

Komt met no Expo

Eene Plautdietsche Ieschicht

A Low German Novel

Ieschräwen von / Written by
Peetasch Fieet / G. A. Peters
Kloses Teeo / T. G. Klassen

Draft October 9, 2018

Komt met no Expo
Eene plautdietsche Jeschicht - A low German novel
Peetasch Jieet / G.A. Peters and Kloses Teeo / T.G. Klassen
An electronic copy will be available at www.plautdietsch-copre.ca.

First Edition - *Kohmt Met Noh Expoh*
Copyright (c) 1989 by T.G. Klassen and G.A. Peters
ISBN 0-929055-00-4
The Bindery Publishing House
1172 Dorchester Ave
Winnipeg MB R3M 0S4
Canada

DEDICATION:

To our parents: Johann and Aganetha Peters - Rev. Jacob and Maria Klassen
and
The Furtherance and Edification of the Low German Language

*George Peters and Ted Klassen love their mother tongue – Plautdietsch. They developed a unique Plautdietsch orthography and published and also reprinted **Kohmt Met Noh Expoh** in 1989 to demonstrate the efficacy of their system. Numerous Plautdietsch class members at CMBC and CMU in Winnipeg expanded their vocabulary and improved their ability to communicate in our mother-tongue. By permitting D.E. Copre to publish this book using the ‘Zacharias orthography’, more people will be able to enjoy this book.*
George Peters and Ted Klassen
October 3, 2018.

Title cover photo: Geodesic Dome, Expo 86, Vancouver, 1986.
Vancouver Heritage Foundation.

Conversion to ‘Zacharias Orthography’ by D.E. Copre, 2017.

All rights reserved.
Ottawa, 2018.

Acknowledgments - First Edition

The novels of Arnold Dyck were the inspiration for this project. His writings confirm that Low German is a valuable heritage. He did much to keep this rich and colorful language alive.

Al Reimer provided valuable assistance in the early stages of this book. His encouragement and positive comments were most supportive.

Leni Klassen and Marg Neufeld had enough interest in Low German to read an early manuscript. Their feedback was appreciated.

Friends and even acquaintances have shown enthusiasm and support. This reinforced our conviction that this project was worth completing. Thank-you!

Last but not least, our wives shared the excitement of this venture with us. Acceptance of us spending hours glued to the computer terminal is evidence of their support in our efforts to bring this labour of love to fruition.

Introduction

The authors were on a trip to Expo 86 in Vancouver. As long-time friends they took that opportunity, as they do whenever together, to foster the Low German language. Chatter, chatter, direct oversetting and crass improvisation provided hours of conversation and barrels of laughter. Furthermore, Peters and Klassen took with them copies of Arnold Dyck's Low German books printed in the old gothic style. These books brought back memories and stimulated discussions of the largely unwritten language. In the course of reading Dyck's novels Klassen and Peters noticed discrepancies in spelling and an awkwardness in Dyck's orthography.

On the way back from Vancouver, they were struck with the similarity between Koop and Bua's trip and that of their own. Spring follows winter and soon they were discussing a modern Koop and Bua novel. Summer follows spring and they were contemplating a new orthography. Before these budding writers reached their homes the seeds of a novel and a new system for writing Low German had germinated and found root.

Although Peters and Klassen grew up in communities only 20 kilometers apart they discovered that their vocabulary differed significantly. Frequently they disagreed in the pronunciation of words and so decided to flip a coin to see who was right. Sometimes there were almost-heated arguments but as a result of thoughtful negotiation, conclusions were reached. It is expected that you will disagree with some of the spelling. Since you grew up in various communities, you will find some of the words used by the authors rather strange. Perhaps you wonder why the words you are particularly partial to were not included. The writers depend on your indulgence in this matter. You may really want to see your own favorite words and expressions in print. We encourage you to write your story. Klassen and Peters would be delighted to assist you in having it published.

G.A. Peters and T.G. Klassen, 1986

Acknowledgment - Present Edition

The spelling system of the original novel was changed to the 'Zacharias Orthography' in 2017, and minor modifications were made in the representation of some English words.

D. E. Copre, 2018

Enhault

Acknowledgments - Introduction	3
1. De Junge Fehren von Roosenuat	5
2. Jehaun Panasch von Winnipeg	7
3. Daut Loosslajen	9
4. Bat Moose Jaw	11
5. No Alberta opptoo	14
6. De B.C. Kjoaschen	17
7. Panascha äare Joaresfast	21
8. Tus es Tus	26
9. Waut es Expo soorajcht?	30
10. Dit es Expo	32
11. Vål too väl	39
12. Vom Schoppen un Golfen	47
13. Eiland Partie	55
Biografieen	63
Aunhank	64

De Junge Fehren von Roosenuat

Kjnals jescht aul zimlich un es soorajcht meed, oba daut sajcht hee sienen Bieent nich. De Freid jeft hee sienen Elsten nich. De kjoanja Benjel kaun schienboa aul lenja bie de Oabeit bliewen aus hee selfst. Jo, de Bäls woaren jieda Hei Eifst schwanda. Dit Joa haft an daut aules jejekjt. Em Farjoa wia daut woam, de nata Rääjen wia jekomen aus bestalt, daut woame Sonnkje haud daut fresch jeheiwe Alfalfa scheen jedrieecht un soo haud Jiesbrajchts Peiwel dan jistren pienich bälen kunt. Doa es nuscht stockich to rikjen, blooss een scheena Alfalfajeroch kjemt von de dikj jepakte, vedolt schwoare Bäls.

Wan Kjnals nich aune Bäls denkjt dan jeit daut schienboa leichta. Hee denkjt nu aun sien elsten Sän. Hee kaun sikj daut noch goot denkjen aus hee siene kjliene Jreeta aun eenem kolden Dezamba Owent nom altoonaschet Hospitol jefieet haud. Daut sent nu boolt achteen Joa. Jo, de kjliena rootjesechtja Schnoddanäs es een groota, studja Kjieedel jeworden. Dee haft aul siene sas Schoo un de junga Heista waust schienboa noch emma. Daut jeit je nich to halpen daut hee een bät stolt es. Jo, wan Kjnals met siene Frind sikj bie Driedja em Stua tusich moaken un doa rom setten, pucht hee uk noch mol een bät von sienen Benjel. Ieejentlich es ons Kjnals äwahaupt een bät een Puchhauhs. Prauzich jrod es hee nich oba eena kaun sajen daut hee gaunz stolt opp siene groote Wirtschoft, spoasome Fru un ontliche Kjinja es. Hia en Rosenuat kjanen am de Lied un em mieeschten Deel kjennen see däm Kjnals goot vedroagen. Daut es woll wääjen hee aulem wellich uthalpt. Jo, jiezich es Kjnals nich, nich metet Jelt uk nich met siene Tiet.

“Bieent well wie ons nu een bät reflen un met dise Hei Bäls mol frecht woaren. Mie es daut aul gaunz enoolent. Kaust du dee nich een bät bosja hia nopp feistren?” Bieent kjliet nu gaunz iernst. Kjnals es

daut boolt leet daut hee däm stoakjen Benjel noch een bät aunjehtst haft. De Bäls sent werkjlich schwoa un enj eset opp diestren Heibän uk. Daut Schweet rant an beid äwrem Liew. Daut dreppelt vom Stiern äwre Uagen un de Hamden sent pluznaut. Auset bat däm latsten Bäl kjemt schmitt Bieent met aule Jewault. Hee traft sienem Voda krakjt aum Schulla un dee kjeiwelt han. “Waut de Schinda!” De Jung lacht lud un de Voda kaun et nich halpen, hee sett un lacht met. Buten em kjeelen Schauten, jieda met eenen kolden Pepsie enne Haunt, vereiwen see sikj. Kjnals stekjt eene Schmieekj aun.

“Na Bieent, nu kaun ekj ruich Mondach no Expo foaren. Daut woat noch een Stootje dieren bat ons Glenlie Weit reed es toom heiwen. Murrakje un ekj kjennen ons daut een poa Wääkj scheen gonen loten. Meenst du kaust hia Tus aules toop hoolen?” “No problem,” sajcht de enjebrenda Jung. Hee feelt gaunz wichtich. De kjliene Sestren woaren no am horchen motten. Daut jefelt am.

Bie junge Kjnals Fehren em Hus es Jreeta Bauss. See haft de drie Mejales, Sara, Tiena un Liesbett aula belieet. Dee weeten krakjt woo daut bie an es un waut see to doonen haben.

Jreeta jeit et hia en Rosenuat bäta aus see daut jedocht haud. See es Jasch Reimasch Dochta von Niehorscht un see haud emma jedocht daut de Rosenuata een bät huachnäsich wieren. Oba daut es doch woll nich soo. See haft daut weens nich jespäat aus see met Kjnals en dit niee Hus nen trock. See haft uk en de bloomenuatsche Kjoakj gaunz welkomen jefeelt. Daut es je hia enne Kjoakj nich aus see daut enne ooltkoloniesche Kjoakj jewant wia oba ar jeit daut en dise Kjoakj uk goot.

“Hieet, ekj saj Mejales, daut sitt mie soo aus wan de Maunslied met de Bälarie foadich sent. Sara koak de Gloms

Wrenikje. Liesbett sat däm Desch opp. Tiena es de Rieekja Worscht aul boolt goa? Goot, dan fang mau fuaz metem Schmaunfat aun. Ekj hol de witte Wausch nen.”

Dit es een drocka Sinnowent. Jreeta well Morjen soo weinich aus mäajlich met de Reisjeschicht to doonen haben, un doawääjen es doa vondoag soo väl to doonen. Daut es je Morjen uk Sindach.

Fief Moonat trigj, aus de Jehaun Panasch bie an spazieeden, fungen see met eemol aun von Expo to räden. Jrod soo utem bleiwen Himmel sajcht Kjnals, “Dan well wie aula toop mol han foaren un ons de groosoaetje Sach beseenen. Daut wudd mie intressieren, ei die Jreeta?” Tweemol brukt Kjnals ar soowaut nich aunbeeden. Jo, un Jehaun wia fuaz wellich jewast. De jlekjliche Lierasch kjennen je däm Somma äwa fulensten. Suskje must dan noch blooss secha moaken daut see dan em Medd Julie Holidäz nämen kun. See es Nurs un dee schaufen daut Joa äwa met een poa Wääkj auf. Daut wia dan aula soo jeworden aus see daut jeplont hauden. Mondach foaren see dan looss un de Jreeta haft sikj aul lang doatoo jefreit.

“Hieet Kjnals,” sajcht Jreeta aus de Maunslid nen komen toom äten. “Junt sittet rajcht no een poa jrintje Britten. Jie haben nich Tiet junt noch verem Owentkost to boden, oba de schwiensche Jesechta wauscht weens. Wie woaren ons eenfach motten Holt Kjlamasch äwre Näs streepen om met junt beid biem Desch to setten.” Jo, eenjemol jeit de Jreeta daut gaunz scheen äarem Maun een bät strenj auntoräden. See sent nu aul äwa näajentien Joa befriet un see vestonen sikj. “Na Murrakje, räaj die mau nich opp. Daut deit junt Mejales noch mol goot een bät Schweet un Alfalfa toopjemischt to rikjen. Dan weet jie daut uk daut june Maunslid jescheit jerakat haben. Oba wan junt daut to oajch es foaren Bieent un ekj no Kulli un vebieten

ons doa em Kafä.” En siene bleiwe Uagen wieret to seenen daut hee mau spost un Jreeta wist daut soowiesoo. “Wie haben je aul dän Hupen Gloms Wrenikje un de Rieekja Worscht reed, dan...” “Ja hu!” brelt Bieent. “Voda ekj bliew hia to Owentkost, du kaust je dan foaren wan du west.” Däm meeden Jung rant aul daut Kjwiel toop aus hee no de Bodstow wankt om sikj to wauschen. Am hungat aul gaunz ferchtalich. Kjnals kjikjt sikj een bät rom, schneppat met de lange Näs, un sajcht dautet rajcht Sinnowentlich rikjt. Hee schloft dan gaunz mässich no de Bodstow em Kjala.

No Owentkost un nom Boden jeit Kjnals met een Kuffel Koffe un de Altoona Ekko, un sat sikj buten oppem maklichen Stool. De Wint weit dän Stoff vonnem Grawell Wajch no Schreedasch äwre Gaus. Däm Kjnals sittet no een niea Mensch. Sien enjebrendet Jesecht blitzat, siene kruse Hoa sent schmock jekjamt, un hee haft reine Jeans un Hamd aun. Em Buck gurjelt daut een bät aus wan de Wrenikje doa noch em Schmaunfat rummuaren. Hee es gaunz mak.

Een bät lota kjemt Jreeta un sat sikj bie am dol. “Na Kjnals, die sittet je nu aul bätä. Best meed?” “Jo, meed sie ekj een bät oba daut wie de Bäls oppjeriemt haben freit mie. Ei du, du hast et vondoag woll uk zimlich drock jehaut?” “Na jo, toom jlekj kjennen de Mejales aul jrintlich methalpen. Un daut paken es soo mea foadich. Du motst noch blooss secha moaken daut ekj nuscht von diene Sachen vejäten hab.” “Dauts oba jescheit. Dan kjenn wie Morjen ruich no Kjoakj gonen un Nomeddach noch soogoa Meddachs chop hoolen.” “Un Mondach foa wie no Expo! Daut es eene groosoaetje ledee Kjnals. Wie woaren ons daut uk morschich scheen gonen loten!” “Jo,” sajcht Kjnals. See setten noch een Stootje buten. See sent sikj eenich. Dit es een scheena Owent.

Jehaun Panasch von Winnipeg

“Na Suskje, hab wie uk nuscht vejäten?” See foaren jrod bie de Breeda äare Bibelschool opp Henderson Heiwä vebie. “Noch kjenn wie leicht trigj foaren.” Suskje nemt eene lange List ut äare ladane Tausch. “Ekj hab miene Sache aula. Meenst du hast wada waut Tus jelote?” “Läs mie mol miene List vää. Dan sie ekj mie secha,” un strikjt sienen schwooten Boat. See deit je dit wellich un Jehaun es tofräd daut hee aules enjepakt haft. Nu motten see blooss noch een bät Gasolien kjeepen. De kjliena Dietscha Hos brukt je nich väl, oba Gasolien es hia doch een bät bilja aus en Winkla. Daut dieet nich lang dan sent see butre Grootstaut oppem Numma 3 Heiwä.

Dit es een scheena Morjen toom foaren. Woam eset, oba nich heet. Wiels daut Sinnowent es sent doa nich väl Foatieja oppem Wajch. See foaren gaunz mässich, to Meddach komen see leicht bat Winkla. Doa wonen Suskje äare Elren. Daut sent Fraunz Boajes. See es Boajes äa tweedet Kjint. Äa Brooda Hendrikj wont en Toronto un kjemt selden no Hus. Äa Vurrakje es aul em Rustaunt un brukt nu aum Sinnowent nich mea bie Gladstons em Stua schaufen.

Suskje freit sikj daut see äwanacht bliwen. Äa jefelt et daut de Oolakjes sikj soo opp äare Spazia freien. Jo, un däm Jehaun jleichen äare Elren beid.

Suskje äa Voda haft väle goode Frind un nich blooss vonne Breeda Jemeent. Eenje sent Barjchtola, Sommafelda, Rudnaweida, Ooltkolonia un soo wieda. Hee rääkjent dee aula. Doawääjen wia am daut veleicht uk leichta siene Dochta no de MCI (Mennonite Collegiate Institute) to schekjen. Aus de Hendrikj sikj em Läwen een bät vebiestad, wull Oomkje Boaje siene Suskje faschur no eene Priewautschool schekjen un aum leefsten nich too wiet von Tus. Hee wia uzhent no Gretna jefoaren om de School doa to

utkuntschaften. Aus hee met däm Prinsipaul, Liera Schäffa, aule wichtje Sachen berät haud wia hee tofräd daut de MCI de rajchte School fa sine Leewe Dochta wia. Doa haude Suskje un Jehaun sikj jetroffen.

Lota aus the Kjinja vonnem befrieen räden dan jinkj daut verieescht een bät stukrich. Jehaun wia een Bloomenieta. Wan hee nich wellich jewast wia sikj de Breeda Jemeent auntoschluten, haudet veleicht noch aulahaunt jejäft.

“Jo,” denkjt Suskje wieda, “mien Jehaun es een jescheida Maun.” See kjikjt am leeftolich aun un nemt siene bekaunde Haunt. “Wanet jeit Jehaun, sie ekj die no aul dise Joaren noch gooda. Ekj sie vondoag wada dankboa daut du mien Maun best,” un see nuzhelt sikj dän Kopp bie am oppe Schulla. Jehaun drekjt äare Haunt. “Na Suskje, du vefieescht je mie meist. Ekj frei mie daut du soo feelst. Mie es daut noch emma soo aus wan ekj de jlekjlichsta Jung enne gaunze Welt sie die aus Fru to haben.” Hee kust ar saunftjes oppem glauten Stiern. De Morjen feelt soorajcht scheen.

Jehaun siene Jedanken gonen trigj no de scheene MCI Joaren. Daut sent nu aul meist vieruntwintich Joa aus hee toom ieeschten mol de Suskje sach. Daut Bilt es am noch gaunz kloa. Hee steit bie de väaschte Dää vonne School.

Met een poa aundre Junges wacht hee, soo aus daut dan mood wia, bat de klompe Mejalkjes ieescht mol aula bennen sent. Dan sitt hee ar! Doa kjemt daut schlanke Mejalkje met de wundaboare, groote, brune Uagen. Medwääkj sent see näajentien Joa befriet. Woo de Tiet oba vebie flicht!

Boolt nom befrieen worden see daut en daut see nich Kjinja haben kunnen. Daut wia eene schwoare Tiet, doch äare Leew bleef stoakj. Äare Kjinjaleew oba, haft

ieremol een Kjint jespäat, enne School un uk em Hospital. Daut es doch gaunz intressaunt woo de leewa Gott aules trajcht stieet.

Jehaun jeft siene Fru noch een Kuss oba dit mol oppem Mul. "Dit es oba een wundascheena Morjen. Disen Trip hab wie goot jeplont. Daut woat je meist aus een tweeda Honeymoon sennen. Mie es daut meist schod daut wie met de Fehren toop foaren." "Jo, nu jrod es mie daut uk soo aus wan ekj blooss met die sennen well. Oba ons jeit daut met Kjinals un Jreeta goot. Wie woaren ons jenuach Tiet näme auleen to sennen. Sorj mau nich, wie woaren ons daut met aulem scheen gonon loten."

Jehaun un Kjinals sent goode Frind. Biem Assiniboine Kamp troffen dee sikj aus see mau junge Botsats wieren. Jieda Joa troffen see sikj em Kamp un hanunwada enne Kjoakj. See worden fauste Frind. Kjinals wond en Rosenuat un Jehaun en Reinlaunt. Äare Elren jehieeden beid to de Bloomennitische Jemeent. Enne MCI wieren see enne selwsje Grod. De Frind troffen sikj dan aule Wäakj oppe Sinjstund un uk wan emma de junge Lied vonne Kjoakj

toopkaumen. Vål Spekjoakel hauden see niemols jedräwen oba Kjinals haud Jehaunen ieremol vetalt woo de Rosenuat Junges Domms dreewen besondasch opp Halloween. De willa Howa spekjt däm Kjinals ieescht emma zimlich. Aus hee sikj aun de Jreeta veleewd, wort hee soorajcht tom. Jo, de Junges sent noch goode Frind un opp dise Reis woaren äare Frues sikj uk bätä kjanen lieren.

De Panasch sent nu bat Karmen. Doa kjeepen see sikj jieda een kolden Drinkj un foaren dan wieda, Winkla opptoo. "Na Suskje, waut meenst haft diene Mutta too Meddach?" Suskje denkjt een bät. "See weet daut die Sommaborscht besondasch goot schmakjt, un uk daut ekj nich foaken soowaut moak. Jo, Sommaborscht un Bleiwbäapei. Du hast die goot bie ar enjeschmeichelt!" See schmustat, "Kjeena kjikjt sikj soo äwa äa Koake aus du." "Wan daut soo es dan foa ekj een bät stoakja," un Jehaun holt aun. "Paus mau opp, sest jriepjt die noch de Poliez!" Hee lacht un lat no, "No Kjoakj Morjen foa wie dan no Reinlaunt un dan Mondach, Expo here we come!" Daut es to seenen daut see sikj beid opp de Foat nom willen Wasten werkjlich freien.

Daut Loosslajen

“Jehaun jeff mie de Koareschlätels. Jie woaren een kjlieen bät no mie luaren motten. Ekj hab miene Sonnebrelle vejäte.” Suskje jeit no de Schien. Jehaun es onruich. Daut wachten jefelt am nuscht. Daut es woll wiels hee soon pinklicha Kjieedel es. Jo, un oppjeräacht es hee uk. Doawäajen schleep hee väaje Nacht soo weinich. Daut oole Bad bie siene Elren es woll een bät schmaula aus et Tus es un doawäajen bucheld Suskje am dan een poamol. Emmahan, metem bucheln en daut schmaule Bad wort daut met däm Schlophen nich väl. Aus de Alarm bie Klock sas däwad jinkj aules soo aus ne Schiltkjrät dee äwarem Wajch kjreiwelt. Jo, eenem eset dan nich too wundalich daut am daut luaren aun disem Morjen besondasch schwoa felt.

Opp Freestikj schmakjt de Koffe goot oba am hungad nuscht. Murrakje denkj daut eena jescheit äten mott ver soone lange Reis. Hee proowd je dan uk, oba een kjlienet Komkje Korn Fläks un een bät Tost met Honnich wia aules waut hee sikj dolwarjen kun. Siene Suskje helt äwahaupt nich väl von Freestikj äten un wia dan met een Glaus Apeljus tofräd. Jehaun schlapt de fresch enjepakte, vedolt schwoare Schemmedaunen no de Däa. Daut wia bie säwen ut aus de Fehren aul oppem Hoff wieren. Jeweenlich es de Jehaun een ruja Maun oba wan hee luaren mott es hee nich ruich.

“Hab doch een bät jedult, Jehaun,” sajcht Kjnals. “De Frulied sent je emma nich too Tiet reed. Ekj bekjij dan blooss een bät dolla.” Kjnals nemt sikj eene Ziggaret ute Fupp un rieekjat gaunz jeduldich un besitt sikj de Wirtschoft. “Gaufst du dän Bieent uk jenuach Jelt?” frajcht am Jreeta. “Jo, jo, Jreeta. Twee Wäakj es je nich soo lang. Wanet needich es brukt hee sien ieejnet un dan tol wie am trigj wan wie no Hus komen.”

De Hoskje knault too un Suskje kjemt

gaunz frintlich ute Schien met äare niee Sonnenbrellen oppe Näs. Aus Jehaun äa aankomen sitt vejeit am de Wizha. Hieet, siene Suskje sittet vondoag oba schmock. De Blus one Meiwen un de kort lempkje Bekjsen paussen ar fein un de jreene Kalia paust ar uk. Hee feelt aul frintlicha. “Kom Suskje, well wie noch audee to de Oolasch sajen.” Em Väahus vereiwen sikj de oole Panasch, hee oppe Schlopbenkj un see em Schockelstool. “Dan lotet junt mau goot gonen un jlekelje Reis,” sajcht de Oola. “Jo, un foat uk nich too stoakj,” vemont an de Mutta un jeft an beid een Kuss. Vurrakje kjemt rut an aufthoseenen. De oole Panasche blift bie äa Kjnettich. Aus Jehaun un Suskje no de Koa komen holt Kjnals noch eemol oppe Schmieekj aun un kjnipst dee fuat. Jreeta kjijkt an aula frintlich aun aus see enne reine Koa nenkrupen. See schnalen de Sietbelts aun un dan jeitet schliesslich looss. Kjnals blost un aula weiflen no dän oolen Jasch Panna un see foaren vom Hoff. Aus see dan von de Darpsgaus oppen Heiwä dreien roopt Jreeta lud, “Expo here we come!”

Biesied dam Heiwä seenen see ieremol een Foarma oppem Launt. Sakariesen sent aul met däm Bäla oppem Hei Flekj. Dee moaken de groote runde Bäls. Nich mol de groota Niefelt von Ninga un siene Junges kunnen dee opphäwen soo ommenschlich schwoa sent dee. Eena mott eene vedolt groote Forkj aum Frontend Loder haben om de schwoare Kjräten no Hus to kjrieen. “Daut es doch eenfacha wan ekj un Bieent onse kjliene Veakauntje Bäls tosen. Daut sent wie weens jewant.” Opp de aundre Sied vom Wajch sitt Kjnals een groota Trekjta oppe Schwoatbroak. Daut es woll Ensen äara. Daut groote Tia haft vea groote Räda un de Fuamaun sett gaunz jemietlich enne Kebb. “Dee haben gaunz jewess uk noch een Kassetpäla doa bennen,” denkj Kjnals. “Bieent haft aul lang doano jeschlemt oba mie es daut een bät too

groosoatich. Veleicht wan soon Dinkj bilja wia, dan...”

Dit es daut ieeschte mol daut Jreeta un Kjnals de Kjinja auleen opp soone lange Tiet Tus loten. Daut es je gaunz natieedlich daut Jreeta besorcht es. “Woaren dee sikj blooss eegol jachten? Wan Bieent de Mejales mau nich to schrakjlich kjrääjelt un sikj nich too groot deit, dan woat daut woll aul gonen. Hopentlich bliewen de Mejales nich to grulich lot buten wan see aum Sinnowent ooda Sindach soowiet met äare Boyfriends spazieren. Dee woaren doch nich opplatst noch lote Parties haben! Hale Kuckuck! Daut kaun je noch aulahaunt jäwen! “Jo,” denkjt Jreeta, “ekj kaun mie jrintlich grulen un eegol sorjen äwa waut de Kjinja aules doonen. Soon Jrämbiedel kaun sikj dise Reis oba nich scheen gonen loten. Nä, doa kaun ekj nu aul nuscht met doonen. Dee woaren gaunz jescheit sennen. Onse Kjinja weeten je uk daut de Peeta Schreedasch äwre Gaus een bät oppausen woaren daut et nich aula toom Hunt jeit wiel wie oppe Reis sent. Jo, dee woaren sikj aul weeten,” un see sinjt dan em stellen daut Leet, “Haleluja scheenen Morjen.”

Jehaun denkjt aun Golfen. Wäarent daut Schooljoa es ieremol een scheena Dach vebie jejept onen daut hee äwahaupt aun Golfen denkjt. Wanet nich Schoolsachen sent dee daut soo Drock moaken dan sent et Kjoakjsachen. Fa twee Wäakj kaun hee nu von beid vejäten. Siene hoagel niee Golfstakja sent em Tronk met siene fresch jewikjste Golfschoo. Siene Windsor Park Golfmetz es oppem Kopp. Jescheit eset daut däm Kjnalsen daut Golfen uk goot jeit. Hee

denkjt aun de wundaboare jreene Flekja un woo hee dän kjlienen witten Baul doa rom heiwen woat.

Suskje haft sikj hinja äare Sonnenbrellen een bät vestoaken. De Jedanken wenjen disen Wajch un dän Wajch em Kopp rom. “Weet woo et met kjliene Kjinja opp soone Reis sennen wudd.” See wundat woo Kjinja äa Läwen endren wudden. “Na jo, daut es soo auset es, un met de Fehren woat daut aul scheen gone.” Ar felt daut bie, daut see de Jreeta goanich soorajcht kjant. See nemt sikj daut vää daut see opp dise Reise de Jreeta doch bätä kjanen lieren woat. Kjnals es je Kjnals. Daut heet een bät lud, een bät ieejenkoppich, un hee sajcht uk jeweenlich waut hee denkjt. Hee meent daut oba goot. Däm kaun see leicht lieden. Un äa Jehaun? Met däm dise twee Wäakj toop sennen woat soorajcht een Vejniecejen sennen.

Soo sent see aula Vea met äare Jedanken. Un buten? Doa es hanunwada em bleiwen Himmel een kjlienet Wolkjskje. Daut goldne Sonnkje schient gaunz frintlich. De Wajch es pekjschwoat un schwamt ver an fuat. De Lienjes oppem Wajch lotet fresch jeforwen aus wan daut besondasch fa an es. De Growes sent schmock beheift un aules sitt rajcht sindoagsch. De Medolarks sittet straum un een Väasenja sett oppem hechsten Hydropole. De Graushoppasch sprinjen wää weet wua han un de Stapmies spälen Jriepa. Een schmokren Morjen kunnen de Vea sikj nich bestalt haben. “Dankscheen leewa Gott,” sajcht Suskje opp stelles. Mie es daut soo de aundree dree sent uk dankboa.

Bat Moose Jaw

“Na, waut woa wie dan bie Expo seenen?” fraght Jreeta. “Ekj hab een Buak von onse Nobasch jeliert daut aules beschrift waut doa to seenen es. De Hoarms haud et däm Dietschen Pawiljen aum basten jefollen.” “Onse Frind säde daut wie Canada Place, biesied daut Pawiljen en Ontario Place faschur seene sullen,” sajcht Suskje. “Dee meenden uk daut wie bie däm Dietschen Pawiljen äten sullen. Doa eset nich sea dia un eena kjricht eene groote Schiew voll, un goot schmakjt et uk, emmahan, väl bätä aus bie Ronald MacDonald.”

“Jo,” meent Kjnals, “mie wort jesajcht daudet Äten onjemeen dia es.” “Jo, un nich blooss daut Äten,” sajcht Jehaun dan, “oba uk daut Nachtkwatia. Mien Brooda vetald mie daut hee hundatfeftich Dola de Nacht jetolt haud.” “Jauma Lied! Kjnals kjenn wie ons daut äwahaupt leisten?” Jreeta kjikjt gaunz vebleft. “Wacht doch mol een bät, Jreeta. Ekj hab noch wieda Norecht. Ekj foond no Vancouver om de Bad un Freestikj Sach to unjasieekjen. Mie säden see daut ons daut tweschen zastich un tachentich Dola kosten woat. Daut es je nich billich oba nich soo oppscheislich dia aus eene Hotel ooda Motel Stow.” “Na jo,” meent Kjnals, “dan woa wie ons soone Städe finjen. Ekj jleew daut es eenfach een bät sintlich Lied soo väl fa eene Nacht to schnalen.” “Wie brucke je uk nich en Vancouver bliewen. Ekj hab Frintschoft en Abbotsford un miene Mutta säd dee haude sea enjelot. Daut sent sea gaustfrieer Lied.” Aus Suskje an dit vetald woaren see wada een bät frooa.

“Ekj laus enne Zeitunk von Expo un doa beschreef eene däm Omnimax. Ekj kaum nich soorajcht doahinja oba intressaunt hieed sikj daut. Daut woa wie ons sechalich bekjickjen,” sajcht Kjnals dan noch. “Weet woo daut doa dan aula seenen woat?”

Oppjeräacht sent aule Vea, daut es

kloa. Daut Jepluda jeit gaunz jnietsch äwre Sett han un trigj. Daut es to hieren daut dee aula sikj disen Trip scheen bedocht haben un een jieda haft väl to sajen. Met aul dit Jeschwietta woaren see daut goanich soorajcht en daut see derch Winkla un Morden foaren. Dise Nobaschoft sent see aul soo foaken vebie jefoaren daut see äwahaupt nich intressieet sent waut doa buten vebie flicht. Aune wastne Kaunt von Morden jeit je daut een bät boajopp. Dit woaren see en wiels see met eenst hinja een Heirekj sent. Kjnals blost, oba de Schiltkjrät foat soo wieda. Schliesslich aus see bowen sent pralt Kjnals däm vebie daudet soorajcht rieekjat. Om een Stootje jeit de Wajch gaunz steil boajauf no La Riviere. Kjnals staupt een bät oppe Bräks un see foaren gaunz mässich bat unjen. Doa es soogoa noch een bät Wota em Pembina River.

Met eenmol lacht Jehaun lud looss. Siene Fru vefieet sikj meist. Jehaun lacht nich väl un besondasch nich opp ludes. “Waut es dan soo sposich?” “Jo, saj mol waut die soo lachat.” Schliesslich sajcht Jehaun, “Kjan jie de Jeschicht von Koop un Bua?” “Nä,” sajen de aundre Dree aula tojlikj. “Waut es daut fa eene Jeschicht?” “Arnold Dikj schreef eene gaunze Rieej Bieekja von vea Strukfoarma de aulahaunt Reisen mua-ken. De ieeschte Reis es no Herbert, Saskatchjewan un see fuaren krakjt wua wie nu foaren. Woo de Dikj de Foarmasch äare Foat hia derch La Riviere beschrift es vedolt sposich.” “Sett doa nich blooss un lach die de Fuppen voll. Vetalt ons uk waut doa passieed!” Un soo vetalt Jehaun dan de Jeschicht.

Koop, met siene dree Frind Bua, Teews, un Wiens woaren sikj eenich eene scheene Reis no Herbert to moaken. See lajen von äa Darp dicht bie Steinbach looss. De vea Strukfoarma haben ieremol Trubbel. Jehaun vetalt von de Promreis

äwa däm Rooden Riwa un woo Koop soo schis wia boajauf to foaren. Jehaun woat gaunz bejeistat aus hee beschrift woo de Foarmasch oppem Prom nopp fuaren. Siene Toohiera lachen uk aus hee Bua siene Wieed brukt. Bua es je sikj secha dautet eene Doodesfoat es. Daut jeit je neiw bie daut dee doa nich aula vesuppen. Emmahan, aus de Strukfoarma dan bat La Riviere komen un Koop dän Wajch steil Boajauf gonen sit, sajcht hee, "Bua, du foa, ekj woa gonen." Bua foat je dan un Koop schloft tofoot dän Boajch rauf.

"Opp Plautdietsch schreef de Dikj?" frajcht Jreeta. "Jo, daut dieed mie een Stootje oba dan kun ekj boolt gaunz bosich läsen." "Wan die daut endoont es lie ekj mie weens een Buak. Ekj mucht jieren seenen woo Plautdietsch jeschräwen woat." "Ekj lie die dee aula wan du west," sajcht Jehaun.

See sent aula rajcht stell aus see derch Boissevain nom Nuaden foaren. Suskje haft een poa mol von de schockelje Brigj en Souris jerät un see sent sikj dan uk eenich nu doa auntohoolen. Kjnals dee pieekjt zimlich un Suskje wundat opp ludes auf hee nich fa de Mounties angst haft. "Dee enjsten mie nuscht. Sitst du dise Lichta hia? Well, dit kjliene Dinkj piepat lud wan doa een Polizist dichtbie metem Rädar Sett es. Seit ekj dit Dinkj skje jekoft hab, hab ekj noch nich een Ticket jekjräajen. Jo, nu es..." Daut Dinkj fangt aun to piepen un Kjnals lat dan uk haustich no un foat veninflich. Daut dieet nich lang un dan foat an eene witt bleiwe Poliezkoa vebie. "Hieet ekj saj," sajcht Suskje, "wautet nich aula jeft! Nu vesto ekj daut."

En een Stootje sent see bie Souris. Kjeena weet wua hia de Brigj es un soo froagen see eene frintliche Taunte. Dise Grootmurrakje frajcht an wua see hää sent un tieet sikj noch woo scheen daut vondoag es. See es intressieet wua see hanfoaren wellen un wua äare Kjinja sent. See feelen aul gaunz wizhrich un wellen

no de Brigj foaren, nich äare gaunze Lävensjeschicht hia oppe Main Street en Souris dise framde frintliche Grootmutta vetalen. Jreeta es een bät besorcht waut äa Kjnals met eenmol sajen woat un soo sajcht see gaunz heeflich, "Please tell us where the swinging bridge is." "Oh, its just over there," un wiest metem Finja. Dan bedanken see sikj un foaren oba schwind auf ea daut Frumensch noch mea froagen kaun.

De Brigj finjen see nu gaunz leicht un Kjnals fiet de Koa em Schauten. Wiels de Koa soon scheenet Loftkjeelunk haft vefieren see sikj biem rutkrupen. Daut es zimlich heet. Suskje nemt Jehaun siene Haunt un see gonen dan de Brigj opptoo. Kjnals schlitt de Koa too un es dan uk reed dise Brigj to bewundren. Aus hee un Jreeta de Panasch hinjaraun gonen seenen see woo leeftolich de Beid too enaunda sent. Jreeta es een bät schuchta oba see rieekjt langsam no Kjnals siene Haunt. Kjnals nemt äare Haunt uk fuaz en siene Pauj. Een bät onjewant eset oba daut feelt doch scheen un Kjnals kijkt siene kjliene Fru gaunz frintlich aun.

Suskje schricht met eenmol un dan lachen de Beid aus junge Kjinja. Jehaun schockelt de Brigj hanunhää un Suskje helt sikj aum Käbel faust. Dan belkjt see, "Jehaun, hiee opp!" Nu es see werkjlich angst un Jehaun es dan jescheit un hieet opp. Dan komen de Fehren oppe Brigj. "Sitst," fuschelt Jehaun, "Dee hoolen uk Henj. Waut jeft daut blooss?" No de lange Foat eset werkjlich een Vejniecejen hia oppe Brigj hanunhää gonen, un dreblen un soogoa ranen. Daut schockelt to Tieden zimlich, besondasch wan see ranen. Een poa mol sittet aus wan eena ooda de aundra doa noch woat raufstremplen. Toom jlekj hoolen dee sikj goot faust un kjeena flicht em schwienschen Wota nen. Een bät grulen doonen dee sikj woll besondasch de Fries. Dee kjrieschen ieremol. Lang dieet daut äwens nich, dan sent de Mumkjes gaunz ute Pust. Dee gonen em Schauten un saten sikj oppem jreenen Grauss dol.

De Junges bliewen oppe Brigj un haben sikj doa een bät domm.

“Weetst uk waut Jreeta,” sajcht Suskje aus see sikj unjrem Papel Boom maklich moaken, “opp de Brigj ranen es een bät soo aus äwa een Wotabad ranen.” “Wua hast du äwa een Wotabad jerant?” “O, wie haben eent. Jehaun wull jrod soon Bad un mie wia daut endoont. Een Friedach zeowes spekjt däm Jehaun de willa Howa. Ieejentlich haud wie ons Beid een bät domm un rande em Hus rom. Jehaun wull mie jriepen un ekj rand enne Schlopstow. Ekj enjst mie een bät un rand dedwäa äwrem Bad. Daut feeld een bät soo aus hia oppe Brigj.” “Na, Suskje,” lacht Jreeta, “waut hab jie dan vää? Mie hieet sikj daut soo aus wan du die ieejentlich goanich enjsten deedst. Ekj jleew die jinkj daut soorajcht scheen.” Daut freid an Beid.

Schliesslich komen de Maunslied uk vonne Brigj rauf un saten sikj bie äare Frues dol. Wan eena de Vea doa unjren grooten Boom een bät beobacht, sittet an no kjliene Kjinja dee sikj utjespält haben. “Nu wudd mie een Glaus kolda Koffe soorajcht scheen schmakjen,” meent Jehaun. “Jo, mie uk,” sajcht Kjnals. “Daut es schod daut wie ons soowaut nich kjeepen kjennen.” Dan met eenst dachen am de bleiwe Uagen opp. “Veleicht sull wie ons eene groote Fabrikj oppstalen un Prips en blajchne Kaunen, jrod soo aus Coke, enkaunen. De oole Mennisten, un noch aundre, wudd soowaut faschur jefaulen. Wie wudden dan boolt rikj sennen.” “Wurscht du werkjlich leewa Jeschaftsmaun sennen aus Foarma?” Kjnals brukt sikj nich lang doaräwa besennen. “Nä, ekj bliew woll leewa Foarma. Daut scheene Launt es mie väl too wichtich. Jo, un vom rikj woaren, daut es mie aul endoont.” “Mie

jeitet uk soo,” sajcht Jehaun. “Ekj schauf doch leewa met de junge Menschen wan ekj doabie uk niemols rikj woa.” “Ei jie,” frajcht Kjnals de Frulied. “Wudd jie leewa Koffe enkaunen?” “Oba niemols,” sajen de Beid fuaz. “Ekj besorj leewa de kranke Kjinja em Hospitol.” “Un ekj sie leewa Foarma Fru.”

Daut es nu Tiet toom foaren. Ea see ut de kjliene Staut sent helt Kjnals bie Whitfield Droggstua aun un hee un Jehaun gonen nen un kjeepen fa jiedrem een kolden Drinkj. Jreeta jeit nom Tronk un holt Lonch utem Kjeela. Aus see dan oppem Wajch sent deelt see ut. Jieda kjricht een Schinkjefleesch Sandwich, een Stekj jäle Bothwell Kjees un eene Banana. “Dits je krakjt waut de Dokta jeordat haft,” roopt Kjnals un heift en. “Dankscheen,” sajcht Jehaun, “un noch räajelrajchtet Schinkjefleesch!” “Daut es oba jescheit daut du soo väabedocht best, Jreeta. Hast du dit wundascheene Roggen Broot selfst jebakt? Mie jefelt uk de strenja Samp. Väl mol Dankscheen.” Suskje at gaunz langsam un lat sikj jiedet Bietje scheen schmakjen.

Jerät woat nich väl. Enne Koa eset wada maklich. Buten woamt daut Sonnkje de rollende Stap. Nom Äten schrumpelt Jehaun läaja enne Sett un boolt nekjkopt hee aul. Suskje rutscht wieda auf un sajcht. “Na, Jehaun, laj dien meeden Kopp opp miene Schoot un schlop een bät.” Hee deit daut dan un schnoakjt boolt. Daut dieet nich lang un dan schlopen Suskje un Jreeta uk. Kjnals stalt sikj Musikj aun un helt de Uagen op. Hee moakt daut Fensta eene kjliene Rets op un holt eene Schmieekj ute Fupp. Am jeit daut foaren scheen. Hee kjikjt nom Mielentala, holt een bät aun un stalt dän Kruskontrol en. See woaren gaunz leicht to Nacht bat Moose Jaw komen.

No Alberta opptoo

Daut es een greiwa Morjen. Dunkle Wolkjen joagen gaunz läach äwre Staut. Irjent eene Tiet kaun et woll aunfangen to jeeten. De Foarma en dise Jääjent woaren sikj uk aul too een gooden Rääjen freien. Daut Launt sittet knoakdrielech.

Kjnals es daut ieeschte opp un foat dan Gasolien kjeepen wäärent de aundre sikj reed moaken. Hee kaun sikj daut nich goot väastalen woo eena hia äwahaupt foarmen kaun. Jo, dit es faschur kjeen Pembina Dreekaunt. Sien Donnavaogel rant fein stell, daut sitt sikj meist soo aus ne saute Kaut. See haben jistren zimlich jejoacht. De Koa foat wellich soo stoakj aus Kjnals sikj to foaren trut. Hee finjt dan uk aul een Gasolienstäschen. Hee felt en un wauscht de Graushoppa Doarm vom Wintschild auf. De Koa haft uk noch kjeen Schmäa jebrukt. Biem betolen es am daut wada wundalich woo spottent billich de Gasolien hia es.

Aus hee dan trigj nom Motel kjemt riet sikj noch nuscht bie äare Dää. "Waut däm Donna, sent de Schiltkjräten dan noch nich reed?" Kjnals schlitt de Dää opp un doa ... "Donnawada!" sajcht hee. "Waut saul dit bedieden! Ekj docht ..." Ver siene groote Uagen schmietten de Dree äare Dakjen auf, stonen vonne Baden opp, kjikjen strät ahead, nämen de Sutkäses un gonen straks no de Koa. Jreeta kaunet nich lenja uthoolen un prust looss. Doamet lachen dee aula lud. Dan schliesslich kjricht Kjnals uk daut Mul too. Een poa Zekunden latet aus wan hee nu mol jescheit doll sennen woat oba hee kaun et nich halpen, hee lacht met. "Du hautst sult dien Jesecht seenen," lacht Jreeta. "Wan du faulsche Tänen haudst dan plumsten dee gaunz secha rut. Ekj wensch wie hauden doavon een Bilt. Kjnals, weetst noch woo du enne MCI emma Dommheiten utdochst un dan uk derch fieezhd? Na, dit mol hab wie die mol een bät vefieet." Biem nenkrupen woat noch emma jelacht. Kjnals well derchut weeten wäms ledee daut wia oba kjeena sajcht am daut. Om daut tualeiden to Enj brinjen, vetalt hee dan eene

Jeschicht vom Spikjoakel daut hee enne MCI jedräft haft.

Enmol haud hee een Schaklitz Käk von Tus metjebrocht oba säd nuscht to sienen Stowenjenossen. Dan näakjsten Dach haud hee sikj bie dee em Gretna Koopstua Etlax jekoft. Daut schneet hee en kjliene Bieta un streid dee oppem Eisinj. Dän Owent gauf hee wellich irjentwäm een Stekj Käk. Jo, hee gauf uk noch Sekonds. De Nacht wia daut zimlich drock enne Junges äa Sekjreet. "Dan dieed je daut uk nich lang," schmustat Jehaun, "bat du met Kjeleeda un aules enne Schauers wiesescht." "Jo, oba daut wieret wieet," meent Kjnals. "Jehaun," frajcht Jreeta, "dreefst du dan uk soone Dommheiten?" "Ekj?" Jehaun kjikjt ar aun soo aus een onschuldjet Jungkje. Kjnals lacht, "Jleew däm mau rajcht nuscht, Jreeta. De Jehaun haud sien deel Spos. Däm nand wie nich Nachtul fa nuscht. Ekj jleew ekj hab noch wua een Bilt daut ekj von sien Hinjarenj aufkjnipst jrod aus hee derchem Bowafensta kroop. Suskje, waut haud jie doa buten soorajcht vää?"

Suskje woat noch soogoa een bät rot. "O, wie jinje blooss fa een Walk, waut jleefst hab wie dan jedone?" "Wää weet?" juchst Kjnals. "Ekj denkj jie haben junt weens hanunhää doch mol een bät jekust." "leejentlich," sajcht Jehaun gaunz iernst, "holp Suskje mie met däm vedoljen Kemistrie." "Jo," lacht Kjnals, "doa wia woll zimlich väl Kemistrie tweschen junt beid. Oba ekj jleew nich dautet irjentwaut met däm Gräd twalw Kemistrie to doonen haud." "Ekj enjst mie meist doot daut de Lierasch von onse Meddanachtsche Spazia utfinje wudden. Mien leewa Voda wudd sikj noch vondoagschen Dach oppräajen wan hee doavon wist. Oba waut kunn wie sest doonen? Jehaun un ekj kunnen selden aum Sindach toop sennen, soo must wie eenfach ons de Nacht rutschlikjen. Waut meenst Jehaun, wudd wie daut noch wada doone?" "Onbedinj!"

"Mie es daut maunchmol schod daut ekj

nich no de School gonen kunn,” sajcht Jreeta, “besondasch wan Kjnals mie sposje Jeschichten doavon vetalt. Un wan jie nu soo räden sie ekj meist aufjenstich. Mie kjemt daut soo vää daudet mau hoamlooset Spos wia. Ekj jleew mie hauden see doa äwens rut jefeistat.” Suskje stutst een bät. “Wuarom denkst du daut?” “Well, aus ekj en Gräd alf un twalw wia, wia ekj een bät wilt. Daut säden miene Elren weens. Ekj kunnet nich lieden wan mie irjent wää waut väasäd. Enne MCI gaufet aulahaunt Rääjlen, nich soo?” “Jo,” meend Kjnals, “Rääjlen gaufet een Schoof un veleicht wia wie doaram soo verekjt. Wää weet? Un jo, die hauden see faschur heistakopp rutjeschmäten. Mie sachet die met diene roode Leppen un blanke Uarinj soorajcht straum. Oba enne MCI wia je daut nich erlaupst.” “Hieet ekj saj,” schmustat Suskje. “Daut haud ekj niemols von die jedocht Jreeta, oba nu vesto ekj die bäta. Daut es je rajcht intressaunt woo sikj soo väl en soone korte Tiet endat. Soo välet waut ieescht emma onbedinjst Sind wia es nu Gank un Gäbe.”

“Wää weet woo daut twintich Joa von nu sennen woast?” “Jo, wää weet. Mie es daut soo aus wan wie enne Kjoakj ieremol too väl Jewicht opp de butaliche Sachen lajen. Denkjt mol trigj. De Mennonitische Kjoakj funk mol aun met Kjieedels dee sikj gaunz aundasch benaumen aus de mieeschte Menschen en äare Welt. En dee Tiet wia daut zimlich wichtich. Veleicht sull wie ons daut noch vondoagschen Dach jescheit derch denkjen om wada von freschen ons kloa woaren waut wichtich es.” Daut es däm Jehaunen autoseenen daut am dise gaunze Sach een bät ploacht.

Kjnals blost un wiest metem Finja. Welcome to Alberta sajcht de Tofel. “Na hieet, daut dieed je nich lang. Met aul däm nobren flieejen de Mielen soorajcht bosich vebie.” Jreeta kijkt utem Fensta, “Toom buten waut seenen es je daut Vondoag nich, oba toom foaren eset groosoatich. To seenen es je hia en dise kole Jääjant äwahaupt nich väl wanet uk scheen es.”

Soo aus jie daut woll aula weeten, aune wastne Kaunt Saskatchewan es de Welt zimlich ladich. De Wajch jeit gaunz mässich opp un dol. Daut Grauss hinjrem stacheldrot sittet soorajcht oolt un brun. Fa Mielen sitt eena nuscht un dan hanunhää grosen doa een poa Kjieej. Woo dee doa noch waut finjen toom grosen es eenem wundalich. Jeweulich eset hia em Somma onjemein heet. Vondoag rääjant daut, un uk zimlich. De striepje Stapmies spälen nich mol biesiedem Wajch. Dee sent woll gaunz drieech un woam en äare Lajcha.

Jo, em witten Donnavoagel sent onse Frind uk drieech un woam. Nich es daut Lief blooss woam, nä see feelen uk ennalich woam. Soo foaken wan Lied toop een bät Spos haben feelen see boolt een bät friea met enaunda. Dan wanet bat de iernste Sachen kjemt, es daut leichta to sajen waut eena jleeft un waut eena denkjt. Soo eset dan uk aun disen nauten Morjen. Daut Spos es nu aul een poa Miel hinja an un Jehaun haft met eenmol een gaunz iernstet Teema oppem Desch jebrocht.

“Ei Jehaun, ekj hab dien latsten Jedanken noch em Kopp, un mie hieet daut een bät no däm waut Liera Schäffa en siene Bieekja ‘Woher, Wohin Mennoniten’ beschrift. Soo goot aus ekj mie daut denkjen kaun räd hee meistens en onse Klaus von däm Woher. Du denkst woll nu jrod aun däm Wohin, nich soo?” “Jo, oba ...” Jehaun es een Stootje stell. Hee kijkt utem Fensta un jrebbelt. “Ekj jleew beides es wichtich. Wie motten noch mol trigj kijken un ons wada kloa woaren wuarom de gaunze Mennoniten Jeschicht äwahaupt mol aunfunk. Maunchmol es mie daut aus wan wie blooss aun nu denkjen un onse Jeschicht nuscht rääkjnen. Wan wie nich oppausen woa wie ons vebiستن. Daut Wohin woast aul woaren auset woaren saul, soo lang aus wie ons kloa sent wautet vondoag meent Mennonit to sennen un daut dan uk en onsem Läwen bewiesen. Ekj wunda maunchmol waut de ieeschta Mennonit, Menno Simons, ons vondoag roden wudd.”

“Du best je een rääjelrajchta Fillisof,”

meent Jreeta. "Mie es dise Sach rajcht intressaunt. Doavon woat soo selden jerät. Ekj hab je hia un doa een bät jehieet un jeläst oba wan du soo rätst es mie daut soo aus wan ekj rajcht nuscht von de Mennoniten Jeschicht weet. Ekj denkj daut Kjrist sennen un daut Mennonit sennen es eent. Ekj well nich sajen daudet nich Kjristen jeft dee nich Mennoniten sent, oba kaun eena Mennonit sennen un nich Kjrist sennen?" "Wan ekj jewist haud daut wie soone wichtje un iernste Sachen derchjrebblen wudden dan haud ekj väajeschloagen daut wie een Bibelschool Liera metnämen sullen." Jo, de Kjnals moakt irjent wanea Spos. Oba hee woat dan wada iernst. "Ekj jleew eena kaun nich Mennonit sennen wan eena nich een Kjrist es, oba onbedinjt jeftet Kjristen dee nich Mennoniten sent. O Suskje, waut jleefst du wudd ons de oola Menno sajen?"

Onse Susch haft stell too jehorcht. Äare Sonnenbrellen haft see vondoag nich opp un soo es daut to seenen daut see gaunz oppmoakjsom es. "Wäa weet," sajcht see dan schliesslich. "Ekj jleew hee wudd sikj jrintlich freien daut wie soo gaunz jemietlich läwen un daut wie one Angst openboa onse Kjoakje haben kjennen. Kjeena es ons doawäajen hinjaraun un kjeena stieet ons biem Gottesdeenst. Hee wudd daut woll meist nich jleewen kjennen. Hee wudd sikj een bät besennen motten oba to sajen wudd hee woll waut haben. Ekj meen hee wudd ons vemonen enaunda goot to sennen un daut uk een bät dolla bewiesen. En siene Tiet wieren de Gruppen met dee hee oabeid woll kjlien un see musten eena no däm aundre oppaussen. En soone Loag woat de Leew fa de Sesta un däm Brooda uk een bät leichta to seenen sennen. Vondoagschen Dach es daut en onse Kjoakje nich emma soo leicht too seenen un to späaren. Wie haben daut veleicht een bät too Drock met onse ieejne Sachen un dan näm wie nich soorajcht Tiet onse Sestren un Breeda kjanen to lieren un an onse Leew bewiesen. O jo, de Menno wudd woll uk waut äwa onse schmocke Kjoakje, Hiesa un Koaren to sajen haben. Waut jrod es mie nich dietlich."

"Ekj näm daut trigj waut ekj ieescht von däm Bibelschool Liera säd," sajcht Kjnals gaunz iernst. "Wan wie hia soonen hauden dan wudden onse ieejne Jedanken woll wada em Kopp stääkjen bliewen. Aus du, Suskje, jrod von de schmocke Sachen rätst wort mie waut dietlich. Doa es woll nuscht besondasch goot ooda schljacht wan een Mensch schmocke Sachen haft. Waut met de Dinja wichtich es, es waut eena met dee deit un woo wichtich eenem dee aula sent. Du hast woll däm Noagel oppem Kopp jetroffen. Jo, de oola Simons wudd woll ieremol eene Prädicht doaräwa haben."

"Leefsten Tiet, es daut dan aul Medicine Hat?" Daut es to hieren daut de Jreeta wellich es dise gaunze Sach met äa Maun un äare Frind wieda derch to denkjnen. Soowaut kjemt je uk nich foaken biem Spazieren to räd. Daut es je opp soone Reis gaunz aundasch aus wan eena bie irjent wäm em Livingroom rom sett un spazieet.

Medicine Hat es eene wichtje Staut wiels hia mott een jieda Reisenda de nom Wasten foat entscheiden, aufet no Calgary jeit ooda no Kranbruk. Jehaun siene Launtkoat von de Motorlieg wiest no Kranbruk. Aulsoo motten see Numma 3 Heiwä finjen. Oba, nich gaunz soo bosich. Daut es aul bie haulf tieen un de Frind sent hungrich, besondasch Kjnals. "Mie feeltet soo aus wan mien Buck aul aum Rigjstrank bumst. Doa sajcht daut uk aul Restaraunt. Wan kjeena bätä weet ät wie doa Freestikj ... Goot!" Un hee wenjt linkjsch daudet soorajcht piept.

Toom jlekj haben de mieeschte Menschen aul Freestikj ut un soo kjennen see sikj gaunz jemietlich fuaz dolsaten, uk noch biem Fensta. Doa em Esso Restaraunt eset maklich. De Lied kjikjen an frintlich aun un daut Mejalkje dee an bedeent weet woo daut aula mott. Boolt scheflen see aule gaunz jnietsch en. Buten es daut naut un windich oba de Frind sent drieech un feelen gaunz mollich. Daut schient soo aus wan een jieda es met sikj selfst maklich es un een jieda es met äare Jesalschoft tofräd. See kjikjen enaunda un de gaunze Welt frintlich aun. Ekj jleew de leewa Gott frintelt an uk aun.

De B.C. Kjoaschen

“Jehaun, west du mol foaren?” “Na, meenst ekj woa mie met diene groote Koa vestonen?” “Daut Dinkj foat meist von selfst, dee woat die kjeen Trubbel jäwen.” Un doamet foaren see looss, de Maunslied väaren un de Frulied hinjen, soo aus daut ieescht emma mood wia.

Weet wuaram daut Friejjoa soo wia? Doa kunnen je väle Uasoaken sennen. Veleicht wieren de Oomkjes schis mank aundre Menschen met äare Frues to räden? Veleicht hauden de Oomkjes nich väl to äare Frues to sajen? Un de Frulied? Na, dee hauden woarschienlich aul gaunz jenuach von däm Weit, Howa un Joascht jehieet. Emmahan, wautemma de Uasoak wia, soo wia daut jeweentlich. Eena kaun je noch aulahaunt Fillisofieren un een bätje Psiekologie doa nen streien, oba waut wudd wie dan ieejentlich mea weeten? Rajcht nuscht! Well wie dan mau tofräd sennen daudet soo mood wia.

Jehaun foat gaunz nat däm Numma 3 Heiwä no. Dit es am doch onjewant. De langa Donnavoagel es doch jrata aus sien kjliena Hos. Oba scheen foat sikj dee. Wan hee opp dän Gasläpel drekt dan rauselt de Kjrät zimlich looss. Wan hee opp de Bräks klunjt dan hoolen see uk fuaz stell. Soo jeit et aum Aunfank een bät ruksich oba aus see aun de wastne Sied Staut ieescht de deepe Schlucht vebie sent, jeit et aul gaunz jlei. Eena mott däm Kjnalsen Kreddet jäwen daut hee bie aul däm haustjen aunholen, un dan noch haustja aunhoolen, stell es. Na, ieejentlich es hee nich gaunz stell. Blooss von Jehaunen sien Foaren sajcht hee nuscht. Hee wundat opp ludes wuaram Medicine Hat dan soo väl niee Hiesa haft. Haft dit irjent waut met däm Schmäa to doonen?

“Weet woo daut kjemt daut hia met eenst soone deepe Hollinj em Wajch es?” Jehaun, dee gaunz stiea nom Wajch kijkt, sajcht daut doa unjen een Riwa es. Un hee haft uk rajcht. South Saskatchewan River sajcht et opp de Tofel jrod vere

Brigj. “Dauts schwoa to bejriepen woo lang däm Riwa daut jedieet haft de leed hia soo deep uttogowen,” sajcht Jreeta. “Jo, un wan ekj dit soo besee, wunda ekj woo dit wia aus de witta Mensch hia noch nich wia. Daut haft hia dan gaunz aundasch jeloten,” entschlitt sikj Suskje.

Daut es an auntohieren daut de Vea gaunz jemietlich sent. Buten es daut uk aul dacha, de Wolkjen sent aul nich soo dunkel un uk nich mea soo läach. Emmahan, enne Koa eset gaunz mollich. Jehaun haft sikj aul to de Koa jewant. Hee foat je nich soo stoakj aus Kjnals oba stoakj jenuach. De Wajch rolt ver an äwa daut humpeljet Launt aus eene Fluadakj. Wäa hia aul mol jefoaren haft weet daut dit soorajcht Kauboaj Kontrie es. “Kjikjt mol doa!” roopt Suskje un wiest metem Finja. Aula kijken wua de ieeschta Finja han wiest. Doa oppem nata Humpel grosen eene gaunze Häad Ree. “Waut de dulent!” Daut rumpelt een bät un dan foat daut wada gaunz glaut. Jehaun haft uk no de Ree jekjikjt un haft nich schwind jenuach trigj nom Wajch oppjepaust un es vom Päwment jefoaren. “Een jlekj wie sent nich aul enne Boaj,” meent Kjnals. “Doa sent miere Städen wua daut zimlich steil boajauf jeit. Dan es daut wichtich oppem Wajch to bliewen. Hia foascht hechstens eene Stapmus ooda Piepamus äwre Lauts. Sä Jehaun, woo jefelt die dan de Koa?” “Daut mott scheen sennen een rikja Foarma to sennen. Soone Koa wudd mie aul jefaulen. Dee foat soo jlei. Jo, jäajen disem Donnavoagel es mien oola Hos een bät en Krota. Waut meenst Suskje, es dit nich ne groosoaetje Koa?” “Jo, dee schur es maklich. Veleicht wan wie onsem Moargägj betolt haben kjeep wie ons uk soowaut.” Na daut es je woll goot daut de Frulied een bät praktisch sent, sest wudden de Maunslied daut toopjespoade Jelt too schwind vedeidlen.

“Jehaun, waut rätst du von rikja Foarma sennen? Du hautst je woll uk kunt Foarma

sennen, nich soo?" Jehaun schmustat een bät. "Ekj wia mie secha du wurscht daut nich soo leicht toch loten. Jo, du best rajcht. Mien Vurrakje wull daut bestemt haben daut ekj Tus bliewen sull un foarmen. Ekj kun daut oba nich. Mie jinkj daut nich goot. Doa wäajen wort ekj Liera." "Jeit die daut dan goot?" frajcht am Jreeta. "Jo, mieschtens es daut goot uttoholen. Maunchmol oba wudd ekj aum leefsten nuscht mea met de junge Balj to doonen haben. De Huachschool Kjinja sent soo läwendich un dee hieren niemols opp rom to bitten. Dee sent emma on the go. Daut es woll emma soo jewast un soo saul daut uk sennen. Em gaunzen mott ekj sajen jeitet goot. Jo, mie es daut nich schod daut ekj leewa Liera sie aus Foarma." De Jreeta es noch nich gaunz foadich. "Oba wuarom wust du jrod Liera woaren?" "Na daut wia to de Tiet gaunz eenfach. Ekj wist von nuscht aundret. Jo, von Foarma sennen wist je ekj. Ekj docht uk aun Prädja sennen, oba dan haud ekj woll must no Bibel Kolläj gonen un daut wull ekj fa irjent wuarom dan jrod nich. Enne MCI wort hanunhää jerät von aul de Ex-Stuckies de Liera wieren, un bie ons Tus hilden see uk zimlich väl von däm Liera Beroop. Aulsoo Liera wort ekj dan. Nu haben de Kjinja eene väl jratre Utsecht. Enne Schoolen haben see nu aulahaunt Bieekja dee jieden Beroop oppe gaunze Welt beschriewen. Jo, un dan kjennen see uk noch Tests nämen un utfinjen to waut see soorajcht fäich sent. Dan wan see no School gonen wellen es aulahaunt Rejierungs Jelt to haben. Ekj weet nich auf ekj mie wudd haben aundasch beschloten wan ekj mea jewist haud. Emmahan nu helt je sikj daut uk aul gaunz piep."

Suskje haft stell toojehorcht un sitt daut de Jreeta deep en Jedanken es. "Jreeta, dochst du mol doaraun wieda no School to gonen?" "Foaken," sajcht Jreeta. "Oba ekj wist nuscht von Kolläj ooda Uniwersität. Ekj haud äwahaupt schis fa de Grootstaut. Miene Elren hauden uk nich väl Jelt fa soone Sachen un Murrakje

kun miene Help Tus goot brucken. Rajcht ieremol hab ekj oba jedocht daut mie daut Wiedastudieren wudd haben goot jegonen. Jo, wää weet ..."

"Hieet ekj saj!" un Kjnals dreit sikj no hinjen soo daut hee siene Jreeta jescheit seenen kaun. "Daut hab ekj nich emol jewist daut die daut Wiedastudieren äwahaupt intressieed. Ekj hab je daut bemoakjt daut du aulahaunt last oba dits mie dan doch Niess. Hale kuckuck, wan du wiescht no Kolläj ooda Uniwersität jegonen dan wiescht du woll nich tofräd jewast Foarma Fru to sennen!" Daut es däm Kjnals autoseenen daut de Jedanken am noch nie emol em Kopp jekomen es. Jreeta lacht un kloppat am oppem brunen Oarm. "Doawäajen sie mau ruich. Ekj jleew aule Menschen denkjen toofalich woo äa Läwen vondoag aundasch sennen wudd wan see sikj Joaren trigj aundasch entschloten hauden. Oba vondoag eset soo auset es!" Jo, un dan lacht see. "Wan wan nich wia, wia Kooschiet Botta!" Daut lachat an aula, Suskje besondasch.

"Daut hab ekj noch niemols jehieet. Jo Jreeta, ekj jleew daut uk. Ekj sach mol een Bilt opp een Poster wua vea Fensen enne Medd to Winkjel toopkaumen. Hinja jieda Fens es scheene Weid. Doa sent vea Kjiej, eene en jiede Fens. Dee haben aula dän Kopp derchem Stacheldrot jestoaken un grosen ruich oppe aundre Sied Fens. Mie kjemt daut soo vää daut väle Menschen blooss nich tofräd sent met äa Läwen, een bät soo aus de Kjiej. Wan wie twintich Joa trigj aules wisten waut wie vondoag weeten, haud wie veleicht välet aundasch jedonen, wää weet. Wan eena too väl doaraun denkjt, jleew ekj, kun eena leicht dieslich woaren." "Daut es faschur soo. Oba wan ekj doaraun denkj daut miene Jreeta to mie jo säd leewa aus Liera, Nurs ooda wää weet waut, dan sie ekj rajcht dankboa." Un Kjnals kijkt siene Fru met niee Uagen leeftolich aun.

Daut sitt soo aus wan Kjnals dise

Jääjent bekjikt oba hee sitt nich väl von däm waut doa buten es. Hee es twee un twintich Joa jinja un es met Voda sien bleiwa haulf Ton en Niehorscht oppe stofje Gaus. Daut es een scheena Somma Owent un hee un sien Frint, Dikjen Peeta, wellen een poa Mejales finjen. En Niehorscht es hee noch niemols jewast oba Peeta meent doa sent een poa gaunz schmocke Frumenschen. See foaren gaunz langsam un dan seenen see oppen aundren enj Darp een Poa. Doa sitt hee toom ieeschten mol de jrle Jasch Reimasch Jreeta. Dän Owent vetalen see blooss een bät oba nu weet hee wää see es un wua see wont. Von dan aun foat hee auleen no Niehorscht un boolt rajcht räajelmässich. Jo, daut Strämel jefelt am fuaz un jefelt am uk noch. Hee wundat aus hee foaken jenuach äa daut weeten lat woo tofräd hee met äa befriedet Läwen es, un daut see am nu noch bäta jefelt aus en de ieeschte Joaren. Hee entschloot sikj ar daut foakna weeten to loten.

Buten woat daut emma dacha un schliesslich aus see bat Lethbridge komen kijkt daut Sonnkje aul ieremol derche denne Wolkjen. See hoolen bie een IGA Stua aun un kjeepen sikj Broot, denn jeschnädnet Schinkjefleesch, Kjees, Oft un soo wieda om een bät lota irjentwua biesied dän Wajch Meddach to äten. Gasolien haben see noch jenuach un soo sent see dan reed wieda to foaren. leescht oba motten see noch Wauschrums finjen. See hoolen bie een Gastäschen aun. De Maunslid äa Wauschrum es nich en Ordnunk un soo motten Jehaun un Kjnals luaren bat äare Frues foadich sent.

“Na seet emol kijkt!” sajcht Kjnals to Jehaun aus see rutkomen. De Frulied setten aul enne Koa un sent reed toom foaren. Jreeta sett hinjrem Stia. Na jo, doamet es je uk nuscht looss oba daut es onse mennonitische Kjieedels een bät onjewant. Dit es je doch nich mood. Veleicht es dit een kjliena Tieekjen von däm Women’s Liberation? Emmahan, de

Maunslid setten sikj fein hinjen dol. Jreeta haft sikj de Sett un däm Spieejel enjestalt un foat dan looss. “Weet jie waut? Ekj hab en miene Koa noch niemols hinjen jesäten. Dit es je oba mol waut aundret.” Kjnals kijkt sikj rom un woat en daut et uk hia soorajcht maklich es. Dan länt hee sikj trigj un horcht no dän Musikjtäp dän Jreeta spält. Hee weet daut siene Fru jescheit foaren kaun un hee sorcht uk nich. Een jieda es met de ieejne Jedanken. Daut dieet nich lang dan schnoakjt de Kjnals gaunz stellkjes un boolt schlapt Jehaun uk. Jreeta dreit de väaschte Spiekers auf. Hinjen wua de Oomkjes schlopen es Musikj un väaren kjennen de Mumkjes sikj leicht biem vetalen hieren.

Suskje fangt om een kjlien Stootje aun, “Ekj hab mie een bät jewundat daut du un Kjnals met ons opp dise Reis foaren! Mie es daut soo jie wudden doch väl leewa met june Kjinja no Expo foaren.” “Ekj hab doaraun jedocht oba ekj mott die sajen daut ekj leewa met junt foa. Ekj jleew daut es eenjemol bäta fa ons aula daut wie de Kjinja Tus loten. Kjnals un ekj nämen ons nich jenuach Tiet auleen to sennen un daut es doch wichtich. Soo foaken hab wie fa aules un aulem Tiet un vejäten daut wie fa enaunda uk Tiet haben motten. Wan wie opp dise Reis de Kjinja met hauden wudd ons daut uk goot gonen oba wie wudden dan wada nich blooss fa ons Tiet haben. Kaust du daut vestonen?”

“Jo, oba ekj hab blooss jedocht woo scheen daut wudd sennen soone Reis aus dit met Kjinja to moaken!” “Die eset werkjlich schod daut jie nich Kjinja haben, nich soo?” “Jo,” un Suskje kijkt utem Siedfensta. Ar sittet gaunz truarich un Jreeta deit et om ar leet. Waut kaun eena sajen to soone Truarichkjeit? “De leewa Gott deit nuscht toom Spos. Hee haft eene goode Uasoak fa aules un ekj sie mie secha uk en disem Faul. Hee well je blooss daut baste fa ons aula. Jleefst du daut?” “Jo, de mieeschte Tiet, oba maunchmol kaun ekj et blooss nich vestonen,” un Suskje faulen een poa

groote Tronen oppe glaute Bak. "Jehaun es soon leefolja Maun, hee wudd soon scheena Voda sennen. Veleicht wudd ekj nich ne goode Mutta sennen un doawääjen haft Gott ons nich Kjinja jeschonken." See wescht sikj de Tronen auf un schneft sikj de Näs. "Daut jleew oba nich fa eene Zekund!" Jreeta es meist een bät groff. "Ekj hab jeseenen woo du met Kjinja omjeist, kjliene un groote, un daut weet ekj gaunz bestemt daut du eene scheene Mutta sennen wurscht. Du vesteist de Kjinja soo goot." Beid sent een Stootje stell. "Weetst Jreeta, daut haben mie ieremol Lied em Hospitol jesajcht. Kaunet sennen daut de leewa Gott daut haben well daut ekj Mutta to de kranke Kjinja em Hospitol sie?" "Jo, daut es mie dietlich." "Mieeschtens jeit mie daut uk goot oba maunchmol kaun ekj de Kjlienakjes nich vâl Leew bewiesen." "Daut es mie uk vestentlich. Krakjt soo feel ekj to Tieden met miene Kjinja. Ekj hab eenjemol wult fuat ranen. Dan sie ekj mie gaunz secha daut ekj eene daugeniksje Mutta sie." "Nu mott ekj sajen, daut jleew oba nich fa eene Zekund! Daut es gaunz bestemt nich soo!" See frintlen sikj aun. "Daut es woll gaunz menschlich daut wie ons daut woll vezeien." "Jo, daut jleew ekj onbedinjt."

De Frulied sent nu stell, jieda met äare Jedanken. Beid feelen gaunz eenich met de aundre un uk een bät maklich met sikj selfst. Soo es je daut. Woo jeitet doch mol ... o jo, "Geteiltet Leit ist halbes Leit."

Met eenmol wiest Suskje met däm Finja, "Sitst Jreeta, doa sent aul de Boaj to seenen!" Schur ienoff, tweschen de greiwe Wolkjes wiet ver an stuaken de Rockies äare spetze Kjar enne hecht! "Kjnals! Jehaun! nu wakjt opp!" Jreeta es sikj secha daut de Schlopmetzen de Boaj

uk seenen wellen. Un see es rajcht. "Oba enne Boaj well ekj nich foaren," sajcht Jreeta aus see sikj aul utjetieet haben. "Doawääjen foa noch mau ruich," un Kjnals länt sikj wada trigj. "Daut dieet noch een Stoot ea wie bat de Boaj komen." Jehaun holt siene schmock toopjelajchte Launtkoat vää. "Doa sent een poa kjliene Städa vere B.C. Jrens. Waut Meenst Kjnals, sull wie veleicht noch en Alberta Gas kjeepen?" "Daut es ne goode ledee." Kjnals kijkt dan uk un see entschluten sikj en de ieeschte Staut dee een Gastäschen haft aun to hoolen.

Soo woat daut dan uk. Aus see dan wieda foaren sett Kjnals wada aum Stia. Boolt sent see en de groote Rockies. Daut es gaunz intressaunt woo Lied daut vetalen vejeit wan see enne Boaj nen foaren. Foaken sent de Miela op oba doa kjemt nuscht rut soo aus een Briegaum wan hee siene oppjedäwade Brut toom ieeschtemol sitt. Un soo es daut uk met dise Veä. Na, hanunhää een Wuat: "Groosoatich!" "Jewaultich!" "Sondaboa!"

Bie Crowsnest hoolen see een bät aun un läsen daut Schilt daut de Jeschicht von de groote Rutsch beschrift. See finjen doa uk noch eenen heltanen Piknick Desch un vebieten sikj. Dan jeitet wieda bat Kranbruk.

"En Kreston kjeep wie ons gaunz jewess fresche Kjoaschen!" Aus Jehaun von Kjoaschen rät holt Kjnals soorajcht een bät aun. Aulem hungat no de B.C. Kjoaschen. See kjeepen twee Kjarw.

Daut dieet dan nich lang bat see een Motel finjen. See beräden sikj daut de Fehren un de Panasch jieda eene Stow nämen woaren. Daut doonen see dan uk. Oba ieescht haben de Veä toop noch een Kjoaschen Partie.

Panasch äare Joaresfast

“Kjnals, wie sullen doch aul oppstonen, daut es aul Klock acht,” fuschelt Jreeta äaren Maun em Ua. Kjnals brummelt un dreit sikj oppe aundre Sied. “Ekj well noch lenja schlophen, sie noch een Stootje ruich, jo?” Dit es Jreeta nich jewant. Tus steit äa Oomkje doch emma tiedich opp. De vedolje Kjoaschen sent woll Schult. Kjnals haud äa Korf voll Kjoaschen meist auleen utjejäten, soo scheen hauden am de saufkje, plumpe, wundafresche Kjoaschen jeschmakjt. Daut wia soo bie Klock vea aus Kjnals met eenmol utem Bad rauselt un no de Bodstow rand. Jreeta wia aul wada en Pooselaunt aus Kjnals trigj to Bad kaum. Nu denkjt see, “Lot am schlophen,” dreid sikj äwa un boolt schleepen see beid.

Enne näakjste Stow kust Jehaun de Suskje oppe woame Bak un steit stell opp. Hee nemt siene Kjleeda, jeit opp Teees äwa de Flua no de Bodstow, schlifft daut Hamd un de Bekjsen bosich aun un schlikjt sikj dan stellkjes ute Stow. Hee well disen Morjen en dise Boajestaut enämen. Hee es nich enteischt. De Loft es soo fresch un rikjt soo scheen un de Sonnenschien bedacht de Boajespetzen. Groosoatich! Gaunz steil aus een Kjennich jeit hee de Gaus velenjd.

Hanunwada jefelt am daut auleen to sennen. Dise latste twee Doag haft hee nich Tiet doatoo jehaut. Dach ut Dach met de aundre dree to sennen es een bät too väl, wan hee dee uk aula jleicht. Hee odemt deep un schlenkjt gaunz jetroost wieda. Boolt finjt hee een Klompen Wienachtsbeem omjekjreist met dikjet, kort jeschnädnet Grauss. Hia lajcht hee sikj dol mete Henj aus Kjessen hinjrem Kopp un kijkt nom kloaren Himmel un veholt sikj.

Aulmällich gonen siene Jedanken no äare näajentien Joasche Ehe. Vondoag es je äa Joaresdach. Jo, un daut sent scheene Joaren jewast. Hee es dankboa dautet an soo scheen jegonen haft un uk

noch goot jeit. Hee freit sikj daut hee Joaren trigj sikj de scheene Suskje fried. Am sittet ar nu noch aunjenäma aus twintich Joa trigj. Hee erinnat sikj aun de schmocke Bloomen dee hee oppem Wajch hää Sach. Wanet uk meist stälen es, hee woat siene Suskje doch een Poa plekjen. Hee riet sikj dan, steit opp un jeit gaunz jnietsch trigj nom Motel.

“Wua go jie han?” roopt Jreeta derch ne kjliene Rets enne Dää. “Wie sieekjen een Restaraunt to Freestikj. Wie komen trigj un holen junt.” Jreeta kijkt no äare Ua. Jauma Lied, daut es aul haulf tieen! Nu eset doch Tiet dän Schloppensel ute Pluchen to joagen. “Kjnals oba nu reffel die! De Panasch sieekjen aul ne Städ toom Freestikj äten!” Daut dieet nich lang un de Fehren sent met aul äare säwen Sachen bie de Koa. De Panasch komen an entjäajen. “Junt sittet aus een poa Kauten de jrots eene Mus to Freestikj jehaut haben, un du Suskje, waut jeftet met de straume Bloomen?” Suskje jekalieed een bät, “Vondoag es ons Joaresdach un mien Jehaun brocht mie de Bloomen.” “Jlekjwenschen!” sajen Kjnals un Jreeta tojlikj. “Na dan mott wie vondoag noch een bät fieren,” un daut es to seenen daut de Jreeta waut em Kopp haft. “En Kelowna bie mien Frintschoff woa wie een besondret Owentkost haben om met junt disen besondren Dach to fieren.” De Panasch jefelt de ledee un Jehaun rät fa an beid, “Dankscheen, daut lot wie ons jefaulen.” Hee kijkt Kjnals em Jesecht, “Die sittet een bät blaus, best du krank?” “Nä, krank sie ekj nich. Jistren freet ekj een bät too väl Kjoaschen un mien Buck es soowaut nich jewant. Tiedich zemorjes wort ekj dee aula looss. Nu feel ekj blooss noch een bät schwak. Oba mie hungat zimlich. Fung jie eene Städ to Freestikj?” “Jo,” un Jehaun strikjt sikj däm Boat. Nu haben see aules enjepakt un foaren äten.

See haben sikj goot vebieten un sent

wada oppe Reis. De Sonn schient gaunz woam Utem bleiwen Himmel un de Donnavoagel rant aus jeschmää. An sittet gaunz tofräd aus wan see de Welt biem Zoagel to hoolen haben. Boolt brinj Jreeta daut Joaresdach opp un frajcht noch wua un wanea de Beid sikj troffen. Jehaun vetalt woo hee de Suskje bie de MCI en Grod 12 troff. Hee meent dee haft am soorajcht hinjaraun jerant. "Jleeft am daut oba nich," un daut es to seenen daut de Beid een bät Spos driewen. "Jehaun wia ieejentlich de Hinjaraunrana. Ekj mott saje daut ekj am fuaz secha goot wia oba ekj leet am daut nich fuaz weeten. Ekj hab am woll een bät jekjrääjelt bat mie daut om dän scheenen Jung leet wia!" Jehaun lacht, "Jleeft ar daut nich, ekj must mie rajcht wäären, soo hinjaraun wia mie de Mejal!" Soo jeit daut frintelje Nerkjen hanunhää. Kjnals un Jreeta fangen dan uk boolt aun un daut woat zimlich lud enne Koa. Schliesslich sajcht Kjnals, "Mie kjemt daut soo vää daut blooss de leewa Gott daut ajchte Bilt haft."

Om een poa Minnuten kjemt de Räd opp äa Ella. See sent aula bie vieetich Joa oolt, Jreeta es dee elste un Suskje de jijnste. "Jo," meent Jehaun, "ieescht emma docht ekj daut vieetich Joasche Lied gaunz secha Over the Hill wieren. Daut es je gaunz intressaunt woo eenem de Utsecht äwre Joaren endat." "Dan denkj mol woo miene Grootmutta daut gonen mot. Dee es meist hundat Joa oolt un see kaun kloa denkjen un behelt noch aules. Denkjt junt blooss waut dee oba erläft haft!" "Wua wont dee dan?" frajcht Jreeta. "O dee wont em Aultenheim en Altoona." "Dee es dan jewess von Russlaunt no Kanada jekomen," meent Kjnals. "Nä, äare Elren kaumen aune achteen vierunzäwentich no Kanada un see es hia jebuaren. See es eene ajchte Kanadja." "Vetal doch mol mea, mie intressieet soowaut!" "Na jo Jreeta. Grootmutta fried dän Hoadasch Fraunz un dee huden dretteen Kjinja. Wiels Grootvoda boolt Prädja wort, deed hee väl en aundre Kjoakje prädjen un dan must

Grootmurrakje sikj mieeschtens met de groote Häad weeten. Nu sent je doa een gaunza Klompe Grootkjinja un noch ne jratre Häad Uagrootkjinja. Bie onse Famielje äa Tookunft eset een bät soo aus wan Spree sikj em Hoafst em Sonnebloomen Flekj saumblen."

Jreeta well noch mea weeten, "Ei dien Voda, wua es dee hää?" "Wacht mau een bät, lot mie ieescht vonne Muttasied foadich vetalen. Aus miene Mutta kjlien wia wonden miene Grootelren en Schauzefelt dicht bie Winkla. Natieedlich wia see Tus jebuaren. Doa jinkj see no School bat de achte Gräd un dan schauft see ut. Aus äare Elre no Scheenwäs trocken, trock see met, un doa haft mien Voda miene Mutta kjanen jelleet. Vonnem befrieen hilt hee ver däm nich väl oba aus hee de Hoadasch Marieche kjanen lieed dan jankad am daut." "Wull dien Voda dan werkjlich eentletzich bliewen?" wundat Kjnals. "Jo, hee haft ons foaken de Jeschicht vetalt woo hee sikj vääjenomen haud auleen to bliewen. Oba dan beschloot hee sikj daut hee de Marieche friee wudd wan see am haben wull. See wull am haben." "Dauts oba jescheit daut de Beid sikj eenich worden. Wan daut nich soo jeworden wia wieescht je du nie jebuaren. Un dan waut sull ekj dan blooss?" "Dauts fein Jehaun oba wacht mol noch een bät. Suskje, von wua kjemt dien Voda?" "Dee kaum von Russlaunt aune dree un twintich. Hee wia twalf Joa oolt aus siene Elre bie Scheenwäs aunkaumen." Nu es Kjnals intressieet, "Wia dien Groospape een Foarma? Un wia doa Launt to kjeepen?" "Jo, hee wia Foarma. Un Launt? Jo doa wia dan uk Launt to habe wiels eenje Lied utem Darp no Mexico siedelden."

"Daut es je gaunz intressaunt woo Mennisten eensje Sachen soo veschieden beseenen," sajcht Jreeta. "Eenje wullen to de Tiet jrod no Kanada komen un aundre wullen krakjt soo jieren fuat. Miene Grootelren wullen uk utsiedlen." "Wuarom wudden dee dit scheene Launt veloten wellen?" wundat Jehaun. "Mie es daut uk

wundalich. Oba too de Tiet wieren väle doll wiels de Rejierunk äa Wuat jebroaken haud. Daut niee Jesaz velangd daud daud unjarechten enne Schoolen opp Enjlisch sennen must. See vetruden de Kjieedels en Winnipeg nich mea. Aus de Dellegaute von Mexico trigj kaumen met de Norecht daud de Rejierunk doa an soo läwen loten wudd aus see daud wullen, trocken väl no Mexico. Wiels miene Groosmame krank wia bleewen miene Grootelren hia. Oba nu vetal du von dienem Voda, Suskje.”

“Fa mienem Voda siene Famielje wia daud goot daud väle Mennoniten utsiedelden wiels mien Grootvoda dan eene Foarmarie kjeepen kun.” “Ei haft dien Voda mol waut jesajcht vonne Jachtarie tweschen de Kanadja un de Russlenda?” “Mau een bät. Hee docht de Kanadja oajad daud een beskje daud de Russlenda sikj hia soo schwind trajcht fungen. Boolt hauden dee meist aula äare ieejne Buararie un schienboa hauden dee gooden Erfolg. Miene Groosmutta säd mie mol daud ar de Russlenda zimlich jiezich väakaumen. Emmahan, Vurrakje haft mie jesajcht daudet met siene Schwoagasch to Tieden soorajcht ruksich jinkj. An kaum daud foaken soo vää aus wan de Schwoagasch am äwahaupt nich jleichten.

“Daut es mie nich dietlich,” un Kjnals es nu oba iernst, “De Lied wieren je aula Mennoniten. Wan daud ne Grupp Enjlenda jewast wia, wudd mie daud dietlich sennen. Oba soowaut aus dit, daud es ne Schaund!” “Ekj stem met die,” un Suskje vetalt wieda. “Miene Mutta feeld en Scheenwäs, besondasch aum Aunfank, aus wan de Russlenda ar nich liede kunnen. Jo doa wiere beid Sieden schult.” “Daut haft een langet Stoot jedieet bat de Dommheit soomea opphieed. Aus ekj junk wia,” un nu es Jreeta meist em Schwunk, “hieed ekj de Oolasch doavon räden oba ekj wist je nich waut daud soorajcht to bedieden haud. Nu hieet je eena mau selden doavon un dan blooss wan de Oolakjes doavon räden. Toom jlekj es ons daud nie wichtich jewast, sest wieren ekj un Kjnals

un du un Jehaun nie Frind jeworden. Gaunz secha haud wie ons dise Junges nich jefriet.”

Jehaun haft noch nich väl jesajcht oba nu es hee reed. “Daut jeft je uk noch aundre Jrind toom strieden. De veschiedenste Kjoakjen jachten sikj je uk äwa aulahaunt. Suskje un ekj kunnen daud goanich vestonen daud wiels ekj een Bloomenieta wia wieren äare Elren, besondasch äare Mutta, gaunz oppjeräacht aus see enworden daud wie ons goot wieren. Un aus wie von Kjast räden! Jo ekj jleew dee haud mie woll utem Hus jefeistat wan ekj nich schwind ar daud dietlich jemoakt haud daud ekj mie de Breeda Jemeent aanschluten wull. Een jlekj Suskje un ekj hauden ons daud aul verhää berät. Daut es schod daud Mennoniten nich een bät eene jratre Openheit haben fa äare Breeda. Daut jachten kjenn wie uk aundasch beseenen. Veleicht es daud een Tieekjen daud onse Lied daud Kjrist sennen secha iernst nämen. Veleicht sull wie nich too schwind de Oolasch veuadeelen wan wie uk nich vestonen woo dee soo onfrintlich jääjen enaunda wieren.” “Jehaun, du best soo gootmeenent. Du best woll rajcht, oba...” “Jo, Kjnals un uk de aundre haben noch aulahaunt äwa dise Sach to sajen.”

Dit es je een gaunz intressauntet Teema un aula sent gaunz vetieft. Soo vejäten see vom äten. See haben je uk mau lot Freestikj jejäten un sent schienboa goanich intressieet waut doa buten vää jeit. Soo rutschen de Mielen jnietsch vebie.

Lota, jrod ea see en Grand Forks nen foaren, bemoakjt Jehaun daud eene groote Tofel biesiedem Wajch von scheenet Äten rät un noch von Borscht. Wie weeten je daud Borscht de Mennoniten krakjt soo auntrakjent es aus een Soltsteen daud Vee. Daut dieet nich lang dan hoolen see verem Restaraunt stell.

Bennen saten see sikj dol un bewundren de Ätstow. Daut es aula gaunz

ooltmoodsch oba doch schmakhoftich jedeckorieet. Oppem Menu es väl scheenet beschräwen. Aula wellen een Komkje Komst Borscht. Aus de Mejal dan kjemt foddad een jieda sikj waut toom drinkjen un noch een Hamburger ooda een Sandwich. Jehaun oba bestalt sikj een Stekj Zitroonenpei un sajcht daut hee de Supp un Pei tojlik haben well. "Hieet ekj saj blooss Pei un Borscht." leescht emma haud wie daut Tus oba ekj hab noch nie wäm em Restaraunt jeseenen sikj daut too jlikj fodren!" Jreeta scheddat rajcht metem Kopp. "Mien Jehaun schmakjt daut goot un hee bestalt sikj daut rajcht ieremol wan wie to Owentkost nom Restaraunt gonen. De Deenst-mejales ooda Junges kijke am dan foaken een bät veduzt aun. Miene Mutta weet daut hee daut soo jleicht un äa Kjresbäapei met Heenasupp schmakjt am besondasch goot." "Kjresbäapei!" un Kjnlals krust sikj daut Mul, "daut mott zimlich sua sennen. Un dan noch met scheene Heenasupp? Nä soo wudd ekj mie de Supp nich vedoawen." Jehaun lat an räden un at gaunz ruich, een poa Läpeltvoll Komst Borscht un eene Gaufeltvoll Zitroonen Pei.

Aus see wada enne Koa sent wiest Jehaun Kjnlals de Launtkoat. See bekjiken sikj de veschiedne Wäaj no Kelowna un entschluten sikj dän Numma 33 no to foaren. Daut es een bät een Hinjawajch un haftet nich soo drock met Trafik.

De Frues setten wada toop hinjen un daut dieet uk nich lang bat de Jreeta aunft to nobren. "Diene Grootmutta haft oba een Deel en äa Läden jeseenen. Wan ekj een bät trigj tal es see woll äwa twintich Joa jewast ea see eene Koa ooda een Loftschepp jeseenen haft. Daut schot je uk nich väl oba dee haft woll nich eene Wauschmaschien un gaunz secha nich een Drieaja jehaut. Stal die daut mol blooss vää Suskje, drettieen Kjinja groot to moaken, een Reiseprädja to Maun, un aules mete Henj waschen un buten drieajen, em Somma uk em Winta! Nä ekj

wudd soowaut nich doonen kjennen, ekj sie meed wan ekj doaraun denkj!" "Jo dee haud daut schrakjlich drock. See must je uk de Kjiej, Schwien un Heena besorje. Un wan äa Prädja Oomkje fuat wia foll de gaunze Wirtschoft opp äare Schulre. Een jlekj dautet tweedelste Kjint een Jung wia. Dee kun boot met välem halpe, uk de Mejales muste von kjien aun tiedich schaufe." "Dee haben je dan fa nuscht aundret Tiet jehaut, blooss Dach ut Dach een Jeraka," un Kjnlals kjikjt sikj om. "Wie sent doch jlekjlich. Ekj kaun mie goanich soorajcht väastalen soo to läwen." "Dan denkj die mol woo daut enne Draschtiet wia. Weetst waut een Draschkausten es?" Kjnlals nekjkopt un Suskje räd wieda. "Na enne Draschtiet jinkjet metem Draschkausten von eene Foarm no de aundre, un de Oabeida uk. Wan de Prädja Hoadasch aune Rieej wiere must Groosmame dän gaunzen Dach Äte moake. Freestikj em Hus, Meddach un Faspä oppe Stap un dan lot zeowes sat see Tus Owentkost opp. No soo een Dach jinkj see huntmeed to Bad."

"Daut daut Frumensch soon schwoaret Läden haud un doch noch soo oolt jeworden es, es werkjlich een Wunda," meent Jreeta. "Jo daut es soo. Bieaun wia dee noch kjrenkjlich besondasch nodäm daut Grootvurakje storf. De Dokta wia beduat daut äa Schluckat toowause wudd. See must dan aule Moonat tweemol een langet stekj Tutenbaunt nämen un daut langsam oppschlucken. Lota trock de Dokta daut Baunt rut." "Daut gruselt mie wan du daut vetalst," un Jehaun hubbad soorajcht. "Jo," meent Jreeta, "vetal leewa noch een bät woo et nu met äa es. Foa jie ar foaken besieekjen?" "Nä, hechstens tweemol daut Joa un emma es see soo schaftich wan wie komen. See es emma intressieet en onse Oabeit. Mie flicht jrod waut bie waut junt lachren woat! Ekj fua äa eenmol auleen besieekjen. Biem vetalen kaum see schienboa gaunz toofalich von äa Brauntwien to räd. Äare Buddel wia ladich. Ekj fua dan no Brunen äa Drog Store un koft eene fresche

Buddel.” “Besipt de Oole sikj dan?” frajcht Kjnals. Daut lachad an aula. “Nä, see nemt mau een poa Läpelvoll verem schlophen gonen. See sajcht daut see dan leichtha enschlophen kaun.” “Daut es werkjlich eene gaunz besondre Taunte.”

Un nu well Jehaun een bät vetalen. “Wan wie opp mien Mootaraut han jefoaren sent haft see ieremol opp ludes jewenscht daut see een bät jinja wia. Dan wudd see noch mol fa een Reid metfoaren. Un denkjt junt nen, de kjant aule Grootkjinja uk Uagrootkjinja biem Nomen un weet uk wua de aule wonen!” “Ekj hab Trubbel miene poa Nichten un Neffen äare Nomes to behoolen. Dee mott sikj daut woll oppjeschräwen haben, sest woo wudd see dee aula utenaunda hoolen?” “Daut weet ekj nich oba irjentwoo deit see daut. Jieda Dach bät see fa dee aula un dan noch besondasch fa dee dee irjent waut fa Trubbel em Läwen haben.” “Dee wont en Altoona jo? Em Aultenheim?” Suskje nekjkopt. “Dee wudd ekj jieren besieekjen. Dee haft fashur väl too vetalen. Meenst daut wudd aulreit sennen wan ekj daut deed?” “Oba jo Jreeta, dee freit sikj emma too Jast.

Welle du un ekj daut ieeschte mol toop hanfoaren, dan woa jie bekaunt un dan foascht wanemma du west.” Jreeta es gaunz schaftich, “Daut wudd mie jefaulen!”

See sent dan uk aul bie Kelowna. Hia wont Jreeta äa Frintschoft, Peeta un Bettie Eelies. Jreeta un Kjnals haben de Lied noch niemols besocht. Wiels de Eelies äare Elren en Manitoba wonen komen dee rajcht ieremol spazieren. Peeta es Jreeta äa scheensta Vada, un ar jefelt siene Fru Bettie uk. See haben Tus sikj de Gaus uk daut Numma oppjeschräwen un soo dieet et nich lang bat see doahan finjen. Oba kjeena es Tus. “Ekj schlo vää daut wie no een Wienkjala foaren un ons de Wienmoakarie beseenen. Mie intressieet daut, un junt?” Aula sent wellich. “Doa kjeep wie ons dan fuaz ne Buddel to Owentkost. Oppem Trigjwajch hool wie bie Safeway aun un kjeepen jescheit dikjen Stäks. Ekj weet daut de Peeta ons dee gaunz wellich barbekjuen woat. Daut jeft dan een scheena Joaresdach Owentkost. Jefault junt daut?” Doaropp sent see sikj aula fuaz eenich.

Tus es Tus

Peeta un Bettie Eelies gauwen de Manitobasche Frind eenem B.C. Oppnom. Nom Barbekju sauten see aula buten rom un nobaden. Kjnalsen wia daut oppfaulent daut doa kjeene Migjen rom somden. Soo jinkj de Owent gaunz schwind vebie un aule sas wieren nu Frind.

Daut es nich schwoa to vestonen daut de Raupheena vone Manitobasche Stap opp ludes wundaden auf see nich uk hia wonen kunnen. Peeta un Bettie wudd daut aul jefaulen. Dee wisten fuaz woo daut aula sennen wudd. Kjnals kun siene Foarm en Rosenuat vekjeepen un hia ne Buararie finjen. Jehaun wudd hia aul eene Städ finjen aus Liera, un Suskje? Krankensestren kjennen je irjent wua Oabeit finjen. Un Bettie säd noch woo ar daut jefaulen wudd de Jreeta oppe Nobaschoft to haben. Wäm wudd daut nich jankren en soone paradisesche Jääjent to läwen? Kjeen furchtboa kolda Winta met vieetich unja nul un sas bat säwen Moonat Schnee. Jo, un hia haft eena aul daut groosoaetje Oft un de wundascheene Boaj! Jehaun meend daut hee hia je noch meist een profeschonal Golfa woaren kun. Soo väl Tiet wudd hee haben Golf to spälen. Jo un dan noch Mootaraut foaren en dise Boaj! Hee veseft soorajcht. Daut jinkj neiw bie daut de Vea nich fuaz oppe Städ sikj hia Hiesa un eene Foarm sochten.

Soo jeit je daut met Lied opne Reis. Daut haft junt woll uk mol soo jegonen. Dan no eenen gooden Schlop schienboa eset aundasch em Kopp. Veleicht es daut zemorjes aundasch wiels eena dan em Schlop von Tus dreemt un dan enwoat woo väl doa Tus es daut eenem doch jefelt, wan uk de Schneedienen bat aum Dak oppstiemen un daut hoade Schnee unjre Burrsteewel bie vieetich Grod lud gnorscht, un em Somma de vedolje Migjen eenem onen Enj präakjlen.

De Aufscheet aum Morjen es soorajcht frintlich. De Eelies es daut schod daut

ääre Jast nich weens noch eene Nacht bliewen, met aulem sent see soo goot velenjd jekomen. See loden noch secha en daut de Reisende oppem Trigjwajch hia bie an wada aunhoolen sellen. Wanet nich Morjen jrod no Expo sull dan bleewen see woll noch een Dach hia. Jreeta, besondasch, es daut schwoa soo schwind von Peeta un Bettie Aufscheet nämen. "Dan komt oba onbedinjt no ons spazieren. Wie loden dan de Panaschen un dan hab wie noch mol een Partie." De Frues kussen Bettie, de Maunslied drekjen däm Peeta de Haunt un dan jeitet looss. Kjnals blost twee mol un de aundre weiflen.

Daut Sonnkje es aul zimlich huach un woam aus see Kelowna veloten. Kjnals haft sikj Jehaun siene Launtkoat jescheit bekjikt un weet krakjt wua hee foaren well. Reflen brucken see sikj nich, see wellen je mau bat Abbotsford. Enne Koa eset wada stell. Jreeta nemt eent von ääre scheenste Täps un boolt haben see aula de Uaren voll Handel siene Wotamuzikj. "Stella!" Dit es Kjnals. Jreeta kjikt sikj om. Jehaun un Suskje nejkoppen un dan es daut wada stella. Enne Koa eset maklich, buten eset kloa un de Boaj stonen gaunz stolt. Jo met scheene Frind un aunjenämet Musikj wää kaun dan noch kloagen? Daut Läwen woat nich väl scheena aus dit!

De Foat derch däm Okanagan es inressaunt. Daut es to seenen daut de Fruchtfoarma väl Wota pompen om aul de Fruchtbeem em waussen to hoolen. Biesied de Goades waust nuscht aus daut stachelje Wiltnis Krut un hanunwada een kjlienet Graushaulm. Kjnals denkjt aun siene Foarm un woo dicht sien Jeträajd steit un woo schmock jreen de Flekja aula sent. Daut es werkjlich een Wunda daut nom Winta, wan aules stiew jefroaren es, daut Jeträajd, Alfalfa, Grauss un Onkrut gaunz jreen oppkjemt. Lotet uk stiemen un grulich kolt sennen un lot de Migjen uk

een bät Bloot suen, oba siene Foarm hinjrem Darp bie Rosenuat woat hee nich entuschen fa eene gaunze Rieej von dise Kjoaschen, Aupel, Bäaren un Pietsches Goades. Jo Tus es Tus un soo schmock aus dise Jääjent uk es, daut es nich Tus. Daut es jescheit daut Kanada nich blooss kole Stap es un uk krakjt soo jescheit daudet nich aula voll huage Boaj es. "Oppe Stap well ekj wonen," entschloot sikj Kjnals, "un hanunwada kom wie un beseenen ons dise scheene Jääjent." Nu es hee ruich.

De scheene Wotamusikj kjemt to enj. Jreeta es deep en Jedanken un woat daut nich fuaz en. "Daut fangt je wada von väaren aun, nich soo?" "O jo," un see nemt dän Täp rut un lajcht dän tosied. Dan fangt see aun. "Jistren aus wie aula von hää trakjen räden, wia mie daut oppfaulent daut jie aula hia wudden Oabeit sieekjen, blooss ekj nich. Ekj hab je aul ea jedocht daut ekj veleicht sull wua Oabeit finjen oba ekj hab daut niemols werkjlich bedocht." "Un fang nu nich aun!" "Ekj jleew ekj weet woo Jreeta feelt, Kjnals lot ar mau toch." "Weetst Kjnals, ekj sie nich tofräd. Onse Kjinja sent nu aula meist groot un weeten sikj aul met aulem. Veleicht kun ekj bäta methalpen wan ekj utschaufen deed. Dan wuddet veleicht gonen daut wie no dise Jääjent trakjen kunnen." "O, daut beduat die?" Un Kjnals kijkt schaftja. "Weetst uk waut Jreeta, äwa de latste Mielen es mie daut kloa jeworden daut ekj faschur Foarma bliewen well, un daut opp onse Foarm en Rosenuat." "Sajchst du daut blooss om mie too berujen?" Kjnals nemt äare linkje Haunt un drekt gaunz natjes, "Nä Jreeta, du kjanst mie woll aul un weetst daut wan ekj waut well dan saj ekj daut uk fuaz. Ekj well onbedinjt en Rosenuat foarmen. Aum leefsten wensch ekj daut du Tus blifst un mie doobie halpst." "Oba dise Jääjent es je doch soo wundaboa scheen. Hia wudd ons, un uk onse Kjinja, daut goot gonen." Kjnals helt äare Haunt en siene groote Pauj un lat nich toch. "Jo daut kun ons aula hia woll scheen gonen oba ons jeit je

daut uk en Rosenuat scheen. Ekj hab mie entschloten daut ekj leewa Tus bliew, un dan kjenn wie hia ooda wuaemma spazieren foaren. Saj mie mol waut die aum leefsten es." Jreeta kijkt fa een Stootje no de Schnee bedakjte Boaj un dan dreit see sikj trigj no äa Maun. "Weetst Kjnals, daut gaunz leefste well ekj daut du tofräd best. Jo un en Rosenuat well ekj uk bliewen. Doa kjan wie je aulem un aules, un et es gaunz aunjenäm. Jo daut es Tus!" Ar sittet wada gaunz munta.

De Panasch setten bie aul disem gaunz stell. Nu haft Jehaun waut to sagen, "Veleicht haft ons de Wien jistren een bät betipst oba vondoag es mie daut gaunz kloa daut ekj en Winnipeg bliewen well. Miene Wartlen sent doa, Hus, Kjoakj, Frind, Frintschoft, School un soo wieda. Un wan de Winta too lang es kjenn wie je opp eene Wääkj ooda twee no de Sonn flichten." Un nu es Suskje aune Rieej, "Daut haft nuscht met daut bät Wien to doone. Nä ekj jleew daut passieet je gaunz natieedlich wan eena soone Sach soo äwaflechlich besitt. Ons jefelt je dise Jääjent. Un wäm jefelt dee uk nich? Ekj jleew eenem wudd daut Tus nich goot gonen motten ea eena sestwua han trakjen wudd. Ons jeit daut Tus aula goot. Doafää sie ekj weens dankboa. Veleicht sent wie een bät tofräda wiels wie dise Sach von hää trakjen werkjlich bedocht haben." Daut sent woll weise Wieed, emmahan de aundre stonen daut uk too. Nu sent aule Veä tofräd.

Hieet ekj saj, onse Frind komen je opp aulahaunt. Weet auf see opp aul dise Teema jekomen wieren wan see Tus jebläwen wieren? Nä ekj jleew dit es een Jewenn daut eena emsonst met ne Reis metkjricht. Veleicht es dit de Uasoak daut Lied dee weens hanunwada eene Reis moaken, foaken tofräda sent aus soone dee niemols daut Bekaunde wiet hinjen loten un waut gaunz nieet seenen.

"Dise Jääjent es groosoatich fa Piknicks. Well wie enne näakjste Staut aunhoolen un aules kjeepen waut ons fält.

Wan wie dan eene paussende Städ seenen kjenn wie aunhoolen.” Dit jefelt aulem un aus see no Penticton komen fellen see äa lesskorf opp. Daut dieet dan nich lang un see sent wada oppem Wajch. Jo, Kjnals helt noch bie een Oftstaunt stell un kjaft mea dunkel roode Kjoaschen. Jehaun moakt noch een Sporskje von woo aul de Kjoaschen Kjnalsen jistren aunjejräpen hauden. Kjnals meent daut am daut nich väl rukst, un emmahan Tus kjennen see nich soone fresche Kjoaschen kjeepen. Hee kjaft eenen grooten Korf un aus see dan wieda foaren fangt hee uk fuaz aun to äten. Hee moakt daut Fensta ne Rets op un spicht de Kjoaschensteena rut. De aundre Dree kjennen daut nich uthoolen un äten uk, blooss nich soo ruchloos aus Kjnals.

De Wajch woat rajcht intressaunt. Hanunhää jeit daut gaunz mässich opp un dol un dan met eenmol vedolt steil de huage Boajespetzen entjääjen. Kjnalsen jeit soon foaren soorajcht goot un sien Donnavoagel jehorcht am wellich. Besondasch jeit am daut goot de groote Trocks un de langsame Kampers vebie to pralen. De Reisende äare Uren weeten sikj meist nich Rot un see keiwen aula daut Kaugum daut Jehaun utjedeelt haft. Met däm keiwen un hanunhää uk noch hoojonen bliewen an de Uren soomea op. Jo enne Rockies es daut Reisen gaunz aundasch aus oppe plaute Präarie, oba scheen jeit an daut aula.

Dan sajcht et “Roadside Table” opp eene kjliene Tofel biesied däm Wajch. “Mie hungat aul,” sajcht Jreeta, “wanet aunjenäm sitt dan hool hia stell Kjnals.” Daut es soorajcht aunjenäm. See nämen dän lesskorf un de Kjoaschen un saten dee oppen heltanen Piknick Desch. Dan stonen de Veä aula rom un loten äare Uagen un Näsen disen scheenen Plauz ennämen. Himmel huage Wienachtsbeem, een glauskloara Riwa, un de reine Loft sent soo aunjenäm daut eena dee meist schmakjen kaun. Jo om werkjlich to weeten woo daut doa es mott eena ieejentlich han foaren. Fa onse

Stoppelhupsasch vonne Stap es dit Niess. Een jieda nemt eene Japs Kjoaschen un dan gonen see nom Wota un saten sikj dol. Wieeda sent doa nich väl. Aule Veä äten Kjoaschen un soppen aules opp waut äare Sennen oppnämen kjennen. Schliesslich gonen see trigj nom Desch un een jieda moakt sikj een Sandwich. See setten doa dan un vejnieejen sikj metet äten un mete Natua. See motten doch entlich sikj von dise Städ wajchrieten oba vejäten woaren see dit niemols.

“Mie eset meist endoont wan wie von Expo vejäten. Waut kaun wundaboara sennen aus de Natua?” Soo feelt nich blooss Jreeta, aula feelen äwareen. “Na jo, oba waut de Hunt,” meent Kjnals, “wan wie aul hia sent woa wie nu aul mau han foaren un ons de Sach bekjickjen.” Doaräwa sent see sikj eenich. Oba wundren doonen see, waut kaun de Mensch foadich brinjen waut bäta es aus waut de leewa Gott jemoakt haft?

Aune wastne Sied von Hope sent de Boaj läaja un de Wajch es breeda un gaunz un goa schmeisja. “Na Suskje, saj mol, waut fa Frintschoft hast du hia en Abbotsford?” “Daut sent mien Onkel Hendrikj un Taunte Auna. Onkel Hendrikj es mien Voda sien jinjsta Brooda. Hee es mien leefsta Onkel. Aus ekj kjlien wia gauf hee sikj soorajcht met mie auf un ekj feeld aus eene besondere Mejal. Schienboa es hee uk noch intressieet woo et met ons jeit. Onkel Hendrikj wia lang trigj Foarma bie Burwool aun jantsied Winkla. Daut sent nu aul twintich Joa seit see hia han trocken. Daut Foarme jinkj am nich goot. Onkel Hendrikj haft hia aul lang aus Vewaulta em Hospitol jeschauft. Un Taunte Auna? Na dee es werkjlich een Schauz. Dee es soo frintlich un schienboa denkjt blooss daut baste von aulem. Met Dää jeitet emma scheen toop to sennen. See wieren uk beid opp onse Kjast.” “Du foonst dee jistren von Eelies, nich soo?” frajcht Jehaun. “Jo un see wieren soo schaftich, krakjt aus ekj mie daut jedocht haud.” “Daut es oba jescheit daut wie ons om Kwatia nich sorjen brucken,” meent

Kjnals. "Ekj schlop foaken leewa em Motel," sajcht Jehaun, "oba wan soone frintelje Lied aus de Eelies ons haben wellen, dan bliew ekj leewa met Frintschoft. Well wie de Lied weens eene Dankscheen Koat no hää schekjen. "Suskje denkjt daut daut eene goode ledee es. "Un veleicht finj wie bie Expo een kijlienet Jeschenkj fa jiedrem. Soo aus dise Lied ons hia oppnämen rääkjen ekj sea." Jreeta stemt daut uk, un Kjnals? Dee denkjt daut es een gooda Jedanken un hee es wellich de Jeschenkja to betolen soo lang aus hee nuscht met daut utläsen to doonen haft. Jehaun stemt am bie. Na jo, dan es daut berät.

Dise Jääjent es aul wada gaunz aundasch. Kjeene huage Boaj sent doa, oba huage Beem un uk jreene Kornflekja

un ieremol eene Häad Holstein Kjeej oppe dichte Weid. Lang dieet daut nich un dan sajcht et Abbotsford un wiest rajchtsch. Jehaun weet wua to foaren un hee sajcht Kjnalsen vää aus een rääjelrajchta Hinjasetfoara. "Waut jleew jie Panasch, sull wie ieescht Owentkost äten ea wie no de Boajes foaren?" "Nä, nä, see säde jistre daut wie gaunz bestemt to Owentkost komen sullen. Ekj säd jo wiels ekj docht daut wudd ons stemmen." "Stemmen deit mie daut," sajcht Kjnals, "oba ekj well blooss nich eene Laust sennen." "Besorj die doawääjen nich, mien Onkel un miene Taunte habe ons jieren." Om een Stootje sent see bie de Boajes oppem Utwajch ver een grootet, schmocket Hus.

Waut es Expo soorajcht?

Expo, Expo! Jo, ieremol jeft eena fa Expo nich een rodet Zent. Un jie jäwen veleicht uk nich väl drom. Daut es endoont. Wiels jie oba nu aul soo wiet jeläst haben intressieet junt daut jewess dit Buak gaunz derch to läsen. Enne näakjste poa Kapitels woa jie dan aulahaunt von Expo erlāwen. Aulsoo nu lot wie onse Frind sikj een bät vereiwen un jäwen junt eene gaunz korte Äwasecht woo daut doa soorajcht es. Dan es junt de gaunze Expo Sach weens een bät dietelja. Aulsoo läst mau wieda, dit kost junt nuscht extra.

De Expo Jeschicht jeit wiet trigj. Ieejentlich noch wieda aus Expo 67 en Montreal. Wan jie de gaunze Jeschicht weeten wellen woa jie eenfach motten nom Encyclopedia han wanken. Doa es woll eene goode Uasoak wuarom daut mol aunfunk sest daut kost nu gaunz jehierich väl Jelt. De Montreala tolen noch emma fa äa Expo Partie. Emmahan, jiedet poa Joa es irjent wua enne Welt Expo. Daut Wuat Expo es kort fa Exposition un opp Plautdietsch meent daut eene onjehea groote Utstalunk. En disem Faul worden sikj bie zastich Lenda eenich hia en Kanada no Vancouver to komen un äwa äa Launt puchen. Om de Sach to organisieren docht sikj wāa een Teema ut. Dit Teema es Transportation and Communication. Aulsoo haft aules bie Expo waut met aulahaunt Reisen ooda veschiedenste Omganks Mäajlichkjeiten to doonen. Jie weeten je aula daut de vondoagsche Koaren gaunz aundasch sent aus de oole Model T, un dautet nu väl eefacha un bosja jeit irjent wua enne Welt han to foaren. Dan weet jie aul een Poat von de Jeschicht dee doa bie Expo vetalt woat. Waut jie woll nich aula weeten es woo daut woll enne Tookunft met aul dit sennen woat. Doavon woat uk zimlich jewāsen un jerāt. Aulsoo, de Lenda wiesen woo daut ieeschtemma bie an wia, woo daut nu es, ooda woo daut bie an enne Tookunft sennen woat. Een poa Biespels. De Ägipta haben je eene

duisentjoasche Jeschicht un soo puchen de vonne Tiet aus de Faraos läwden. De Stāts meent sikj väl met äare wundaboare Loftschāp un waut see nich aula nu doamet Foatich brinjen kjennen. De Japaneesen jleewen daut see enne Tookunft nen kjikjen kjennen un doonen sikj zimlich groot met aules waut see sikj utdenkjen.

Na jo nu weet jie een bät von waut doa vāa jeit. Wie woaren junt dām Expo Place een bät beschriewen. De Plauz es en sas Stekja enjedeelt. Een jiedret Poat es ne besondere Kalia.

Vonne linkje Sied fang wie aun, doa es daut jāle Poat. Hia woa wie twee Pawiljens besieekjen, Ägipten un General Motors. De Mounties hoolen sikj hia opp un wiesen ons woo goot see aula rieden kjennen em Musical Ride.

Dan kjemt daut jreene Deel. Hia besieekj wie dān Canadian Pacific Pawiljen, daut Runde Hus un wanken rajcht schwind derch de Frankreichsche, Italjeenische, Enjlauntsche un Belgensche Pawiljens. Wan wie aules waut doa to seenen es beschriewen, wudd ons daut too lankwielich woaren. Doawāajen schriew wie blooss von de Pawiljens un Sachen dee ons besondasch intressieren. En disem jreenen Poat kjrie jie aulsoo blooss dān Canadian Pacific Pawiljen un daut Runde Hus to seenen.

Em näakjsten Deel es aules fleeschfoawich, ooda soo aus de Enjlenda sajen pink. Eenje von junt wudden hia woll jieren een poa von de Pawiljens en dise Jāajent beseenen. Hia es daut Rusche Pawiljen, un uk Mexico un de Schweits habe hia Jebieda. Vāle kjliene Lenda haben hia een Pawiljen oba leida woa wie junt hia nuscht doavon vetalen.

De näakjsta Deel es bleiw. Hia finj wie dām B.C. Pawiljen un dām wies wie junt. Sest es hia nuscht sondalichet.

Enne roode Jāajent es aulahaunt. Dām

Ontario Pawiljen finj wie hia. Daut Jeschrech vonnem Scream Maschine kjemt von hia. En disem Deel es uk wua wie de Loftbon nämen no Canada Place. De Heiwä 86 de Utem Wota kjemt rant dedwää derch däm rooden Poat vonnem Expo Place. De aundre Pawiljens dee hia sent, soos Japan, Pakistan, Romanien, Saskatchewan un soo wieda, hab wie nich Tiet to besieekjen. Canada Place es äwahaupt nich oppen Expo Place oba jehieet too dise Kalia. Doa näm wie junt han.

Daut latste Poat es rootbleiw ooda purpel. Hia haben Kjienu, Yukon en de North West Territories äare Jebieda. De lot wie toch un beseenen en dise Jääjent blooss däm Omnimax.

Na, doa hab jie daut dan. Wie motten junt sajen daut doa aula toop soo schrakjlich väl to seenen es daut wie ieejentlich mau secha weinich en een poa Doag to seenen kjrieegen. Daut loont sikj oba, komt met, onse Frind sent wada oppe Strot.

Dit es Expo

“Jie haben oba scheenet Frintschoft.” sajcht Jreeta. “Jo,” un Kjnals lacht opp ludes, “De Oom Peeta haft onen Enj Sposkj es en sienen Kopp!” “Ekj jleew atelje von de Jeschichten haud hee äwahaupt nich vetalen sult,” meent Jreeta. “Doa sto ekj die bie, Jreeta. Miene Taunte Auna schämd sikj to Tieden een bät. Een poa mol vekalieed äa Jesecht soogo un dan jinkj see ieremol trigj em Hus aus wan see doa waut to doonen haud. Mie deed daut een bät leet om ar.” “Mie wia daut soo aus wan Onkel Boajen biem vetalen bleef wiels jie Junges äwa aules soo onjehea lachten. Daut wia meist schaudhaufft.” “Na beruicht junt mau. Gaunz soo schlemm wia daut woll nich,” sajcht Jehaun. “Jie wellen daut schienboa oaja moaken aus daut werkjlich wia. Oom Peeta es een jescheida Kjieedel. Hee meend daut aules goot, wan uk een poa von siene Sposkj es een bät onbeschläpen wieren. Oba wie sent je aula groot. Jie motten daut toostonen daut de mieeschte Jeschichten werkjlich sposich wieren. Jie lachten je nich jrod opp ludes met oba ekj sach daut jie beid schmustaden.” “Na jo, oba....”

Dit hieet sikj soorajcht bekaunt. De Maunslid äare Utsecht es gaunz aundasch aus de Frulied äare. Välet zanken un jachten tweschen Maunslid un Frulied kun eena ooda de aundre vehanbieejen wan see blooss behilden daut Maunsmenschen un Frumenschen veschiedne Utsechten haben un daut kjeena onbedinjt rajcht ooda faulsch es. Daut Jachten jeit je eenje Lied soorajcht goot un daut wudd wie an nich fuatnämen wellen. Jo un onse Frind jeit daut Jachten uk noch eenjemol goot.

Väaje Nacht haud daut jerääjent un doa sent uk nu noch een poa Wolkjen em Himmel. De Sonn kijkt doch hia un doa gaunz jral oppe naute leed. See sent oppem Numma 1 dee an no Vancouver nämen woat. Enne Jleisen wua de

Foatieja foaren eset gaunz drieech. Daut es je noch mau Klock acht un see wenschen sikj aula eenen kloaren woamen Dach. Oba hia en dise Jääjent truen see daut nich soorajcht. “Hast du dän Rääjenschorm metjenomen?” frajcht Jehaun. “Jo,” sajcht siene Fru, “Ekj stuak dän en onsem Rigjebiedel. Mie wudd daut freien wan wie dän nich brucken wudden.” “Dit es een besondra Somma hia jewast,” vetalt Jehaun. “Dee haben en Vancouver weinja Rääjen jehaut enne latste Moonat aus irjentwää sikj denken kaun. Daut Expo Committee un äa Leida, Jim Pattison, sent sea dankboa. See rääjnen mea Menschen no Expo to kjreejen aus see em ieeschten Faul jedocht hauden.” “Ekj sie goanich beduat om de Kjieedels. Ekj wensch blooss daudet dise poa Doag nich eegol plaudat,” un Kjnals kijkt nom Himmel. “Seet, daut kloat aul opp! Jie woaren junen Rääjenschorm woll nich brucken.”

Kjnals foat gaunz stoakj. See haben sikj väajenomen daut see vondoag tiedich bie Expo sennen wellen, un doawääjen joacht de Kjnals. Väle Toflen biesied däm Wajch wiesen dän Expo Tieekjen auf un daut schient aus wan de gaunze Welt no Vancouver pralt. See foaren väl Kampers un aundre Foatieja vebie. De Veä sent aula oppjeräacht. Aus see dan dicht bie Vancouver komen paussen see aula opp daut see sikj nich vebiestren. Kjnals lat dan een bät no. Jehaun haft de Launtkoat oppe Schoot un de Frues läsen jieda Tofel opp ludes. “Nu moak die reed rajchtsch to wenjen, nä, nä, ekj meen linksch!” Kjnals blift gaunz ruich, “Ekj see dän Feila aul. Hoolt junt faust!” Daut Licht es aul jäl oba hee holt aun un pleistat rome Akj! Aus see dan enne Staut sent haben see kjeen Trubbel Expo to finjen. See brucken blooss de Expo Toflen nofoaren. See seenen dan boolt de groote Jebieda un dan sent see bie de Parking Lots. Acht Dola to tolen fa Parken es je een bät dach

oba doa es sest nuscht to doonen, see tolen.

Jehaun schlifft sikj dän bleiwen Rigjebiedel oppe Schullasch un nemt Suskje äare Haunt. Kjnals lajcht sienen linkjen Oarm om Jreeta äare Schulren un soo gonen see dän Schwoarm Menschen hinjaraun. An latet no twee poa jung befrieden Lied. Om de Tickets brucken see weens nich sorjen, dee haben see aul en Manitoba bie de Bank jekoft. See stalen sikj enne Rieej wua de Janje met Tickets stonen sellen. Enj es je daut een bät oba daut jeit gaunz bosich verwoaz. Aus see bat de Talasch komen woaren see en daut see äare Tickets unja-schriewen motten. Schliesslich sent see dan doamet foadich. Soo, dit es dan Expo!

See kijken sikj rom. Aule Jebieda sent gaunz jral jeforwen un latet noch hoagel nie. Dicht bie späit eene Grupp veschiedenste Leeda un Menschen sent aulawäajen. Onse Veä sent een Stootje gaunz vebleft met aulem waut doa vää jeit. Kjnals, soos jeweenlich, finjt daut ieeschte siene Tung, "Na, wie sent je nich aul de dusende Mielen jefoaren om rom to stonen un een bät Musikj aun to hieren, daut kjenn wie Tus. Waut meenst Jehaun, wua go wie dan daut ieeschte han?" "Wacht een bät. Mie es een bät schis daut wie ons hia mank aul disem noch vebiestren kjennen. Well wie ons daut nu fuaz beräden wua wie ons trafen wan daut passieeren sull." Jreeta stemt met Suskje, "Wuarom nich krakjt hia biem B.C. Television Jebied?" Suskje feelt fuaz sechra, "Goot, wanet passieet daut wie ons velieren kom wie hia jieda Stund han soo daut wie wada toop sent."

Kjnals denkjt dit es aules onneedich, "Na jo dan, oba wua go wie nu han. Jehaun, du hast die daut Buak aul jescheit bekijkt. Saj mol, waut meenst sell wie daut ieeschte seenen?" "Na, well wie no däm G. M. Jebied? Ons haben de Frind jesajcht daut wie daut onbedinjt seenen motten. Ekj meen dauts dän Wajch." Hee

nemt wada Suskje äare Haunt un fangt aun to gonen. Kjnals un Jreeta biedlen hinjaraun. Väle gonen en de selwsje Rechtunk. Schliesslich hieet daut gonen op. Ver an steit een groota Klompe Menschen. Doa jeitet een poa Trapen rauf un daut es to seenen daut een Strank ver daut Volkj henjt. Een poa aumtliche Maunsmenschen paussen opp daut kjeena vebie jlept. Kjnals frajcht fuaz eenem dee doa steit un finjt ut daut see oppe rajchte Städ sent. Dise Lied wellen aula no däm G. M. Pawiljen oba see motten noch eene haulwe Stund luaren. Vieedel bat tieen woaren see dän Strank fuat nämen. Na jo nu motten see mau jeduldich sennen. Een bät luaren woat je an uk nuscht schoden.

Jehaun meent hee woat fa aulem Koffe ooda heetet Schaklitz holen. See bestalen sikj dan waut see wellen un hee jeit auf. De Aundre bekijken sikj de Lied. Doa sent Oole un Junge, Kjliene un Groota, Dikje un Denne, jo doa es aulahaunt. Kjnalsen dieet daut nich lang bat hee met eenem Maun von California to räd kjemt. Jehaun brinjt dan boolt de heete Jedrenkje. Daut jeit een poa mol neiw bie daut hee dee nich utstelpt en däm Jedrenj. Met däm Nobren un Koffe un Schaklitz drinkjen jeit de Tiet schwind vebie, meist soo schwind aus biem Senjafast.

Dan eset vieedel ver tieen un daut Peebel rieht sikj un dan rant de Menschheit looss. De Maunslied nämen schwind äare Frues bie de Haunt un wanken auf nom G. M. Jebied. Jehaun un Suskje sent veropp un kijken eegol trigj soo daut see de Fehren nich velieren. Dit es je meist een bät koomisch. See weeten goanich no waut see ranen oba wiels aule Lied met eenmol loossranen, ranen see met. "Wan en Room dan deit eena soo aus de Reema." Jo soo es daut woll. Emmahan, onse Veä komen dan bie de Lienje verem G. M. Pawiljen aun. De Panasch ieescht un dee hoolen Rum fa de Fehren.

De Lienje jeit langsam opp breede

Trapen enne hecht. Dan bliewen aule Lied stonen. Met eenmol hieren see scheene Musikj. See kijken rauf un doa spält een langhoaja Kjeedel opp een Dulcimer. Metem nobren un de Musikj dieet daut schienboa goanich lang un dan sent see ver eene lange Waunt Däären. Boolt gonen aul de Däären opp un see waundren en eene diestre Stow nen. Hia motten see stonen oba doa es ne Län fa äa Hinjarenj. Doa ver an opp eenem Plautform steit een Indiauna biesied een kijliet Fia daut zimlich rieekjat. Tweschen de vesaumelde Lied un däm Indiauna es een grootet Fensta un soo kjennen see daut Ruak nich rikjen.

Dan fangt de oola Indiauna aun to vetalen. Siene Jeschicht es vom Reisen. Hee vetalt von de Paddelboots un woo daut ieeschtemma wia, un woo de Mensch emma bosja von eene Städ no de aundre Reisen well. Biem vetalen sent doa met eenst walkje Bilda em dennen Ruak. Onse Frind seenen doa Menschen, Väajel un veschiedne Jeista. De Indiauna vetalt woo siene Groosmame von eenem wundalichen Kanu jerät haft dee eenem uagenbleklich von eene Städ no de aundre nämen kun. Jo un noch vondoagschen Dach wellen Lied emma bosja von eene Städ no de aundre. Veleicht haft sikj noch nich väl jeendat. Dan blizt un donnat daut soos em Jewittastorm un de Indiauna es fuat. De Jeschicht es äwa.

Biem erutgonen frajcht Kjnals, “Na waut meen jie passieet doa met däm Indiauna? Ekj kun nich jescheit derch däm Ruak seenen. Een Uagenblek es de Oola doa un dan es hee met eenmol fuat!” “Dietlich es mie daut nich,” un Jehaun krust sien Stiern. “Veleicht wia doa ne Kjala Luk un aus daut blizt un de Ruak kwaulemd veschwunk de Indiauna em Kjala.” “Ekj jleew de Oola jinkj blooss vom Plautform rauf aus daut blizt. Daut wia je soo dach wie kunnen fa een Stootje nuscht seenen un dan jrod wept hee tosied! Waut meenst du Suskje?” “Mie es daut endoont. Däm siene Jeschicht wia mie intressaunta aus

sien veschwunjen. Wie kjennen nu oba väl bosja von eene Städ bat de aundre kome aus en de Indiauna Joaren trigj. Es ons Läwen doawäajen soo väl bäta? Un om feftich Joa woo woat daut dan sennen?” “Waut feftich Joa von nu passieet kjemmat je ons nu rajcht nuscht. Wan du dreemen west dan kom. Mie säd de oola Onkel, dee ieescht ver ons enne Lienje stunt, daut G. M. hia eene Koa aufwiest dee mau om tieen Joa to kjeepen es!” Un Kjnals jeit loos, “Nä!” Un Suskje sat sikj oppne Stolne Benkj dol. “Niee Koaren intressieeren mie nich. Ekj vereiw mie hia bat jie foadich sent.”

Om twintich Minnuten kome de Dree wada trigj. Dee sent gaunz bejeistat äwa de butajeweenliche Koaren dee see jeseenen hauden. See saten sikj aula biesied Suskje oppe Benkj han. Aula sent tofräd met disem Pawiljen. Waut nu? Jehaun nemt sien Expo Buak vää un fangt aun väatoläsen. Schienboa wellen dee aula no veschiedne Städten gonen. “Ekj schlo vää daut wie looss gonen. Well wie ons disem gaunzen Plauz beseenen. Wan doa waut es daut ons intressieet un doa nich ne lange Lienje es dan go wie nen. Woo jefelt junt de ledede?” frajcht Jehaun. “Na jo.” “Jo.” “Dauts mie goot.” Un see gonen loos.

Nu seenen see toom ieeschten mol waut doa aules opp däm Expo Place es. De Jebieda sent aula no eene butajeweenliche Mood jebut. Daut lat meist soo aus wan kjilene Kjinja hia de Bumeistasch jewast sent. Eena haud woll Tinkertoys jebrukt, een aundra bunte Kjlat, een dredda Leggo. Aula brukten groote Flekja toom Dak un uk hanunwada fa ne Waunt. Een jieda haud selfstvestentlich sien ieejnet Mosta. Verieescht sitt daut blooss aus een Mischmasch. Mete Tiet latet gaunz intressaunt un aunjenäm.

De Vea schlenkjren rom un beseenen sikj de Jebieda, Menschen, un de veschiedne Utstalungen. See kome dan schliesslich bat daut von Tiejel jebudde

Runthus. Dit es eent von de poa oole Jebieda dee de Bulied nich dol bruaken aus see disen Plauz fa Expo reed muaken. Een Runthus es fa een Zuch waut een Howen es fa een Schep. Un doa ver disem Hus steit een oola Zuch opp eene lesabon. See haben jehieet daut dit een intressauntet Jebied es un toom jlekj es de Lienje bie de Dää nich lang. Daut dieet mau een poa Minnuten un see sent bennen. En een Poat von disem Jebied sent Väästalungen von väle Sachen de Lied enne latste hundat Joa utjerebbelt haben. Dit sent besondere Sachen wiels dee niemols oppem Moakjt jekomen sent. En eene kjiene Stow kjennen de Frind sikj han saten een Muwie seenen. See seenen veschiedne Foatieja dee Lied jebut haben un nu utproowen. Doa es een Onjlekj nom aundren! Daut es an nich wundalich daut dee to nuscht jekomen sent. Dan kjemt daut batem flieejen. Daut es an oppfalent daut de Mensch von jeehää aul haft flieejen wult. See lachen ieremol opp ludes aus de oame, schienboa onschekliche Menschen äare onjleefliche Jeschneesen proowen enne Loft to brinjen. Daut wundat uk kjeenem aus dee dan eent nom aundren een onjlekjlichet Enj erläwen. Aus see dan wada em Dachen sent sajcht Jreeta, "Daut es mie wichtich daut doa Joaren trigj soo väl Frulied wieren dee dan aul niee Sachen Utjerebbelden. Un sach jie daut de Frues enne Bilda aula Bekjsen druagen?" Suskje lacht, "Selfstvestentlich jleewden de Frues aul to de Tiet nich aun daut Sprechwuat 'De Fru jehieet Tus enne Kjääkj, boaft un droagent ...' Jehaun vefieet sikj een bät, soone Räd es hee von siene Suskje doch nich jewant. Kjñals lacht blooss.

See sent nu en eene lange un huage Stow. Huach bowa an foat doa een Maun oppen Beisikjel met groote Flichten rom. Daut lat aus wan sien Kopp meist däm Bän aanschieet. Ieejentlich foat daut Beisikjel opp eenem iesanen Strank. Hee haft de Flichten soo tohoolen dautet soo sitt aus wan hee flicht. Oppe Tieejel Flua

stonen aulahaunt Foatieja. Groote Daumpkjätels, oole Koaren, veschiedne Beisikjels un uk eene lange Rieej Mootasikjels. Jehaun blift bie de Mootasikjels stonen. Hee wundat woo daut äwahaupt mäajlich wia met dee to foaren. Un dan noch opp de humpelje Wääj! Jehaun strikjt sikj däm Boat. Jo, sien rooda Honda es doch gaunz waut aundret un hee wenscht hee haud däm hia. Opp dise Wääj hia en B. C. enne Boaj wudd daut rompralen oba morschich scheen gonen. "Seet emol dän Tweeroda met de groote denne Räda!" Jreeta wiest metem Finja, "De Sett es soo huach ekj wudd eene Lada brucken om doa nopp to komen. Pieet rieden wudd leichta sennen aus daut Dinkj to foaren."

Nu sent see aul wada buten wua daut Sonnkje aul rajcht woam schient un see sent aula gaunz jelaunt. Jehaun trakjt sikj siene jreene Jak ut un stopt dee enem Rigjebiedel un Kjñals schliff sikj sienen bleiwen Swetta auf un binjt de Meiwen om dän Hauls toop. "Nu foaren de Koaren doa uk aul oppe Loftbon, "un Suskje wiest no de Koaren dee doa huach enne Loft äwa däm Expo Place schocklen. "Von doa kjenn wie däm gaunzen Plauz beseenen un dan weet wie een bät bätä wua aules soorajcht es." "Dauts ne goode ledee," un dan holt Jreeta sikj äare Oarms om sikj un helt sikj faust.

"Oba ekj sie een bät schis soo huach enne Loft en soone kjiene Koa to setten." Kjñals omoarmt ar un drekt ar een bät. "Ekj woa die fausthoolen un doatoo seenen daut du doa nich rutprosselt." Daut halpt een bät oba de Jreeta es noch nich gaunz tofräd. "Jie motten mie aula vespräakjen daut jie de Koa uk nich schocklen woaren." "Doaropp kaust du die veloten!" See gonen auf no däm Plautform wua de Loftbon looss foat.

Lang brucken see nich luaren un see krupen enne Koa nen. De Däären gonen von selfst too, daut tekjt een bät un dan sent see enne Loft. De veasettje Koa henjt vom stolanen Strank un de huage

Torms hoolen däm Strank enne Loft. Kjnals haft sien Oarm om Jreeta äare Schulren un aula setten gaunz stell. “Kjikjt, doa sent de besondere Schöp! De eena kaum däm gaunzen Wajch von Indonesia. Ekj hieed eent von de Seemana oppem Rädio dee de gaunze Jeschicht vetald. Nu wellen see daut Schepp hia vekjeepen.” Jehaun helt siene Uagen opp de Schöp, “Ekj sie noch niemols oppen Säajelboot jewast, oba ...” “Dort wieda oppem Wota sent noch aundre Schöp. Ekj jleew dee fieren Lied von eenem Enj Expo bat däm aundren. Daut mott wie lota doonen, veleicht oppem Owent wan daut ieescht diesta es.” Jreeta schienboa vejat daut see huach bowa de leed es, äwa Jebieda, Menschen un biem langsam delenjd schocklen. Von hia bowen seenen see een grootet Deel von de Staut Vancouver. “Daut es woll Canada Place!” Un aula kjikjen wua Suskje han wiest. “Doa mott wie onbedinjt han,” un Kjnals kjikjt no siene Ua. “Daut es je noch zimlich tiedich, veleicht sent de Lienjes doa noch nich too lang. Wan wie hia raufkamen well wie doahan foaren.” Dan tekjst daut wada un see sent aum Enj, de Däären gonen wada op un see stieen rut. Aus see de Trapen rauf no de leed gonen entschluten see sikj no Canada Place to foaren.

See weeten nich soorajcht wua de Bon es dee an doahan fieren woat. Kjnals frajcht eenen jungen Kjieedel un dee wiest an wua see de Bon oppstieen motten. Daut es gaunz dichtbie. “Dise Koaren sittet no de Subway Koaren en Montreal,” meent Jehaun. Un dan foaren see looss. Daut jeit zimlich bosich, unja leed un dan bowa leed un hanunhää. Met aul däm es de Reid doch gaunz jlei un stell. Dan sent see doa.

“Daut es je een grootet Schep!” Kjnals wiest no de groote witte Zääjel. “Veleicht kjenn wie doamet no Fiedjie säajlen.” “Waut wurscht du en Fiedjie wellen?” frajcht Jehaun. “Waut ekj en Fiedjie doonen wudd, weet ekj. Doa wudd ekj biem Ozean oppem Saunt em

Sonnenschien ligjen un dan toom Farjoa trigj komen. “Wää es dan nu de Dreema?” lacht Suskje. Een Frumensch met een aumtlichet Kjelet wiest an no däm Dreipuat wua een jieda eenen Zadel biem derchgonen kjricht. De Zadels erlauben an en de Väastalungen en disem Jebieden, un daut aun eene jewesse Tiet, bie Klock fief. See stonen en eene lange Rieej. Nu, dit lat soo aus wan see hia woll Stunden wachten motten un daut intressieet an rajcht nuscht. “Well wie mol een bät rom gonen un veleicht es doa noch eene Dää,” un Kjnals jeit looss. De aundre Dree zaublen am wellich hinjaraun. Schur ienoff see finjen eene Hinjadää, oba nu waut? Jehaun weet daut doa twee sorten Lienjes sent. Eene fa de Lied de Zadels haben un eene fa dee met Onen Zadels, dit es de Biestonen Lienje. Hee haft jehieet daut Lied dee Zadels haben foaken nich to de rajchte Tiet komen un dan loten de Beaumte aundre en äaren Plauz nen. Jehaun frajcht dan wua de Biestonen Lienje es fa daut besondere Bilt. See gonen wua an hanjewäsen woat. De Lienje es zimlich kort. Däm Kjnalsen schmieekjat un soo gonen de Maunslied auf un de Frulied hoolen äaren Plauz enne Rieej.

Intressaunt es daut. En de Lienjes hia bie Expo sent de Lied schienboa aula frintlich. Daut dieet nich lang dan nobren onse Frulied uk aul. Doa sent Menschen vonne Stäts un von veschiedne Prowinsen. Een poa Lied sent Golfers. Dan sent doa uk noch een poa Plautdietsche dichtbie, eene Fru un twee Mana. Dee eena es oba orruich, “Wuarom mott wie soo lang luaren? Waut es de Tiet? Wan wie ons weens dolsaten kunnen!” Daut grumsaujen haft kjeen enj. Jreeta un Suskje freien sikj opp stelles daut see aules vestonen kjennen, oba opp ludes räden see blooss Enjlisch. De Grootmul rät an opp Enjlisch aun un well weeten auf see befriet sent, un wua äare Oomkjes dan sent, un auf see Kjinja haben un soo wieda. De Oola es een bät soo aus de Mumkje en Souris. Toom jlejk

komen de Maunslied boolt trigj. Jreeta vetalt an opp stelles daut de Lied ver an Plautdietsch räden. Lang dieet je daut dan nich bat Kjnals däm Wintbiedel Plautdietsch aunrät. De Oola kjemt dan wada em schwunk met siene nieschieeje Froagen, "Sent jie Mennisten? Wua hab jie de Kjinja jeloten? Kjan jie de Hiebats en Steinbach? Daut Plautdietsch es doch ne scheene Sproak, nich soo?" Aus hee ut Froagen rant dan motten onse Frind noch siene Lävensjeschicht toohieren. "Ekj sie Willie Hiebat un dit es miene Fru un dit es mien Frint. Hee kaum aul enne fefticha Joaren no Kanada, oba wie waundaden no Paraguay ut un kaumen dan feftieen Joa trigj no Kanada. Daut jefelt ons hia oba väl bäta. Nu sie ekj riteiert un wie wonen en Clearbrook. Jo dit es hia werkjlich een Lotuslaunt." Kjnals meent opp stelles daut dis Oola soo eendrajchtich es aus een junga Hunt un daut lachat aule Vea.

Schliesslich jeitet met äare Lienje rome Akj. See denkjen fa eene Zekund daut see nu aul em Teeauta gonen, oba nä, ver an es noch eene lange Rieej Menschen. "Goms Lied," sajcht Onkel Hiebat dan, "daut dieet je eene kjliene Eewickjeit! Dise Bildaväastalunk mott groosoatich sennen om aul dit wachten wieet to sennen." Onse Frind nekjkoppen blooss un sajen nuscht. See wellen dän Hiebat nich noch eene Jeläajenheit jäwe wieda to brislen. Toom jlekj sent de Golfa doa dichtbie. Jehaun bemoakjt daut de Maun oppem Swetta de Wieed "La Heuja Golf un Kontrie Klob" haft un uk noch een utjeneidet Simbool unjre Latren. Hee rät an aun un frajcht auf see hia aul jegolft haben. De Amerikauna vetalen dan von äa Jespäl jistren en Whistler. Golfasch haben je emma aulahaunt to vetalen un uk nu jeit de Tiet schwind vebie. "Na dan well wie uk doahan foaren un doa spälen. Bat Sinnowent es ons daut hia woll aul jewess enoolent." Jehaun es fuaz wellich. "Daut stemt mie. Ei jie Frues, waut saj jie doatoo?"

"Golfen well ekj weens nich," un dan

dachen Jreeta äare bleiwe Uagen op. "Suskje waut meenst du, wudd die daut intressieren schoppen to gonen wiel de Maunslied Golf spälen?" "Oba jo! Weetst, däm Jehaun jeit daut soo schljacht enne Stuaren rom gonen un aulahaunt beseenen. Hee meent wan hee nom Stua jeit dan kjaft hee blooss no waut hee jekome es. Un wan hee nuscht kjeepen well dan jeit hee nich nom Stua." "Knals haft uk kjeene Jedult blooss rom to gonen un kjikjen. Daut woat ons oba goot gonen onen onse Mana enne Stuaren romwaundren un jenuach Tiet haben toom beseenen un kjeepen!" "Goot, dan foa wie Sinnowent zemorjes no Whistler un von de Tiet aun kjennen jie dan schoppen."

Nu haft daut wachten een Enj. En disem jewaultich grooten Teeauta sent hundade utjepulstade Setten. See kjennen sikj gaunz maklich dolsaten. Ver an es eene witte Waunt wuaropp de Bilda jewäsen woaren. Biem nenkomen kjrieegen see jieda een poa besondere Brellen. Dan woat de groote Stow diesta un de Bildaväastalunk fangt aun. Wan see de Brellen opp haben kjemt an daut soo vää aus wan see ieejentlich em Bilt sent. Eena brukt blooss de Haunt opphäwen toom de schmocke Bloomen un de jreene Bläda vonne Beem plekjen ooda daut bleiwe Wota aanschieren. Eenem flieejen de wille Jans soo dicht vebie daut de Flichten eenem meist de Näs penslen. Dan sent see oppem Zuch dee schentlich stoakj de Schänen velenjd joacht, daut eenem daut enne Teees spekj un de Buck Trubbel haft mettokomen. Soowaut haben onse Frind noch nie erläft. Dit es daut lange Luaren wieet. En twintich Minnuten haben see de veschiedenste Fuwoakjen en Kanada vom Paddelboot batem stoakjsten Loftschepp erfoaren. See veseften soorajcht aus daut Licht em Teeauta wada aun jeit. Jo dise Väastalunk wia wundaboa!

See gonen dan noch een Stootje em Pawiljen rom. En eene aundre Stow seenen see een Flieejendet Schatel. Daut flicht gaunz auleen von eenem Enj Stow

no de aundre un bumpst noanich aun. Doa es noch veschiednet to seenen oba see sent reed trigjaun to foaren. See finjen wada de Bon un boolt sent see trigj oppem Expo Place. "Mie hungat," sajcht Kjnals un de aundre woaren daut uk en daut see aul lang nich jejäten haben. Suskje haft daut Bawäarische Äthus jeseenen un aula stemmen met doa sikj to vebieten.

Aus see meist foadich sent frajcht Jreeta, "Wua bliew wie dan Morjen to Nacht?" "Dauts oba jescheit daut du doaraun denkst," sajcht Jehaun. "Wan wie eene Bad un Freestikj Städ finjen wellen mott wie wess fuaz rom foonen. Ekj sach hia buten bie de Däa eene gaunze Rieej Tellefoons. Jäft mie aul jun Fupjejelt un dan go ekj foonen. Ekj woa met de twee Adrassen dee ekj hab aunfangen. Hopentlich jlekjt ons daut." See jäwen am aul äa Selwa un hee jeit

auf. De aundre Dree nobren un horchen no de dietsche Musikaunten un sinjen soogoa met aus dee 'Mussi denn, Mussi denn' spälen un sinjen. Aus de Jehaun om feftieen Minnuten noch nich trigj es steit Suskje opp om notoseenen waut däm soo lang dieet. See sat sikj wada fuaz han wiels äa Maun kjemt dan aul gaunz jetroost, mete Henj enne Fuppen, aunjeschlenkjat. Hee haft eene Städ jefungen de fief Mielen von Expo es. Daut es berät daut see vondoag bie acht rom han foaren un sikj de Städ beseenen. Wan an daut dan aula paussent es woaren see doa dree Nacht bliewen.

Na jo nu wellen see oba noch een bät mea von Expo seenen. Dichtbie sent een poa Pawiljens un see beseenen sikj dan Frankreich, Enjlaunt, Italien un Belgen. Dan sent äare Been uk äare Kjap ute Pust.

Väl to väl

Kjnals siene kruse Hoa sittet buzhrich un daut es to seenen daut hee sikj noch nich jewoschen haft. Rome Uagen latet am noch een bät schleerich. Oppe Feet haft hee nich mol Stremp, hee es boaft. Hee steit buten oppem Footstich un besitt sikj dän scheenen Morjen. Taunte Boajesche haft aul Koffe jemoakt un see haft uk werkjlichen Schmaunt. Daut lat Kjnals sikj soorajcht jefaulen. Jo scheena stoakja Koffe met de ieeschte Ziggaret dän nieen Dach to bejreessen, daut jefelt am. De Loft es woam un feicht. Un daut es aus wan de Loft am saunfkjes haucht, een bät soo aus wan jeemaunt am met een Stekj Sied äwre Bak wescht. Jo en Manitoba eset em Somma hanunwada mol schwool oba dit es doch aundasch.

De Bloomen Goaden es voll bunte Blieechsels un de jreene Bescha hia hinjrem Hus sent schmock betrimt. Hee sitt de heltane Lawnchairs oppem Deck, schlenkjat han un sat sikj dol. Aun disem Morjen haft hee nich lang schlopen kunt. Väajen Owent wieren see aula meed jewast un wieren dan tiedich schlopen jegonen. Siene Jreeta es noch enne Pluchen un Jehaun un Suskje sent uk noch nich opp. “Dise Foat hia no Expo wia oba eene goode ledee,” denkjt hee to sikj selfst. “Jo, daut haft scheena jegonen aus ekj mie daut vää jestalt haud. De Panasch sent doch goode Frind, un miene Jreeta? Daut es oba jescheit daut wie mol von aulem fuat komen un ons nich om de Kjinja un de Foarmarie kjemren brucken. Ekj rääkjen dää foaken nich jenuach. En dise Wääkj, von aulem fuat, sie ekj wada enjeworden waut fa eene groosoaetje Fru ekj hab. Jo, ekj mott Dää daut onbedinjt Tus foakna bewiesen. Wie motten ons mea Tiet nämen auleen toop to sennen, un uk mea äwa aulahaunt to nobren. De Jreeta haft je veschiednet em Kopp.” De Schmieekj es to enj, daut Kuffel es ladich oba Kjnals sett noch fa een Stootje. Daut es een Vejnieejen soo gaunz auleen met siene Jedanken en soone besondere

Morjenloft to sennen. Dit es eene kostboare Tiet. Un hee rääkjent dee väl.

“Kjnals, daut Freestikj es reed,” roopt Taunte Boajesche. Hots drot! Kjnals es daut goanich enjeworden daut de aundre aul waka sent. Hee biedelt dan met siene boafte Feet nom Hus.

No Freestikj woat aules wada enjepakt. Aule Veä haben de Jeläajenheit woä jenomen un sikj jebot. Kjnalsen jefoll besondasch de Dusch em Kjala un nom Boden sittet am wada gaunz veninflich. Daut es bie acht aus see dan Aufscheet nämen. See bedanken sikj iernstlich. De Boajes haben an soo scheen oppjenomen. Dee hauden disen Somma aul väl Frintschoft vom Oosten bie an to Nacht jehaut un Onkel Peeta uk Taunte Auna haben äare frintliche, Gaustfrie Utsecht behoolen. Daut moakt een positiewen Endruck opp de Veä. Soo aus de Frind sikj daut berät hauden kofen see Boajes een poa kjliene Sachen bie Expo. De Taunte jäwen see eene kjliene Deschdakj un een selwanen Teeläpel, un däm Onkel eene bleiwe Schiltmetz. De Beid freien sikj to äare Jeschenkja, dee sent soo rajcht paussent. Dan eset Tiet to foaren.

“Daut es mie oppfaulent woo gaustfrie de Boajes sent. Soo väl Jast un doch sent dee soo schaftich,” un Kjnals kijkt no siene Fru. “Jreeta well wie ons daut väänämen uk soo to sennen.”

Jreeta kijkt am aun un nekjkopt, “Daut freit mie daut du daut uk bemoakjst. Jo ekj stem die met. Ekj mucht jieren daut onse Jast de Eenheiten ons uk seenen wudden.” De twee Nacht dee see bie de Boajes wieren wudden aule Veä lang behoolen.

De Wajch von Abbotsford no Vancouver es an nu aul nuscht Niess. Ää Jeräd kjemt opp Expo. “Vondoag zeowes well wie faschur de Fiawurks seenen. Wan wie vondoag Tiet nämen om ons

tweschenenn to vereiwen dan sent wie zeowes nich soo Hunt meed.” Kjnals kijkt sijk rom om to seenen auf de aundre met am stemmen. “Daut jefelt mie.” “Dauts mie goot.” Jehaun sajcht, “Ekj jleew dan woat ons daut scheena gonen. Ekj schlo vää daut wie biem B. C. Pawiljen auffangen.” Daut es an aula goot.

Jehaun sajcht Kjnalsen dan vää wua hee de Koa parken saul daut see nich too wiet gonen brucken. Hee leit an derchem Puat un daut dieet nich lang dan sent see biem B. C. Pawiljen. See stalen sijk fuaz enne Biestonen Lienje un luaren. Bie viedel ver tieen kjemt een korta Maun de Rieej delenjd un frajcht Jehaunen auf hee Zadels haben well fa de ieeschte Väästalunk. Jehaun kijkt am gaunz veduzt aun. “Na jo secha,” sajcht hee opp Enjilisch, “oba wie sent äare Vea.” De Onkel jeft an vea Zadels. Nu komen onse Frind dan fuaz met de leeschte em Pawiljen nen. Hia es wada een Teeauta un see sent eent vonne ieeschte dee sijk dolsaten.

Daut Bilt wiest eene kjiene Mejal dee een Loftschepp vonne Butawelt bejäajent. Von buten sittet no een rooden Baul oba daut es werkljich een secha stoakjet Loftschepp. Een junga Botsat von een aundret Planeet es de Fuamaun. De Beid joagen dan äwa de B. C. Prowins rom un hoolen hia un doa stell om de Eenselheiten bäta to beseenen. De Fotografie es wundaboa. En feftieen Minnuten haben de Tookjijka dan eene Bildareis derch B. C. jemoakt.

En disem Jebied es noch waut daut onse Frind intressieet. Hia sent vea runde Torms. Von buten sittet dee een bät no Beem. En jiedrem Boom es eene besondere Väästalunk. Mau tieen Menschen kjennen opp eenmol em Torm Ellewäta nen. De Fehren un Panasch stalen sijk enne Lienje fa däm Torm dee an de Jeschicht vetalen woat woo Lied ieeschtemma hauden, vondoagschen Dach haben, un enne Tookunft Omgank wudden haben. Daut luaren haft schwind

een Enj. Em kjlienen Ellewäta es een junga Kjieedel dee opp dise sondaboare Reis äa Bejeita es. Jo daut es gaunz intressaunt. Wan eena vejlikjt woo Informationen uk irjent waut vonne Norecht von eenem Plauz nom aundren ieeschtemma jeschekjt wort un woo daut nu jedonen woat, dan es eenem daut meist dietlich waut dee doa vonne Tookunft väästalen. Denkjt blooss woo sijk daut Telefonieren jeendat haft un daut schienboa es Kjinjaspell. Kjnals besondasch es erstaunt un kijkt met groote Uagen un opnet Mul no de Omganks Määjlichkjeiten dee an doa vääjestalt woaren. “Jreeta,” sajcht hee dan fuaz aus see utem Torm sent, “wan wie Tus sent kjeep wie ons onbedinjt een Komputer. Ekj well de Komputer Jeschicht doch weens een bät vestonen un wie kjennen de Maschien woll benutsen de veschiedenste Dinja oppe Foarm utenaunda to hoolen. Dan bruck ekj nich soo väl em Kopp rom droagen.” “Wan du daut werkljich deist dan paus een bät opp waut vere Maschien du die kjafst un wua. Daut loont sijk een bät vääsechtich to sennen. Ekj koft mie tojoa een Komputer un nu es mie daut schod daut ekj nich een bät behutsoma wia.” “Na Jehaun, du kaust je mie dan halpen.” “Jo daut doo ekj wellich.”

See sent nu aul buten. Vondoag sent see froo daut see äare Jaken un Swettasch aun haben. Daut es een bät kjeel. “Wie sent je hia dicht biem Ontarioschen Pawiljen, ooda wua sent wie soorajcht?” Jreeta kijkt rom, “Jistren zeowes besach ekj mie dien Buak, Jehaun, un mie es daut soo de Pawiljen es hia dicht bie.” Jehaun nemt daut Buak utem Sack un jeft Jreeta daut. Dee blädat rom un finjt de Launtkoat vonnem gaunzen Expo Place. “Dauts doch een bät wieda aus ekj docht oba wan jie wellich sent go wie han.” Daut es an aula goot. See gonen auf, Kjnals un Jreeta veropp. See spooden sijk nich un nämen Tiet Veschiedenstet to beseenen, besondasch dan Heiwä dee utem Wota kjemt.

Jo dis Heiwä fangt em False Creek aun. Een Schepp säajelt utem Wota aus wanet wieda oppem Wajch foaren well. Verem Schepp es een kijliet Säajelboot. De Wajch es gaunz walich un voll Foatieja: Treisikjels un Beisikjels, Mootasikjels, Trocks un Koaren. Aules es greiw jeforwen, Wajch uk Foatieja. "Daut sitt je aus wan de Foatieja aula Jespansta von de Vregonheit sent," meent Suskje. "En feftich Joa sent dit aula Antieks. Weet opp waut vere Foatieja wie dan rom pralen?" Dis besondra Wajch kreiwelt met Kjinja. See spälen oppe Koaren Dakja, un wuaemma daut oppe Foatieja to setten jeit hucken de kjliene Menschen. Aune aundre Sied Wajch komen see dan nom Ontarioschen Pawiljen.

De Rieej es soo schentlich lang see entschluten sikj dit Jebied von buten to beseenen. Biem romgonen sitt Kjnals daut Lied ut eenem Puat aune Sied vom Pawiljen rut komen. "Doa kjenn wie nen gonen un wää weet, veleicht kom wie doa no däm Teeauta onen lang enne Lienje to stonen." "Hots drot Kjnals, dee feistren ons jewess rut!" Oba ea irjent wää noch waut sajen kaun jeit ons Kjnals aul oppe Zement Trapen nopp. Na jo waut to doonen, de aundre zaublen hinjaraun. Daut woat dan krakjt soo aus Kjnals daut docht.

Doa stonen onse vea Frind dan aul enne Rieej soomea enne Med. Daut es woll nich gaunz koscha oba see bliewen doobie. Jo een bät willa Howa spejkt däm Kjnalsen uk noch vondoag. Boolt sent see dan wada en eene Rieej vere Teeauta Däären. Wada woaren an besondere Brellen jejäft un dan setten see ver de groote witte Waunt wua de Bildaväastalunk dan meist fuaz aunft.

De Bildajeschicht es soo een Spazieegank derch Ontario von de ieeschten Joaren, ver de witta Mensch sikj doahan funk, bat däm vondoagschen Dach. Daut wiest de Tookjikja woo de Lied äa Läwen en dise Prowins sikj jeendat haft. Aul wada sent onse Vea froo

daut see nu läwen un nich hundat Joa trigj. Jo jiede Tiet haft schienboa besondere Schwierichkeiten oba en soo välet hab wie daut vondoagschen Dach väl leichta.

"Nu well wie mol opp eent von de Boots foare," un Suskje kjikjt äwrem Wota. "leescht sat wie ons hia oppe Benkj dol." Jehaun plumst sikj fuaz dol un holt sien Expo Buak vää. "Hia Suskje, bese die wua wie dan oppstieejen." Suskje nemt daut Buak un blädat rom. De aundre Dree setten stell un bekjikjen sikj de Expo Welt. "Wie sent nich wiet vonnem Eewa wua daut Boot Passazhieren opplot. Dan kjenn wie gaunz nom aundren Enj metfoare un dan kom wie krakjt biem Ägyptischen Pawiljen aun. Dee saje hia daut doa aulahaunt to seene es daut äwa dree dusernt Joa oolt es. Mie intressieet daut. Ei junt?" Jreeta es fuaz bejeistat un de Maunslied gonen wellich met. Dit mol gonen Suskje un Jehaun veropp. See gonen gaunz jemietlich met onen Bos. Daut Expo Centre Jebied es an aula oppfalent. "Dit es woll daut schmokste Jebied von aule," sajcht Suskje, "Ekj laus em Buak daut dit hia blift wan Expo foadich es." "En däm grooten Baul es de Omnimax," erkjlääat Jehaun. "De besondere Waunt opp dee see de Bilda wiesen es de jratste oppe Welt." "Na, dan mott wie ons daut beseenen, oba nich nu!" Jo, de Lienje verem Jebied es lang un onse Frind gonen vebie. Lota komen see trigj.

Oppem Prom eset windich un kolt. Aule Vea finjen Schulinj un hieren dan boolt opp to hubren. "Doa es de groota Moakjt," un Suskje wiest no de Jebieda aum Eewa, "daut heet Grenville Island un en de Stuaren es välet to beseenen. Waut meent Jreeta, well wie doa Morje schoppen?" "Mie stemt daut. Ekj kjan je dise Staut nich un daut woat mie aul goot sennen. Wan wie dan aules jeseenen haben kjenn wie je noch sest wua han gonen. Wie haben je dän gaunzen Dach!" "De Expo Place sittet je gaunz aundasch vom Wota. Zeowes wan aul de Lichta aun sent wudd dit noch schmokka loten." "Na jo Jehaun, wie sent je hia vondoag

zeowes. Wan daut diesta es well wie dan onbedinjt wada hia oppem Wota een Reid nämen." Jreeta länt sikj dan aun Kjnals un hee trakjt ar met eenem Oarm een bät nodä. De sittet je meist aus een poa Lovebirds. Daut Boot foat langsam nom Eewa. "Dit es oba noch nich jäl." "Bliew mau ruich Suskje, wie krupen hia uk noch nich rauf. Sitst doa em Wasten sent de jäle Jebieda. Wie komen noch bat doa."

Aus see dan wada loosfoaren, seenen see oppem Eewa een poa Jebieda dee an bekaunt sent, Frankreich, Enjlaunt un soo wieda. Dit es daut jreene Poat von Expo. Dan komen de jäle Jebieda. "Doa es daut G. M. Pawiljen, un kijktj doa es de huaga Torm!" "Waut meenst Jehaun, west du doa nopp?" "Nä, en de kjliene bunte Kjarw soo huach foaren un dan soo stoakj rauf plumsen es mie to enjstlich." Kjeena haft Moot däm Tormreid to nämen. Äa Boot lat no, bumpst aum Eewa, un see sent wada oppem Launt.

Onse Frind sent vondoag jlekjlich. Soo boolt aus see bat de Lienje verem Ägyptischen Pawiljen komen jeft an fuaz eene Fru Zadels toom nen gonen. See sajcht an uk daut see sikj bennen sellen de ellektronische Uafoons kjeepen daut an aules em Jebied erkjläaren woat. Daut kost an jieda dree Dola oba see kjeepen sikj dee. Em Jebied sent aulahaunt kostboare Sachen dee de groota Farao Ramsis en siene Tiet jebrukt haft. Aule Sachen sent unja Glaus väajestalt un wan see dan dichtbie gonen hieren see oppem Uafoon eene korte Jeschicht dee de Sach erkjläat. Välet es von Golt jemoakt ooda haft kostboare Steena irjentwua aunjehongen. Aus see aules jeseenen haben, es an daut een bät kloara woo Lied en de Tiet, äwa dusent Joa ver Christus, läwden.

"Oba nu well wie mol äten." Jo, Kjnals es nich de eensja däm de Buck aul mont waut nentostoppen. "Doa es daut Muenchen Festhus." "Dauts jescheit daut du soone goode Uagen hast, Jreeta. Met mienem grooten Hunga wudd ekj woll aul

wellich sennen no MacDonalds jegonen. Jistren em aundren dietschen Äthus schmakjt mie daut gaunz goot." "Weet auf see hia uk Musikj haben?" "Toom Hunt han, well wie nu mol nen gonen. Eena kun je hia noch kjrippieren met aul dit Jebrisel un kjeen Äten," un doamet jript Kjnals Jreeta äare Haunt un schritt bosich auf no daut Äthus. Em Festhus finjen de Frind fuaz eenen Desch. An woat dan eene Moltietskoat jebrocht un daut aules latet gaunz schmakhaut. Kjnals foddät sikj Knakworscht, Jreeta well Wienerschnitsel, Jehaun hungat no de Bratworscht un Suskje well een lesbeen proowen. See haben hia uk dietschen Bea un Kjnals bestalt een Glaus. Doa sent fief Musikaunten dee scheene dietsche Leeda spälen. "Nu eset aul mol Tiet daut wie onse Been een bät vereiwen," un Jehaun länt sikj gaunz jemietlich em Stool. "Jo ekj docht wie wullen vondoag nich soo bosich sennen, oba wie sent dän gaunzen Morjen doch oppe Strot jewast." Suskje schlifft sikj unjarem heltanen Desch de brune Schoo auf, "Miene Feet sent aul een bät meed, Jreeta, un ekj sie daut oppe Been sennen jewant." "Ons jlekjt je daut bie aulem," un Jehaun holt sikj sien Buak väa. "Dree Pawiljens hab wie jeseenen un dan noch de Prom Reis von eenem Enj Expo batem aundren, un noanich brukt wie lang enne Rieej stonen. Daut haft mie jefollen!" "Mie jefoll daut aula," un Jreeta rieft sikj äare Feet, "Oba toom meed woaren es daut." "Na jo dan well wie ons hia vereiwen," un Kjnals strakjt siene lange Been ut. "De Dietsche räden je väl von Jemietlichkjeit. Mie kjemt daut soo väa daut kjenn wie hia haben." Kjnals sien Becha, Jreeta äa wittet Wien un de Panasch äare Pepsies stalt de junga Kjieedel, dee an bedeeent, oppem Desch. "Soo aus de Dietsche dan sajen," un Kjnals häft sien Glauss enne hecht, "Proost!"

Jehaun blädat en sien Buak rom. "Dit Äthus haft rum fa twalw hundat Menschen. "Hots drot!" un Jreeta kijktj sikj rom, "dauts je äwa dusent! Soo väl

Menschen to bedeenen wudd mie schwierig schienen. "Ekj jleew see haben Musikaanten hia om Lied met de Musikj to vejnieejen un dan denkjen dee nich soo väl aun äten un woaren daut nich en wan daut Äten uk nich fuaz oppjestalt woat." Kjnals haft de Wieeda noch mau jrod utem Mul aus äa Bedeena aul daut Äten brinjt. "Na jauma Lied, de vestonen daut woll bäta aus wie!" Aula loten see sikj daut goot schmakjen.

Buten schient daut Sonnkje oba daut es noch maklich met de Swettasch un Jaken. De Vea sent soorajcht mak nom Äten. Jehaun haft em Expo Buak jeseenen daut de Royal Canadian Mounted Police doa gaunz dichtbie nomeddach äa Musical Ride väastalen. See sent sikj aula eenich daut to seenen oba en eene lange Rieej stonen well kjeena. Aulsoo schlenkjren see auf no däm Kodak Pacific Bowl. De Lienje fa de Zadelhoolasch es lang oba de Biestonen Lienje es secha kort. Wiels daut em Sonnenschien gaunz maklich es stalen see sikj doa han. Daut saul om ne haulwe Stund aufangen un de Lied woaren en feftieen Minnuten nenjeloten. Daut rikjt hia aulsoo rajcht no Pieed. Aus daut Puat dan op jeit meent Kjnals daut see woll dit mol nich soo jlekjlich sennen woaren. Aul wada sent am de Wieeda jrod utem Mul un äare Rieej fangt aun nen to gonen.

See finjen eene goode Städ toom setten. Hia em Schulinj woat daut soorajcht woam. Suskje es meist eneschloopen met äa Kopp opp Jehaun sien Schulla, aus de Marschmusikj aufangt. Dan komen de steile Ritta en äare dach roode Jaken opp de blankjebarschte schwocate Pieed nenjeglupt, een jieda met ne Flag enne Haunt. Fa dartich Minnuten dreblen, gonen un gluppen de Pieed dan gaunz nom Takt vonne Musikj. Daut es to seenen daut Ritta un Pieet sikj gaunz eenich sent. Daut es rajcht toom staunen woo de Pieed verwoaz gonen, opp becken un dan uk noch to Sied staupen, un aules to de rajchte Tiet. Tweschenenn

klautschen de Tookjikja om to wiesen daut see de Ritta äare Kunst räakjnen. Oba aus daut aum Enj es jeftet nich blooss een Henjjeklautsch, nä, de Lied stonen aula opp un piepen un bloaren soo aus bie een Hockey Game! Aulem haft de Väastalunk jrintlich jefollen. "Dee motten oba väl jeeewt haben." "Jo de schlanke Schruggen weeten krakjt waut see to doonen haben." "Ekj haud Joaren trigj mol eene oole Kobbel dee ekj aulahaunt to lieren proowd oba de vegaut aules verem näakjsten Dach." "Well Kjnals, daut haud veleicht waut met däm Ritta to doonen," lacht Jehaun un strikjt sikj däm Boat.

De dunkle Wolkjen sent veschwungen, de woame Sommaloft es soorajcht maklich. See gonen gaunz mässich un kjikjen no dit un no daut soo aus Lied met Kjinja em Zoo. Aus Jreeta nom Korea-schen Pawiljen wiest un frajcht aus see nich nen gonen wellen sajen de aundre aus met eene stem, "Nä!" "Dit es je een Spazia Gank, well wie wieda gonen," sajcht Kjnals. Opp de Expo Gaus sent väle Lied un aulem latet aun disen Nomeddach gaunz nojeloten. Dan es doa uk noch een langhoaja Senja. De sinjt Kjinjaleeda un vesteit daut uk de kjliene Menschen un uk de Groote em sinjen to kjrieen. Een poa Staup wieda steit wada een Kjreiss Menschen. Enne Medd sent een poa Meims, een Maunsmensch un een Frumensch. Dee haben sikj gaunz schwocat aunjetrocken un uk noch eenen schwocaten Hoot oppen Kopp jesat. Äare Jesechta sent gaunz wit jeforwen. Onen Wieeda entertänen dee daut Volkj. Onse Lied stonen stell un kjikjen woo dee sikj doa domm haben. Een poa von de Tookjikja haben Eisskriem Kons. Jreeta hungat opp eenmol no een Eisskriem un sitt dan uk daut de Eisskriemhaundla oppe Nobaschoft es. See brukt kjeenem secha dän Oarm dreien, de aundre Dree gonen wellich met. See finjen eene ladje Benkj, setten sikj han un loten sikj daut scheen schmakjen.

"Doa es daut Runthus!" wiest Sus. "Jo

un doa es uk de Canadian Pacific Pawiljen fuaz biesied," sajcht Jehaun. "Es daut nich een Pawiljen dän wie seenen welle?" Jehaun sitt de lange Lienje, "Jo oba de Lienje sittet mie däaj lang. Waut meen jie wan wie hia jemietlich setten bliewen un wan de Lienje kjarta woat go wie han." Aulem es daut goot. "Na, nu darscht mie," un Kjnals steit opp. "Ekj hol fa jiedrem waut to drinkjen, mie es no een bät heeten Prips." Aus hee dan de Ordasch haft jeit hee auf. "Dit haft mie hia bie Expo goot jegonen oba wan wie vondoag noch een poa Jebieda un aundre Sachen beseenen, woat mien Kopp aul soo voll sennen von disem aules, mie woat daut Morjen soorajcht scheen gonen waut gaunz aundret to doonen." Jreeta es daut gaunz dietlich, "Jo, mie fangt daut nu aul aula een bätjen toop to ranen." "Dit es woll waut de Enjlenda stimulus overload nanen," meent Jehaun. "Daut es je soorajcht een acht zillindaschet Wuat," lacht Jreeta. Kjnals kjemt dan jrod met de Jedrenkja, "Wan wie no däm Pawiljen wellen dan komt nu oba schwind. De aundre rauslen opp un see gonen soorajcht pienich un paussen opp daut see äare Jedrenkja nich vekjwidren. Ver disen Canadian Pacific Pawiljen sent Zeedabeem un soo kjennen see em Schauten ruich drinkjen.

De aundre vetalen, oba dee Suskje haft waut vää. See haft bemoakjt daut eene junge Fru ver an eene kjliene Mejal en eenem Kjinjawoagen ver sikj schift. Daut es een läwendjet, nieschieejet Dinkjskje. Een Beaumta kjemt no dise Fru un sajcht ar daut see däm Kjinjawoagen hia buten loten mot. Met äare groote Tausch, Kjint un Woagen weet daut Frumensch sikj meist nich Rot. Opp Enjlsch sajcht Suskje dan fuaz, "Kaun ekj die halpen?" Een bät veduzt kijkt ar de Fru aun, oba dan sajcht see, "Jo, Dankscheen." Äa Blekj es een dankboara Blekj. Suskje meent see es wellich de groote Tausch to droagen un fangt dan met de junge Mame aun to nobren. Bieaun frintelt see daut schaftje Kjint aun.

Daut kjliene Strämel es uk nich bleed. Daut dieet nich lang un dan haft Suskje de Kjliene en äare Oarms. De aundre woaren je daut en daut Suskje eenen nieen Frint haft un bootl sent see äare sas. Onse vea Frind nämen de niee Beid wellich unjre Flicht. Een jieda haft Jeläajenheit daut leefolje Määkje to hoolen. See woaren daut nu goanich soorajcht en woo lang see doa luaren motten.

Em Pawiljen saten see sikj aula enne Rieej dol. Doa woaren an dan veschiedne Lied, dee enne Kanadische Jeschicht wichtje Sachen jedonen haben, vääjestalt. Een jiedra meent hee es wichtja aus de aundra. Een Äsel späit en disem aulen eene groote Roll. De Kjliene es gaunz intressieet woo dis Äsel räden kaun. De Groote jeit dise Väästalunk uk goot. Aus daut dan äwa es haben see soogoa noch waut jeliheet von de Kanadische transport Jeschicht.

An woat dan no eene aundre groote Stow jelenkjt. Doa es wada eene Bildaväästalunk. Välet es soorajcht sposich oba de Jeschicht haft eene gaunz iernste Meeninj. Doa sent dree Planeeten. Eent es jäl, eent root un daut latste bleiw. De Lied opp jiedet Planeet sent sikj secha daut see daut wichtichste sent un uk en aulem rajcht sent. Soo auset dan uk hia opp onse leed es, veleeft sikj een jäla Benjel met een roodet Määkjen. Daut es een bät soo aus Romeo un Juliet. Emmahan, daut kjemt soo wiet dautet Kjrigh jeft. En disem Kjrigh woat oba nich jeschoten, nä, hia nämen de Soldoten äare Foawamasch un fangen aun äare Jääjna to bepenslen. Daut dieet nich lang dan sent aule dree Planeeten doobie un doa woat met Foaw jepenselt, un dan jegoten un schliesslich jeschtritt dautet aula een Mischmausch von jäl, root un bleiw es. Dan jeftet je noch mea Kalieren un schliesslich sittet aulem een bät soo aus een Rääjenboagen. Mete Tiet woaren dee daut dan aula en daut wan see koparieren dan haben see aula eene schmokre Welt. De Veleefte haben Kjast un aula läwen happily ever after.

Daut kjliene Kjint lat wäarent de Bildaväastalunk nich ne Muck. Uk de Groote sent gaunz vetieft. Dise Jeschicht haft an daut wada jewäsen daut kjeena en aulem rajcht haft wan Lied daut uk gaunz bestemt jleewen. Aule sas gonen rut un finjen daut Kjinjawoachkje un onse Frind jäwen daut Kjint dan jieda een Hogg un sajen noch audee to de junge Mame. Biem fuat gonen sajcht Suskje, "Daut jinkj met de Beid goot. Daut Kjint wia soo leeflich un jescheit. Bleed wia daut kjliene Dinkj uk nich. Doa en es je toom freien woo oppmoakjsom de Buschkje opp aulem wia." "Jo," meent Jreeta, "soon kjlienet Menschkje eset leicht goot to sennen. Daut freit mie Kjnals, daut du dee uk noch oppe Schoot naumst." "Daut es je nu aul een poa Joa seit onse Mejales kjlien wieren. Ekj hab daut aul meist vejäten woo sikj daut feelt soon kjlienen Wizha to hoolen." "Ekj weet je nich väl von soone kjliene Menschkjjes," sajcht Jehaun, "sent dee en däm ella aula soo nietlich un leeflich?" "Oba nä," un Suskje lacht, "du sust mol nom Hospitol kome un de Kjliene doa besieekjen. Dan wurscht du oba schwind en woaren woo de Kjliene maunchmol secha oajalich sent." "Ekj jleew ekj woa daut disem Somma doonen. Die woa ekj em Hospitol besieekjen om de Kjliene kjanen to lieren. Wudd die daut werkjlich endoont sennen?" "Daut wudd mie freien!"

Daut es aus wan see nu freschen Moot haben. "Hä, wie sent je noch nich opp dän Monorail jefoaren," un Kjnals es nu gaunz bejeistat. "Mie sitt daut soo aus wan doa de Städ es wua wie noppkrupen kjennen!" Hee jeit uk aul een bät bosja, nemt Jreeta äare Haut un schrät veropp. De Panasch zaublen hinjaraun. Daut es eene gaunz stelle Foat. See foaren gaunz bat däm aundren Enj vonnem Expo Place.

See sent wada en de rootbleiwe Jääjent aunjekomen. Dichtbie es de Expo Centre. "Doa es nu jrod nich eene lange Lienje biem Omniplex," beobacht Jehaun. "Ekj wudd daut noch jieren seenen. Wie haben je vondoag soo väl Jlekj jehaut, un

noanich hab wie lang luaren brukt, vielleicht jlektj ons daut noch eenmol." De aundre sent schienboa wellich un soo nemt hee Suskje äare Haut un kloft auf.

Wada sent see enne Biestonen Lienje. Kjnals kjikjt een bät rom un dan schrät hee met eenst auf met onen een Wuat. Hee steit bie de Zadel Lienje un et lat aus wan hee doa veschiedne Menschen aunrät. Met eenmol winkjt hee to de aundre un jeit gaunz bosich no daut Enj von de Zadel Lienje. Jreeta, Jehaun un Suskje gonen am straks hinjaraun. Aus see dan Kjnalsen entjääjen kome frintelt hee an groot aun un wiest an vea Zadels. "Mie wia daut soo irjent wää wudd woll mea Zadels haben aus see brucken kunnen, un schur ienoff!" "Na leefsten Tiet," lacht Jreeta, "du best je eenjemol soorajcht onveschämt!" See nobren dan gaunz lostich un en tieen Minnuten sent see bennen. "Aulsoo dit es dan de jratste Bildagoade oppe Welt? Meen jie daut es werkjlich soo?" frajcht Jreeta. "Dee es je zimlich groot," meent Kjnals "un wanet en Jehaun sien Buak soo sajcht dan woatet woll soo sennen." Daut woat diesta un see sent dan enne Reisewelt. Daut Bilt fangt metem gonen aun un aum Enj eset soo aus wan see aula oppen Rocket sent. See tieren sikj ieremol wiels en disen Teeauta feelen see wada aus wan see werkjlich opp de veschiedne Foatieja rom pralen.

Buten eset semma un et kjeelt aul een bät auf. De Jaken un Swettasch sent wada maklich. De Ellektrische Lichta sent aul aun wanet uk noch nich soorajcht diesta es. Un Menschen sent doa weens soo väl aus äwadach. Waut mie nu scheen gone wudd es hia eene Ätstäd finje un gaunz ruich Owentkost äte." "Goode ledede. Dauts jescheit daut sestwää noch mol von äten rät!" Jehaun sien Buak wiest daut en dise Jääjent een poa Äthiesa sent. "Well wie mol waut gaunz aundret proowen," schleit Jehaun vää un lat an aula läsen waut doa en eenem Indiaunaschen Restaraunt to haben es. Boolt sent see bennen biem bedakjten Desch. "Ekj woa däm Salmon

haben,” sajcht Jreeta, “daut aundre es fa mie een bät to butajeweenlich.” Kjnals foddad sikj Beffel, Jehaun well mol Käarebu schmakjen un Suskje es sikj met Jreeta eenich un bestalt sikj uk Fesch. See nämen sikj Tiet un loten sikj daut Äten soorajcht scheen gonen un goot schmakjen.

Biem äten haben see sikj daut väajenomen daut see wada een Bootreid nämen woaren. See wellen de Expo Städ em diestren, vom Wota, met aul de Lichta aunseenen. Daut doonen see dan uk un et es wundaboa schmock. Aus see dan aun de aundre Sied aankomen stieen see auf. See schloffen dan en de fleeschfoawje Jäajent rom, gonen en däm Fillipiena Pawiljen, un uk en däm Stua daut em Pawiljen es, nen. Een poa Kjlienichkjeiten kjeepen de Frues hia un dan sent see wada buten.

“Nu mott wie oba aul denkjen wua wie eene goode Städ finjen de Fiawurks to seenen,” meent Jehaun. Kjnals nekjkopt un kjkjt sikj rom un dan sajcht hee, “Doa foaren de kjliene Koaren aul wada enne

Loft. Wan wie dee nämen kjenn wie een bät noda foaren un uk fuaz däm Expo Place wada vonne Loft seenen.” Aula sent envestonen. Aus see dan enne Loft sent steit äare Koa met eenst stell. “Waut de Hunt!” meent Kjnals. Un dan ea hee wada daut Mul opmoaken kaun dachtet em Himmel un knault. De ieeschta Fiawurks Schuss haben see aul loosjeloten. De Koa foat dan wada looss un de Himmel dacht nich wada op. See moaken sikj daut dietlich daut de eena Schuss blooss aulem saul weeten loten daut de werkjliche Fiawurks boolt aufangen.

Soo boolt aus see dan wada oppe leed sent gonen see gaunz jnietsch un finjen eene Städ dicht biem Wota wua see de Lichta goot seenen kjennen. Daut kracht dan looss. De Himmel es voll aulahaunt Lichta. De Lichta haben veschiedenste Kalieren. Fa weens feftieen Minnuten dawat daut un jiedatsmol dacht de Himmel opp soos em Jewitta Storm. De Menj Tookjikja tieren sikj opp ludes, soo wundaboa es daut. Soowaut haben de Manitobasche Mennisten noch niemols em Läwen jeseenen.

Vom Schoppen un Golfen

De twee Doag opp Expo sent schwind vebie jejelept. Soo väl Nieet, soo väl Intressauntet un uk soo väl Menschen haben de vea Raupheena em gaunzen Läwen nich opp eene Städ jeseenen. See säden je aul Jistren daut äare Kjap äwavoll wieren von dise Nieichkjeiten. Wan see nich eene Aufwakjslunk haben dan woaren äare Bräns vesudlen un glomsich woaren.

Jehaun es buten un besitt sikj dän kjlienen Hoff. Na, ieejentlich sitt hee nich väl vom Hoff. Am sittet vondoag wada een bät onruich. Hee freid sikj jrintlich aus see sikj aula eenich worden daut de Maunslied vondoag dän Dach oppen Golf Koars un de Frulied enne Stuaren vebrinjen wudden. De Golfdach es nu hia, daut Sonnkje schient aul soorajcht woam un hee well dan uk aul looss lajen. Hee wenscht sikj opp stelles daut hee soo ruich aus siene Fru sennen kun. Dee sett oppem Schafott, lat sikj vonne Sonn woamen un last äa dikjet Buak.

Kjnals kjemt dan derche Hinjadäa, schneffelt de fresche Loft un stekjt sikj eene Schmieekj aun. “Sent jie reed toom foaren?” “Ekj sie aul reed oba de Jreeta betuscht äa Jesecht noch een bät. Jo, Tus nemt see sikj seldom Tiet aul daut schmocke oppem Jesecht to schmäären. See es je doa uk nich väl oppe Strot, oba hia sent wie je eegol mank Menschen, un dan well see sikj schmock moaken. Ei Suskje, es dee aul reed?” “Jo, dee sett väaren un es en äa Roman vetieft. Ekj hab de Lied uk aul fa dise Nacht betolt. Wan Jreeta kjemt dan foa wie looss.” “Daut es je noch mau fief Minnuten no acht un bat Whistler es mau bie näajentlich Miel.

“Spooden bruck wie ons doch nich. Hia, ekj jäw die eene Schmieekj,” un Kjnals schmustat een bät, “dan best veleicht nich soo onjeduldich.” “Nä,” lacht Jehaun, “ekj wist nich daut miene Onjedult soo openboa wia. Oba daut stenkjaje

Schmieekjen lot ekj toch. Well wie noch eenmol en dien Koaren Tronk kjikjen un secha moaken daut wie aule Golfsachen haben.” De Tronk es noch op aus Jreeta un Suskje oppkomen. “Hieet Jreeta, die sittet je soorajcht oppjedäwat,” frintelt Kjnals, “jie woaren oppaussen motten sest woaren junt de Kjieedels aula hinjaraun sennen.” “Na dan woa jie eefach met ons schoppen komen motten un vom Golf vejäten,” sajcht Suskje dan gaunz iernst. “Wie haben je ons aul eene Tiet bestalt sest bleew wie faschur hia. Nu woa jie junt selbst wäaren motten,” schmustat Jehaun. Gaunz schaftich krupen see dan aula enne Koa un dan jeitet looss.

Soo aus see sikj daut Jistren beschloten hauden foaren see fuaz no Granville Island. Jehaun sajcht vää un Kjnals foat äwa de huage Brigj bie Expo vebie, dreit fuaz rajchtsch unja eene aundre Brigj un dan komen see uk aul dicht aun de Stuaren. Awa däm False Creek kjennen see däm Expo Place kloa seenen. Kjnals helt aun un dreit sikj no Jreeta, “Hast du jenuach Jelt?” “Du gaufst je mie Jistren een schoof. Daut woat jenuach sennen. Ieejentlich kun ekj daut nich aula vedäwren wan ekj uk noch proowd.” “Kjnals, sorj die mau nich äwa de Frues, dee woaren sikj aul goot weeten,” un Jehaun jeft Suskje een Kuss. Jreeta länt no Kjnals un kust am oppe Bak, “Lot junt daut mau goot gonen un foa nich too stoakj.” “Ekj woa oppaussen. Wie trafen junt dan bie daut Puat jlikj äwa von B. C. Place bie säwen ut.” “Jo, un wan wie doa nich sent dan haft ons daut een bät lenja jedieet aus wie jeräakjent haben, un dan woa wie faschur Klock acht doa sennen,” sajcht Jehaun dan noch. “Na Jreeta, nu komm oba, sest lote onse Mana ons hia äwahaupt nich bliewe. Ekj wensch junt uk väl jlekj metem Golfen.” Doamet gonen de Frulied auf un kjikjen nich eenmol trigj. See gonen straks daut ieeschte Stua opptoo. Gaunz schaftich un munta latet an. De Maunslied foaren auf.

Jehaun met siene Launtoat oppe Schoot, sajcht vää un Kjnals foat. Wua am daut bekaunt es lat Kjnals sikj nich väl väasajen oba hia em grooten framden Vancouver lat hee sikj daut gaunz ruich jefaulen. Jehaun stieet am trigj äwre huage Brigj un dan enne nuadliche Rechtunk derch Stanley Park, äwa de lange First Nations Bridge un derch West Vancouver. “Wan wie Morjen von Nanaimo trigj komen lat de Prom ons en dise Jääjent rauf.” “Na Jehaun, best du die daut secha? Ekj docht wie kaumen irjentwua dicht bie Expo trigj. Bekjikj die daut mau noch mol.” “Kjnals, sie nich soon Kjljenleewa. Ekj hab je mie de ganze Sach Jescheit bekjikjt. Sitst, doa es aul daut Schilt! Daut wiest linkjsch no Nanaimo un hia rajchtsch no Whistler!” “Du best rajcht. Hopentlich best mie nich bossich. Ekj sie daut soo jewant daut ekj rajcht sie, daudet een bät schwoa to jleewen es daut sestwää noch mol rajcht es.” Jehaun lacht, “Nä du best kjeen Klijenleewa, du best een stieekopja Äsel.” “Du vefieescht je mie met diene Wieed,” un Kjnals prooft gaunz ieeboa to bliewen, “Ekj sie soon deemootja Kjieedel.” De Frind lachen beid.

De Heiwä no Whistler es secha kruglich un jeit däm Eewa vom Ozean velenjd. Aune aundre Sied jeitet steil boajopp. De Wienachtsbeem un Zeeda stonen rajcht steil aus wan see weeten woo schmocket an sitt. Ieremol rant doa een kjliena kloara Stroom ute Boaj. Kjnals vejat daut hee nich en Manitoba es wua de Wääj jlikj sent un eena biem foaren gaunz jemietlich sikj de Weit un Howa Flekja beseenen kaun. Hee rumpelt een poa mol äwa de Steena biesied däm Wajch un vefieet sikj jiedatsmol jehierich. An es daut dan dietlich daut hee nom Wajch oppaussen mott, sest met eenmol sent hee, Jehaun un de Donnavoagel em Growen jääjen een steilen Boom ooda grooten Steen veknutscht. De Wajch es uk nich blooss kruglich, dee jeit irjent eene Tiet nopp ooda rauf. “Entwäda foa langsoma ooda kijkj nich soo lang no aules waut hia to

senen es.” “Daut es mie uk jrod biegefollen. Jo hia mott eena dolla nom Wajch oppaussen aus Tus oppe Wäsljenje.” Un daut es uk jrod enne Tiet daut Kjnals dit dietlich woat, wiels soo aus see äwa eenen kjlienen Humpel komen mott hee haustich un uk jehierich oppe Bräks klunjen. Doa ver an es met eenst ne Koa aus wan dee doa hanjefloagen es. leejentlich es doa eene ganze Rieej Koaren, oba see brucken je mau om de latste sorjen.

“Toom jlekj hab wie jenuach Tiet daut wie jeduldich een bät luaren kjennen,” un Jehaun länt sikj gaunz maklich trigj oppe Sett un strikjt sienen schwoaten Boat. “Tiet hab wie woll oba ekj haud mie daut soo jedocht daut wie vondoag en kjeene Lienje sennen wudden. Wie kjennen sest nuscht doonen aus hia stonen un wachten bat wie bie aul daut vedolje Jereetschoft vebie foaren. Soo aus du jrod sätst, daut es bäta wan wie biem wachten jeduldich sent.” Nu haben see Tiet aules to beseenen, Beem, Boaj, Wota, Steena un soogo doch daut Krut biesiedem Wajch. Jo un uk daut Jereetschoft un de Oabeida, met jäle Heed, dee däm Wajch met aule Jewault utjlikjen wellen. Om een Stootje aus doa nuscht Nieet to seenen es frajcht Kjnals, “Mie es daut oppfaulent daut du un diene Fru niemols von Jelt Sachen räden. Sent jie too bleed doavon ver ons to räden, ooda waut?” Jehaun frintelt, “Nä, wie sent nich soo bleed. De Uasoak es daut wie jieda ons ieejnet Bank Account haben. Ekj kjemma mie nich om Suskje äare Jelt Jeschicht.”

“Woo sent jie doaropp jekomen daut jie jun Jelt en twee Accounts haben? Sä, wan du leewa nich doavon rätst dan saj mie mau un dan froag ekj uk nich mea.” “Ekj saj die daut wellich. Verieescht aus wie befriet wieren haud wie aul ons Jelt opp eene Städ. Daut jinkj je ons zimlich knaup en de ieeschte Joaren. Aus wie dan beid oabeiden, ekj aus Liera un Suskje aus Nurs, brukt wie nich mea soo secha spoaren. Suskje koft sikj jieren Kjleeda. Wie haben ons een poa mol

jezankt wiels ekj docht see koft too väl Onneedichet. Emmahan, aus ekj mie dan lota wull een Mootaraut kjeepen, dan räd wie dise Sach mol jescheit derch un entschlooten ons dautet leichta sennen wudd wan wie jieda een Account hauden. Nu stried wie ons nich mea. Wie haben je uk noch een Account enne Bank wua wie beid Jelt nenstoppen. Aulsoo, doawäajen räd wie nich väl von Jelt, un Suskje kjafft sikj waut see well un ekj kjeep mie waut mie jankat. Fa ons schauft daut goot.” Biem vetalen rukst de Lienje ver an een poa mol no väaren, oba dan steit wada aules stell. See haben ruich Tiet toom vetalen. “Daut es je mol ganz waut aundret,” meent Kjnals wäajen de Panasch äare Jeltjeschicht, “bie ons schrift Jreeta de mieeschte Checks ut, un wan ar Jelt fällt dan nemt see sikj soo väl aus see brukt. Mie es daut noch emma soo goot jewast. Ekj wunda aus see leewa wudd äa ieejnet Account haben.”

Schliesslich sent see de Oabeida un daut Jereetschoft vebie. Dan jeitet een Stoot zimlich langsam wiels doa aulahaunt Trocks un aundre langsome Foatieja ver an sent. Oba Kjnals foat dee boolt aula vebie un dan kjennen see wada äare Sträakj foaren.

De twee Maunslied nobren meist soo väl aus de Frulied. leescht von Kjnals siene Buararie, dan vom Golfen, von Liera sennen enne Priwautschool, von Koaren un Mootasikjels un soo wieda. En välem sent de Beid sikj eenich oba hanunwada es daut kloa daut see veschiedne Utsechten haben. Toom Biespel, aus Kjnals von Koaren oppe Räd kjemt, frajcht Jehaun am aus hee sikj dan uk de veschiedne Europäische un Japaneesische Foatieja bekjikt haft. Wiels Kjnals zimlich kjrietisch äwa de Toyotas, Hondas, BMWs un Volkswagens es, un Jehaun nich väl vonne Dodges, Chevies un Fords helt, jachten see sikj een bät un dan brinjt Jehaun een aundret Teema opp. Soo jeit daut dan hanunhää. To Tieden sent see uk stell.

Opp Granville Island finjen de Frulied ut daut doa noch kjeene Stuaren op sent. Daut es too tiedich. See finjen dan oba doch eene Städ toom Tee drinkjen. Dit es een kjlienet Kafä biem Wota. Daut es soorajcht waut Niess. Dise Beid sent noch nienich toop, onen äare Mana, en irjent een Kafä jewast. Nu sent see hia auleen, en eene framde Staut aun eenem scheenen kloaren Morjen, un haben däm gaunzen Dach to sikj selfst. Wan eene ooda de aundre besorcht es, es an daut nich autoseenen. See foddren sikj Earl Gray Tea un bewundren daut groote Bilt daut buten derchem Fensta to seenen es.

Doa äwrem Wota steit de Expo Place. En de kloare Morjen Sonn eset aus wan de veschiedenste Kalieren noch dacha schienen. De Sonnenstrolen jlitzren oppem stellen Wota. Een poa Säajelboots jlitschen langsam äwrem Wota. Jo, soowaut kun eena en Plum Coulee, uk en Winnipeg nich utem Kafäfensta seenen. “Dit es mie oba onjewant. Wan ekj nu Tus wia wudd ekj nich Tiet haben soo rom to setten un Tee to drinkjen. Ekj feel aus wan ekj aul mol waut nitzeljet doonen sull.” Suskje frintelt Jreeta aun, “Na jo, kaust je du hia em Kafä metem oppwuschen halpen. Dee wudden die daut wellich loten.” Jreeta lacht, “Na soo jieren well ekj dan doch nich schaufen.” Suskje woat dan iernst, “Best besorcht om june Kjinja un woo dee velenjd kome?” “Na daut naum ekj mie aul vää aus wie loossfuaren daut ekj mie äwa de Vea nich sorjen wudd. Ekj sie daut blooss nich jewant aum Sinnowent zemorjes rom to setten un soorajcht jemietlich Tee to drinkjen.” “Dan well wie ons daut vondoag scheen gonen loten. Wie brucken ons no Kjeenem rechten, aulsoo doo wie blooss waut ons jankat. Ekj drinkj wellich noch een Tauss Tee, ei du?” Jreeta nekjkopt un Suskje bestalt dan noch mea Wota. See sitt daut freschet Jebaknis biem Jeltkaussen aun. See un Jreeta woaren sikj eenich un foddren sikj jieda eene. Daut es dan aul haulf tieen aus see wada buten enne dache Sonn

komen.

Nu sent see reed en aul de verschiedenste Stuaeren rom to schnepren. "De Lied hia fangen woll nich secha tiedich aun to schaufen," meent Jreeta. "Daut es je aul meist Klock tieen un ekj hab noch nich Menschen jeseenen." "Mie wia daut uk jrod oppfaulent." Ver an es nu een grootet Jebied un de huage Däären sent op. See gonen nen. Dit es een Moakjt un doa es veschiednet, freschet Jebaknis, aulahaunt Oft un Jemies, schmocket Hauntwoakj un soo wieda toom kjeepen. De Jeschaftslied schienboa haben daut drock aules trajcht to stalen. Wiels doa sea weinich aundre Menschen sent kjennen Suskje un Jreeta sikj soo väl Tiet nämen Sachen to bekijkjen aus see wellen. Schliesslich kaun Jreeta daut nich mea Uthoolen un frajcht eent von de Jeschaftslied wuarom doa soo weinich Shoppers sent. "Na," sajcht daut dikjet Frumensch, "Aum Sindach zemorjes dieet daut een Stootje bat sikj mea Menschen hää finjen." "Na oba leefsten Tiet!" Jreeta kijkt Suskje dan grootuagich aun, "Dit es mie em Läwen noch nie passieet! Daut es Sindach un ekj sie em Sinnowent!" Suskje lacht, "Jo daut es mol waut. Wie räakjenden doamet daut aule Stuaeren vondoag op sennen wudden." Daut es an beid nich dietlich woo see, un uk äare leewe Mana, dochten daut vondoag Sinnowent wia.

Daut es soo bie alw ut aus de witta Donnavoagel, met Kjnals hinjrem Stia, en Whistler nenrutscht. See finjen gaunz leicht nom Golfkoars. "Dit woat mie oba scheen gonen!" sajcht Jehaun. "Kjijk oba blooss woo jreen daut Grauss es!" Jo Jehaun es wada gaunz oppjeräacht. See nämen äare Golf Sachen un biedlen dan nom Klobhus. Hia mott betolt woaren. Jo, dit scheenet Spos kost noch Jelt. Daut es hia drock. "Meenst wie komen noch batem spälen, Jehaun?" Kjnals kijkt met groote Uagen no aul de Menschen dee uk spälen wellen. "Sorj mau nich. Wie haben je onsen Plauz bestalt. Daut es je to vestonen daudet hia soo kreiwelt. Dee

wellen aula spälen wiels daut soon scheena Dach es un dit aum enj Wääkjes." Biem betolen woat an jesajcht daut see met twee aundre Mana toop spälen woaren. Jehaun frajcht woo dee dan heeten un dan gonen see wada rut. Wan daut soo drock es motten emma Vea toop spälen un Jehaun haft aul doaropp jerääkjent. Eenje von junt Läsa weeten veleicht nich väl, ooda veleicht äwahaupt nuscht, von Golfen. Wie nämen ons dan nu een bät Tiet junt daut to erkjläären.

Een jieda Golfa haft een Golfsak un eene Golfmetz met een langet Schilt. De Sack es bowen op un doa stääkjen de Golfstakja rut. Wan jie dee talden, wudden doa alw Stakja ooda Klobs sennen. Dree haben groote heltane Kjap un soo heeten de Wuds. Dan sent doa säwen iesane Klobs un dee äare Kjap sent aula besondasch Scheef. Dit scheewe Poat nanen de Enjlische daut Jesecht. De Klobs haben aula een Numma. De groote Wuds sent Numma eent, dree, un fief, de lesasche sent von dree bat näajen jenummat. De hecha dee Numma de kjarta de Klob un je scheewa es de Kopp. Met de Wuds kaun eena däm hoaden Baul daut wietste schlonen. Na jo, dan sent jie nu weens een bät met de Klobs bekaunt. Trigj nom Sack.

Buten aum Sack sent Fuppen aunjeneit. Dee haben Zippers daut doa uk nuscht rut faulen kaun. Enne Fuppen wudd eena weens sas witte, runde Golfbala finjen, onjefää eent un een haulf Zoll em Derchmeeta. Nu es daut uk mood met roode ooda jäle Bala to spälen. En eene aundre Fupp finjt eena kjliene heltane Stääkjakjes dee opp een Enj spetz sent un onjefää eent un eenhaulf bat twee Zoll lang sent. Dise heeten Ties. Soos ekj aul säd opp een Enj sent de spetz un oppem aundren Enj haben de ne Schiew. Wan eena daut spetze Enj enne leed stakjt kaun eena een Golfbaul fein oppem Schiewenenj noppstalen. De Bala sent leichta to trafen wan eena dee soo oppstalt. Nu daut jie weeten met waut de Golfasch spälen mott wie noch däm

Golfkoars kjanen lieren un jie motten uk weens eene kjliene leddee haben waut de Golfasch äa Ziel es.

Een Golfkoars haft achtieen Lajcha. Eena fangt opp een Enj von daut ieeschte Loch aun. Daut heet einfach de Tie. Oppem aundren Enj vom Loch es een Flekj von kort jeschnädnet Grauss. Dit heet daut Grien, un hia iejentlich es daut Loch. Oppem Grien steit een Flagstock met eene dach kalieeje Flag oppen Bowaenj. Daut unjaschte Enj stakjt en een kjlienet rundet Loch bie dree Zoll em derchmeeta. De Golfa haft aus Ziel sienem Baul vom Tie batem Grien un em Lochkje nentokjrieen met soo weinich Schläaj aus mäajlich.

O, mein Zeit! Ekj hab je vejäten junt metem alften Klob bekaunt to moaken. Hab jie daut behoolen daut doa dree heltane un säwen iesane Klobs sent? Goot, dan weet jie uk daut daut mau tieen es un ekj räd von alw. Na jo, de Alfta es een Potter. Dit es een korta iesane Klob. Daut Jesecht es plaut. Dis Klob woat oppem Grien jebrukt, wan eena däm Baul ieeschtemol doa haft, om däm Baul enem Lochkje to kloppen.

Noch eene Sach woa ekj een bät erkjläären un dan späl wie looss. Daut lange Flekj Grauss tweschen Tie, wua wie aunfangen, un daut Grien, wua wie däm Baul em Lochkje kloppen, heet Fäärwä. Daut Grauss oppem Fäärwä es schmock beschnäden un jiedatsmol wan eena däm Baul traft prooft eena soo to schlönen daut de Baul oppem Fäärwä plumst. Wan de Golfa Onjlekj haft flicht de Baul biesied däm Fäärwä em langen Grauss ooda veleicht soogoa em Bosch. Daut heet Trubbel wiels daut väl schwanda es däm Baul Jescheit to trafen wan dee em langen Grauss licht ooda em Woolt mankem Struck sikj vestoaken haft. Daut Ziel es aulsoo däm Baul vonnem Tie krakjt de lenjd däm Fäärwä to heiwen soo foaken auset needich es bat dee oppem Grien launt. Dan klopt de Golfa däm Baul metem Potter em Lochkje un sprinjt enne

Hecht. Jieda Schlach woat jetalt un dee met de weinichste Schläaj jewent. Jo, daut es gaunz einfach.

Jehaun un Kjnals sent nu reed äa Spell auntofangen. Dan komen twee rajcht frintelje Kjieedels uk no däm ieeschten Tie. Dit sent äare Poatnasch. See moaken sikj aula met enaunda bekaunt. De eena heet Smith un de aundra Täwz. Dan jeitet looss. De Täwz schleit däm Baul daudet knakt un dee flicht dan zimlich jlikj un plumst oppem Fäärwä een poa hundat Meeta veropp. Jehaun es dit näakjste. Hee drascht däm Baul un am jlekjt daut uk, sien Baul flicht noch soogoa een bät wieda oppem Fäärwä. Dan heift Smith sienem Baul. Dee flicht jlikj oba nich gaunz soo wiet. Kjnals es daut latste. Hee prooft dan uk däm Baul gaunz jehierich to kloppen oba de vedolja Baul drebbelt mau een poa Meeta. “Na schlemma weens kaunet nich woaren,” denkjt Kjnals. Aule Veä heiwen äare Klobs enne Golfsakj un gonen dan looss.

Biem Spälen woat dan jenobat. “Wie komen von Manitoba, wua sent jie häa?” frajcht Jehaun opp Enjlisch. Bill Smith auntuat, “Wie sent von Ontario. Ekj won en Leamington un Ken hia wont en Niagara-on-the-Lake.” “Ekj hab doa en Niagara-on-the-Lake Frintschoft. Miene Fru äare Nicht, Niefelts Marie, wont doa. Kjan jie dee?” “Nä, mie es de Nomen nich bekaunt,” sajcht Ken un dan frajcht hee, “Von wua en Manitoba kom jie dan?” “Jehaun hia, dee kjemt von Winnipeg un ekj won en een kjlienet Darp em siedlichen Manitoba.” “Sent jie vewaunt?” well Bill dan weeten. “Nä, wie haben ons en eene Mennonitische Priewautschool kjanen jeliieet,” erkjlääat Jehaun. “Well, blow me down! Ken un ekj lieeden ons enne Rockway Mennonitische Institut kjanen. Dan sent jie Mennisten?” Bill es gaunz bejeistat. “Jo,” meent Kjnals, “daut sent wie. Oba waut hab jie Enjlenda enne Mennonitische School vää?” “Onse Elren sent uk Mennisten. Oba wäärent däm Kjrigh, aus de Enjlische soo jääjen de Dietsche wieren, faenjlischen see äare

Hinjanomes.” Un Ken vetalt an dan daut hee een Teews un Bill een Schmet wia. Aus de Elren de Nomes jeendat hauden wieren see noch mau kjiene Botsats un soo wieren see nu gaunz maklich met de faenjlische Nomes. “Kjan jie Gloms Wrenikje, Somma Borscht, Nudlen un Schmaunfat un uk Rieekja Worscht un Plumemooss?” well Kjnals weeten. “Jo,” lacht Bill, “daut hab wie von kjlien aun jejäten!” “Na dan sent jie Mennisten,” eset Kjnalsen soo. “Mau nich soo bosich,” meent Jehaun. “Jleew jie aun de Wäaloosichkjeit, aun Taufen wan eena aul groot es, un uk aun kjeen Eid leisten?” Dan jeitet soo rajcht looss. Un soo spälén see de näakjste poa Lajcha un räden aulahaunt vom Mennonitentum.

Suskje un Jreeta setten bie eenen heltanen Pkknickdesch. Runt om stonen huage Notelbeem, schmocket jreenet Grauss bedakjt de leed. Hia un doa sitt eena kjliene Bloomengoades. Jie denkjén woll wua de Beid nu hanjebiestat sent un waut dee hia vää haben? Dee wullen je schoppen! Aum Sindach sent nich väl Stuaeren op. Rom gonen un aulahaunt derche Fenstren seenen jeit uk dise Beid maunchmol scheen oba nich dän gaunzen Dach! See koften sikj opp Granville Island wautemma an jankad om een Pkknick to haben. Dan fungén see ut wua see de Stautsboss oppstieen kunnen om no Stanley Park to foaren. Daut wia gaunz eenfach un nu setten see em Park. Hia es daut stell, em Schauten eset maklich, un bie äarem Desch komen nich väl Lied vebie.

“Dauts oba Jescheit daut du von disem Park wist,” sajcht Jreeta. “Dit es hia soo maklich un aunjenäm.” “Jo daut eset. No twee Doag bie Expo, wua et soorajcht met Mensche kreiwelt, es dit eene scheene Aufwakjslunk. Un kjeene Lienjes!” “Toiescht aus wie daut enworden daudet vondoag Sindach wia un mie daut dan dietlich wia daut wie nich schoppen kunnen, wia mie daut soorajcht schod. Nu frei ekj mie,” un Jreeta schliff äare Schoo un Strempe auf un lat äare Feet daut kjeele

Grauss jeneeten. “Onse Uagen wiere woll jrata aus onse Bucks. Daut Schrimpsolot, Sommaworscht un Kjees schmakje mie oba vetraflich scheen!” “Mie uk, un ekj hab mie vääjenomen daut ekj Tus mol soon Solot moaken woa. Ekj meen daut wudd fa miene Famielje uk een Triet sennen.” “Jo daut es mol gaunz waut aundret. Mien Jehaun wudd daut uk jefaulen,” un Suskje fangt aun opptoriemen. Daut dieet nich lang dan sent see doamet foadich. “Sä, Jreeta, hia em Park habe see Waulfescht. Doa es een besondra schwuat un witta Waulfescht däm see aulahaunt jeliheet habe. Intressieet die daut de Väästalunk to seenen?” “Oba jo! Blooss well wie hia een Stootje bliewen un ons vereiwen. Hia eset soo scheen stell un aunjenäm.” “Daut es mie uk goot,” un Suskje schliff sikj uk de Schoo un Socken auf.

Om eene haulwe Stund nämen see äare Sachen un gonen gaunz jemietlich auf de Waulfescht to finjen. De Zement Stich kruggelt derchem Park un hia un doa hupst een bruna lekjenkota un sieekjt no Nät ooda spält jriepa met een Frint. De striepje Chipmunks wutjen rome Beem un veschiedne Vääjel piepren äare Somma Leeda. De twee Frues komen dan boolt wada mank Menschen. Doa ver an, oppem jreenen Grauss setten eene haulwe Dutz Molasch. Een jieda haft een poa Bilda oppjestalt un penselt ooda tuscht een Freschet. Jreeta un Suskje beseenen sikj de Bilda. Eenje bewundren see un aundre meent Jreeta wudd see nich mol em Staul opphenjen. Dan sitt Suskje met eenmol eent daut ar jefelt. Een junga Mola tuscht siene Bilda opp Schindlen. En siene Bilda molt hee daut bleiwe Mää, een greiwet Säajelboot ooda een witta Lichttorm un emma weens eene Meew. Daut besondre Bilt es een Kjlienet wua twee Meewen äwa de groote Walen flieejen un de fia roode Sonn aul meist unja däm Horizont es. “Dit woat Jehaun oba jleichen! Daut kjeep ekj.” “Es daut nich een bät dia?” meent Jreeta. “Jo daut eset woll, oba ekj hab mie aul lang trigj

entschlotten wan mie waut jefelt dan woa ekj daut kjeepen, sest es mie daut lota blooss leet daut ekj et nich deed." See betolt daut, de Mola rolt et scheen en, un dan gonen see wieda.

"Du hast woll rajcht Suskje. Ekj denkj fuaz aun weens twee veschiedne Tieden aus ekj waut kjeepen wull un mie daut too dia wia. Dan nohää es mie daut schod jewast. Jiedatsmol wan ekj Kjnalsen doavon vetald säd hee, 'Un wuarom kofst daut dan nich?' Ekj sie blooss een räajelrajchta Jietskjniropa." Suskje lacht, "Na veleicht een bät spoasom oba secha nich een Jietskjniropa." See komen dan no eene Städ wua Hauntwoakja aulahaunt von Leem moaken. De foadje, jebrende Sachen stonen opp bedakjte Descha. Jreeta haft aul opp Granville Island waut fa Sara un Tiena jekoft un hia finjt see waut fa Liesbett. Dit es eene witte Meew de reed es toom oppflieejen. Fa Kjnals finjt see een schmokka Auschtala. Fa Bieent finjt see nuscht waut soorajcht paust un soo entschloot see sikj oppem Trigjwajch met Kjnalsen toop äaren Elsten waut too kjeepen. Aus see dan looss gonen sajcht Suskje, "Wää docht daut wie noch schoppen wudden wan de Stuasch meist aula too sent." "Jo un dan noch em Stanley Park!"

De Plot ver an wiest nu no de Waulfesche. Hia sent uk aul mea Menschen. See motten soogoa enne Lienje stonen un uk een Stootje luaren bat see nom Puat komen un dan sikj biesied däm grooten Pool oppe Benkj dolsaten kjennen. Dan spretst et looss. De groota Waulfesche wiest aules auf waut hee jeliieet haft. Dee sprinj huach enne Loft, un wan hee dan em Wota felt, dan spretst daut Wota manke Menschen. Jo un em Wota dreit dee sikj meist dral. Jiedat mol wan de Fesch waut rajcht deit jeft sien Liera am waut to äten. Aus de Fesch un sien Liera foadich sent klaupen aule Tookjikja. Jo daut jefelt aulem uk Jreeta un Suskje. De Frues finjen dan noch veschiedenstet em Park waut an intressieet.

Jehaun, Kjnals un äare niee Frind haben jrod de ieeschte näajen Lajcha jespält. Biem tieenden Loch es een kjlienet Stuatje un Jehaun kjaft fa aulem een Pepsie un een Sweet Marie. Jeweenlich setten Golfasch verem tieenden Loch een Stootje rom un vereiwen sikj. Biem vepusten woat wada jenobat. "Mien Schwoaga schauft eene Tietlank fa de Royal Bank en Niagara-on-the-Lake. Ken, kjanst du däm?" "Woo heet dee?" frajcht Ken. "Dauts miene Fru äa Brooda un dee heet Hendrikj Boajen. Daut es een langa Kjieedel met väl dunklet Hoa." "Schur, däm hab ekj ieremol jeseenen. Dee lied mie noch Jelt. Dee es oba nich mea doa." "Nä, de Bank schekjt am no Kitchener. Doa wia hee mau aundathaulf Joa un dan kjrieech hee eene Promotion un must no Toronto trakjen. Doa muaken see am Weis President." "Wää haud daut jedocht daut een Mennist noch Weis President woaren wudd. Onse Oolasch, aus dee hää kaumen von Ruslaunt, woaren daut nich mol jeont haben daut eent von äare Grootkjinja enne jratste Bank en Kanada wudd Weis President sennen. Onse Grootvurakjes wieren je mieeschtens Foarmasch. Nu sent doa nich blooss Foarmasch oba uk Doktasch un Nursen, Professasch un Lierasch, Jeschaftslied un Ofkoten un soo wieda un soo wieda. Daut es woll goot sest aule kunnen je nich Foarma sennen. Emmahan, dee haben daut woll bätä wua see sent. De Foarmasch haben daut bie dise schlemme Tiet nich leicht." "Oame Foarmasch. Jo Kjnals, mie deit daut eenfach leet om junt Foarmasch." Jehaun siene Stem es soorajcht een bät spettisch. "Wie häwen nu uk fuaz eene Kollakjt fa die." Doamet nemt Jehaun siene Schiltmetz vom Kopp un schmitt een Fiefzent nen. Dan jeit hee no Bill un Ken un de schmietten een poa Koppasch nen. En aul disem woat lud jelacht un schliesslich lacht Kjnals met.

Nu eset Tiet daut see nom tieenden Tie gonen. See nämen äare Golfsakj un dan

jeitet looss. Om twee Stund sent see foadich. Kjnals un Jehaun sajen dan audee to äare Ontariosche Frind un schlorren trigj no äare Koa.

“Ekj sie die noch waut Jelt schuldich. Du brukst hundat achtieen Schläaj un sätst du wurscht unja hundat twintich haben. Ekj säd ekj wudd weinja aus näajentich haben oba ekj brukst dreeunnäajentich. Du hast onse Wad jewonnen. Hia sent diene fiefunzäwentich Zent.” “Oba väl mol Dankscheen. Mie fält je daut uk,” sajcht Kjnals soorajcht heiwtänich. Beid lachen un schmieten äare Golfsachen em Tronk.

An hungat aul, un soo foaren see dan langsam derche Staut om een Restaraunt to finjen. Aulawäajen sent amaschvoll Koaren un Menschen. “Na waut de Schisjat! Waut haben aul dise Menschen hia vää? Schnee es je hia kjeent toom skieen.” “Wan wie weeten wellen woa wie woll froagen motten.” An woat jesajcht daut de Social Credit Party hia disen Wäakjenj eenen nieen Leida wälen. “Kjnals, wan daut oppe Gaus soo kreiwelt met Menschen dan sent uk aule Ätstäda stiew voll. Well wie mau trigjaun foaren un bie Squamish ons vebieten. Dan kom wie weens too Tiet trigj no Expo.”

Eiland Partie

Daut soddat. De Wint es stell un de Loft es soorajcht woam. Suskje jeit langsam däm Footstich delenjd. Äa bunta Rääjenschorm helt ar scheen drieech. Weet auf daut dan dän gaunzen Dach sodren woat?”

Suskje wia aul bie Klock sas waka jewast. Jehaun schnoakjt gaunz stellkjes un en Fehren äare Stow wiaret noch muskjesstell. De schwoare Gardienen hilden aulet Licht ute Stow. “Bute woat daut aul Dach sennen,” docht Suskje, “enschlophen kaun ekj nu doch aul nich wada, ekj schlikj mie stell rut.” See wia dan stell oppjestonen, schloof sikj äare Kjeleeda aun un mete Schoo enne linkje Haunt schlikjt see ute Stow. Äa langet Hoa bedakjt see met een buntet Duak, trock sikj de Ranschoo oppe Feet un met äa Buak enne Haunt kaum see bie de Hinjadäa rut. “Schoks, läsen kaun ekj hia oppem Schaffot en disem Sodda nich. Ekj hol mie onsen Rääjenschorm un besee mie mol dise Nobaschoft.”

Na jo, soo es daut dan nu. leejentlich sittet nich väl aundasch aus en Winnipeg. Weenichstens nich em Somma. Suskje bedenkt sikj dise Reis. “Eene korte Wäakj trigj fua wie looss. Waut wie oba aules en dise Wäakj jeseenen un erläft haben! Daut haft mie aules goot jegonen. Jo uk jistren auset nich aus jeplont jinkj.” See schmustat soorajcht aus see trigj denkt aun Jehaun un Kjnals äare Jesechta aus see de Beid daut dietlich jemoakt haud dautet Sindach wia. “Jo un de Jreeta jefelt mie. Dee es werkjlich eene scheene Frindin. Soo väabedocht un schaftich. Soo metfeelent un wieekjhoatich. Oba Spos haft dee uk wellich! Ekj wensch ekj haud ar aus Sesta. Na hieet, dee kaun je miene Sesta sennen. Ekj wunda auf ar daut met mie uk scheen jeit?” Un soo ranen ar de Jedanken derchem Kopp. To Tieden eset aus wan see nuscht vonne Omjääjent enwoat un dan sitt see een schmocka Bloomengoaden dee ar ut äare Jedanken

enne Jääjenwuat brinjt. See beiselt noch een poa Bloks von Tus, wenjt dan om un jeit gaunz jemietlich trigjaun.

Bie säwen Ua es Suskje wada biem Hus. De Wieetsche es aul opp un haft dän Koffe reed. Suskje bedankt sikj fa dän scheenen stoakjen Koffe un jeit dan rauf de aundre Fulpelzen opptowakjen, see wellen je vondoag no Vancouver Island.

Bie haulf näajen zemorjes sent doa aul däaj väl Koaren oppem Wajch. Daut soddat noch emma. Langsom weiflen de Wintschild Weipers äwa daut Väafensta. “De Lied foaren je väl too stoakj! Tus en Winnipeg wudd de Poliez irjent een Riem von dise een Ticket jäwen wan dee doa soo pieekjen.” Jehaun sett hinjen un kaun nich väl derch de naute Fenstren seenen. Kjnals oba lat sikj nich wellich vebie foaren un soo jajcht hee krakjt soo aus de aundre. “Du brukst die nich enjsten, Jehaun, ekj kaun goot seenen.” Wan hee dicht hinja eene Koa foat dan näwelt daut schwiensche Wota zimlich un de Weipers kjennen daut Fensta mau afens kloa hoolen. Oba Kjnals lat sikj daut nich baudren. Dit es je noch lang nich soo schlemm auset Tus em Winta es wanet mol jescheit schneet un stiemt.

“Daut Fiawurks jefoll mie Jistren zeowes wada,” sajcht Jreeta. “Ekj haud nich jedocht daut mie daut toom tweeden mol soo jefaulen wudd.” “Daut wia jescheit daut wie eene aundre Städ fungen de Sach to seenen,” meent Kjnals. “Ekj weens docht dautet Jistren schmocka leet aus dän väajen Owent.” “Jo, seenen kunnen wie woll bäta,” eset Jehaunen soo, “oba doa wieren väl mea Menschen. Mie wia daut to Tieden een bät enj.” “Mie wia daut oppfaulent woo de Lied sikj soo veschieden benaumen. Eenje schrieen soorajcht jiedatsmol wan de Himmel oppdacht un de Kjinja hupsten un klautschten. Doa wieren uk soone dee de Sach blooss stiea aunsagen.” Suskje denkt een Stootje un dan sajcht see

noch, "un eenje wiere woll gaunz auleen." See nemt dan Jehaun siene Haunt un freit sikj daut see am haft.

Aus de Vea dan dicht aum Prom komen es doa wada eene Lienje. "Daut es je oba eene Schwienarie! Wan eena Ferien haft mott eena dan aulawääjen en Lienjes stonen?" frajcht Jreeta. Un dan recht see sikj no Jehaun, "Waut meenst du, wan wie nom Himmel komen mott wie doa uk onsen Plauz en eene lange Rieej nämen?" Jehaun lacht, "Na, wan wie doa verem Puat luaren motten bat de leewa Gott Tiet fa ons haft, dan woat sikj daut uk loonen. Hia opp dise leed es välet daut luaren nich wieet." Kjnals fieet däm Donnavoagel enne Rieej soo aus am vääjesajcht woat. "Wan wie nu opp Mootarodasch wieren dan wudd wie hia nich luaren brucken," un Jehaun stakjt sien Kopp utem Fensta om to seenen woo lang de Lienje dan werkjlich es. "Sä, Kjnals," sajcht hee dan, "ekj woa mol no väären gonen un forschen woo lang dit hia dieren woat bat wie oppem Prom komen. Ekj kom fuaz trigj." Un doamet es hee fuat.

Metem Rääjen haftet aul nojeloten. Kjnals, Jreeta un Suskje krupen ute Koa. Kjnals stekjt eene Schmieekj aun un aule Dree gonen dan vom Wajch rauf nom Wota. Een poa witte Meewen flieejen von de groote Steena opp un kjrieschen lud. Oppe Steena haben de Meewen väl witte Plaken jeloten. "Daut Voagelschiet sittet oba oppscheizlich. De vedolje Meewen vält aula doot to scheeten. Eena kaun hia nich mol oppe Steena gonen onen daut eena sikj de Schoo enschwient." "Na Kjnals, doot scheeten es woll nich needich. See brucken dee blooss fuat enjsten." "Na jo Jreeta, dan weens fuat enjsten. Dit es je krakjt soo oajch aus bie ons Tus met de Schataje Duwen oppen Staulendak." "Dit Drakj es woll nich sea aunjenäm oba de Meewe sent ons sea behelplich." "Behelplich?" Jreeta es nu nieschierich. Suskje erkjläat, "Jo, daut es de Menschheit wichtich daut wie Tiere un Vääjel habe dee daut Doodje opprieme.

Doawääjen woaren Krauje un Meewe Gausefääjasch jenant. De fräte aul daut Os opp. Wan de Meewe nich aul de doodje Fesch oppfraute dan wudd dit hia biem Wota noch väl dolla stinkje." "Wua hast du daut aula jeliheet? Ooda best du blooss soo kluak?" "Daut lieed ekj aul en de säwende Grod. Un kluak? Na wää weet?" "Wan de Meewen un Kraujen soo wichtich sent dan sull de Rejerunk dee beschutsen. Tus hab wie de Kraujen." Kjnals haud noch mea to sajen aus Jehaun an roopt. Aule Dree klautren trigj nom Wajch. "Mie wort jesajcht daut de Prom om tieen Minnuten looss foat un daut wie nich sorjen brucken. Doa es lotsa Rum fa onse Koa."

Kjnals haft noch nie mete Koa opp een Prom nopp jefoaren. Am enjst dit een bät oba hee lat sikj daut nich aunseenen. Daut es je uk nich schlemm. Daut rumpelt un dan sent see bowen. Dan woat am vääjesajcht wua hee opp disem Schepp de Koa han fieren saul. Daut dieet mau een poa Minnuten dan steit de Donnavoagel krakjt wua Kjnalsen hanjwäsen woat. Hee holt de Hauntbräks aun daut de Koa sikj nich rieren kaun. Dicht bie sent steile Trapen dee no de twee bowaschte Fluaren gonen. Oppe ieeschte Flua es eene Kaffetieriea wua eena kaun Freestikj äten. En een natet Stuakje sent aulahaunt kjliene Aundenkjen to kjeepen soo aus Kuffels, Teeläpels, Bliestefen, Metzen, Swettasch un soo wieda. Daut sitt onse Frind soo aus wan de mieeschte Menschen sikj hia opphoolen. De Frind sent sikj fuaz eenich un klautren de Trapen nopp no de bowaschte Flua. Schur ienoff, hia sent weinja Menschen. See finjen eenen makeljen Plauz aum vääschten Enj vom Schep, länen sikj aum Wolm un bewundren dise buta jeweenlich Utsecht. "Dit es mol gaunz waut aundret, kjeene Jeträajd Flekja, kjeene Hiesa un äwahaupt nuscht aus Wota, Meewen un een poa Inslen." "Jo, Wota, Wota aulawääjes, un nich eene Drepp toom drinkjen. Daut hab ekj schmock äwasat,

nich soo?" Jehaun lacht, "Jo Jreeta, du kaust scheen äwasaten. Paus mau opp, sest well die de Uniwersität aus Professa meeden. Ooda de Mennonitische Buak Jesalschoft prachat die daut du an uthalpst." Jreeta lacht met. Dee sponen dan noch een bät oba boolt sent see aula stell en Jedanken vetieft.

"Mie felt jrod waut bie. Miene Elren muaken äwa zastich Joa trigj eene jehierich lange Reis opp een Schep. Daut woat woll nich mol soon scheenet Schepp aus dit jewast sennen." Kjnals siene Uagen nämen nu nich vâl von de Jääjenwuat en. "Ekj wunda woo dee daut jinkj?" Vetalden dee die nich von de Reis?" well Jreeta weeten. "Nä, nich vâl. Hanunwada säd Murrakje woo schwoa daut wia ooda woo dankboa see wia daut see niemols mea oppen Schepp ne Reis moaken brukt. De Eenselheiten haben de Beid mie niemols vetalt." "Ekj wunda woo daut feelen wudd aules toch loten un no een framdet Launt trakjen un wada gaunz fresch aufangen." "Well Suskje, daut kaun ekj mie nich mol denkjn woo daut sennen wudd. Mie schient daut rajcht schwierig wan ekj doaraun denkj miene gaunze Wirtschoft to veloten un irjent wua en Brasieljen ooda Paraguay wada eene Foarmarie opptobuen." Kjnals scheddat sien krusa Kopp. "Dan denkj die bloos, Kjnals," sajcht Jehaun, "du weens kunst diene Foarm vekjeepen un dan wurscht du Jelt haben die doa em framden Launt fuaz Launt to kjeepen. Onse Oolasch brochten nich vâl mea met aus äare Kjeleeda oppem Rigjen un wautemma see enne Schemmedaunen enpakten kunnen. O jo, fashur hauden dee dan noch ne groote Reiseschult." "Jo Jehaun, dee hauden werkjlich eenen stoakjen Gloowen. Aundasch hauden see daut nich doonen kunt." "Jo," meent Jreeta dan, "dee sent ons een goodet Väabilt jewast. Hopentlich kjenn wie soone goede Väabilda fa onse Kjinja sennen."

Bie aul disem vetalen sent see manke Inslen jekomen. Eena hieet blooss de Prom Mootasch, aundasch eset gaunz

stell. Opp de kjliene Inslen riet sikj nuscht. "Wan eena auleen sennen wull dan wudd hia opp irjent eent von dise Inslen krakjt de rajchte Städ sennen: Daut sitt soo aus wan kjeena eenem hia stieren wudd." Jreeta sajcht dan noch, "Nu, hia opp de kjliene Launtklompes wudd ekj weens nich wonen wellen." Suskje stemt met, "Ekj oba uk nich. Doa wudd ekj vâl to eensom sennen." Jehaun lacht, "Ekj wad dee haben doa nich mol een Golfkoars!"

Nu kjennen see däm Eewa von Vancouver Island aul gaunz kloa seenen. Dan schricht doa uk aul een Maunsmensch äwrem Laudspieker un sajcht daut see no äare Koaren gonen sellen. Un soo haft dise Freid dan een Enj!

Kjnals foat vom Prom rauf. Aus see wada oppe hoade leed sent feelen see sechra. De Foat äwrem Wota wia gaunz jlei oba daut es doch aundasch aus wan eena däm leedboddem unja sikj haft. Jehaun moakt secha daut see oppen rajchten Wajch sent un dan pieekjt Kjnals no Victoria opptoo. "Mau nich too bosich, mien leewa Maun. Ekj sach jrod eene Tofel dee no de Butchart Goades wees. Dee mott wie gaunz secha seenen. Wan Frind, dee hia jewast sent, trigj no Hus komen, räden dee aula von dise Goades un woo onjemein schmock et dee sit. Väle haben dan noch een Zadel oppen Fensta ooda Bomper dee "We visited Butchart Gardens" sajcht. Ekj hab mie daut vää jenomen daut wan wie en dise Jääjent sennen wudden, dan wudd wie gaunz secha Tiet nämen dise Goades derch to gonen." "Jo, jo," sajcht Suskje dan fuaz, "De Goades well ekj uk seenen. Ekj hab Bilda doavon jeseenen un wan de Bloomen bie haulf soo schmock sent aus oppe Bilda dan loont et sikj han to foaren." "Mei goms," sajcht Jehaun un strikjt sikj däm Boat, "wan jie junt soo eenich sent kjenn wie woll nuscht doonen aus junt jehorchen. Waut meent Kjnals, foa wie han?" "Wie woaren woll motten sest jeftet Kjrich." "Na soo oajch es daut nich," lacht Jreeta un kloppat däm Kjnals oppe

Schulla. "Ieejentlich," sajcht Kjnals gaunz iernst, "jefelt mie daut wan du aule Joa Bloomen romet Hus plaunst. Onse Wirtschoft sittet dan soorajcht straum. Veleicht kjrichst du hia noch een poa niee ledeeen. Emmahan, mie jefaulen schmocke Bloomen Goades." Un doamet dreit hee rajchtsch soo aus am de Plot väasajcht.

Doa bie de Goades sent kjeene Lienjes. Om nen to gonen motten see jieda twee Dola tolen un daut doonen see wellich. Leewa een bät tolen aus enne Lienje stonen un luaren. De Goades sent en een riesjet, oolet Steenaloch jeplaunt. Duzende Bloomen, Beem un Bescha, aula met Väabedocht jeplaunt, moaken eenen prachtvollen Endruk. De Kalieren paussen aula toop un de Loft es soorajcht seet von däm Bloomendoft. Dit es aula toop noch schmocka aus see sikj daut väajestalt hauden. Ieremol leit een Footstich de Frind von een wundaboaret Bilt no daut näakjste. Opp een Enj plenschat een Wotafaul enne deepe Läacht nen. Oppem Eewa runt omme Läacht eset jäl met hundade Stinknäajelkjes. De Goades haben see soo jeplaunt daut doa dit Joa äwa waut blieecht. Dree veschiedne Goades sent doa, een Italjeenische, een Japaneesische un een Enjlische Roosengoaden. De Bloomen, Beem un Brigjen, Status un soowieda jeft eenem dän Endruk daut eena en een framdet Launt es.

"Dit jefelt mie noch dolla aus ekj mie daut jedocht haud," un Jreeta veseft soorajcht. "Jo dit es väl trauma aus de Bilda dee ekj jeseenen hab." Soogo de Maunslid wundren sikj äwa dise sondaboare un prachtfolle Goades. "Soone Beem wudden bie ons oppem Hoff oba schmock loten, nich soo Jreeta?" "Nä," lacht Jreeta, "De wudden bie ons em Winta aula doot frieren. En Japan, un uk hia en dit Loch wua jescheit Schulinj es, wausen dee woll schmock, oba en Manitoba kjrippieeden dee em ieeschten Winta." "Daut es schod. Un mete Roosen

jeitet krakjt soo. Ekj hab een poa mol bie ons oppem Hoff prooft Roosen to plaunten oba daut well nich soorajcht schaufen." "Mie jeit daut krakjt soo," un Jreeta schrät no een Japaneesische Boom un plekt een Blaut. "Dit es woll een Bonzai." "Daut sitt je no een bät Plumestruck," meent Kjnals, "Soone kruggelje Asta." "Ekj jleew wie kunnen ons Tus soonen kjeepen. Bie ons enne Grootestow ennen grooten Topp wudd dee schmock loten." Jreeta kijkt no Suskje, "Waut jleefst?" "Daut wudd en de Stow scheen pause, veleicht kust uk noch een poa von dise Japaneesische Bloomen finje." "Sitst," lacht Kjnals, "Ekj säd je de Jreeta wudd noch ne niee ledeee kjriren!"

See nämen sikj Tiet en de veschiedne Goades aules to beseenen. Aus see soomea enne Medd von de Goades sent bemoakjt Jehaun, "Dit es je gaunz sondalich. Hia unjen es aules soo krakjt betrimt un en schmocke Rieejen. Kjikjt, doa bowen em Hinjagrunt es de wille Natua. Jo, woont es nu schmocka?" "Wäa sikj dit mol utjedocht haft, haft däm Unjascheet woll uk jeseenen un dan proowden see dit aula schmocka aus däm leewe Gott sien Hauntwoakj to moaken." "Na, veleicht hast du doa rajcht," un Kjnals kijkt rom, "Oba see motten dan doch däm leewen Gott siene Bloomen, Beem un Bescha brucken." "Jo wan eena en soone schmocke Natuaplaza es kaun eena daut nich halpen aum Erschaufa, dee aule Kjreaturen erschauft haft, to denkjen."

Om eene Stund ooda soo sent see reed wieda to foaren. Oppem Wajch no Victoria haft een jieda waut von de schmocke Goades to sajen. Jehaun rät vonne steenane Status em Italjeenischen Goaden; Jreeta jrebbelt wua see de Japaneesische Plaunten kjeepen kaun; Kjnals wundat waut fa Fertiliser dee brucken om de miljoonen Plaunten un uk de Akasch Grauss soo jreen to hoolen; Suskje wundat auf daut mäajlich es daut see Tus em Hinjahoff eenen jescheiden Roosengoaden haben kaun.

Vonne Goades bat Victoria es mau een poa Miel un de Numma 20 Heiwä nemt an jlijk enne Hauptstaut nen. "Dit es je de Trans-Kanada Heiwä!" un Kjnals wiest no eene Tofel." "Jo," nekjkopt Jehaun, "wan wie een bät wieda foaren kom wie bat dän Pacific Ozean. Weet jie uk daut de eenbeenja Rana, Stiew Fonjo, hia siene Ranreis to enj brocht? Hee rand batem Wota un stuak sien stolnet Been em Ozean." "Na jo, dan foa wie nom Wota." Kjnals foat dan gaunz mässich wieda. Hia enne Staut wellen see uk nuscht missen.

Aus see dicht biem Wota sent seenen see eenen Park aune linkje Sied vom Wajch. Doa es dan uk een Parking Lot. Kjnals fiет däm Donnavoagel em Schauten un dan wanken see auf nom Wota. Suskje sat sikj opp eene Benkj biem Wota han un fangt aun Schoo un Stremp ut to trakjen. "Ekj mott mie eenfach de Feet en disem Ozean aufspeelen." "Na jo wuarem uk nich," un Jreeta lat äare Ranschoo em Saunt ligjen un jeit met. De Maunslied saten sikj oppe Benkj dol un beobachten äare leewe Frues.

De Frulied plenschren Kjneedeepp em Wota rom. "Weetst Jreeta, väaje Somma aus wie aune aundre Sied Kanada wiere stuak ekj miene Feet enem Atlantic Ocean. Daut wia rajcht kolt. Dit es soorajcht woam." "Jo dit es soorajcht maklich. Hab jie doa wiet em Oosten Frintschoff?" "Nä, Jehaun un ekj wiere noch niemols wieda ooste aus Toronto jewast un wulle de oostliche Prowinse seenen." "Woo es daut doa dan, väl aundasch aus hia?" "Oba jo. Doa jeitet aula toop langsoma. De Lied doa habe daut schienboa nich soo drock. Daut wia eene scheene Reis." De Frues gonen biem vetalen däm Eewa no.

"Mie jeitet soorajcht scheen bie soon grootet Wota. Ekj jleew wan ekj von Winnipeg fuat trakjen sull, dan wudd ekj irjent wua biem Wota läwen wellen." Kjnals steit opp, nemt eenen plauten Steen un feistat däm nom Wota. De springt

een poa mol un dan plumst dee rauf. "Weetst Jehaun, mie jefelt soon grootet Wota uk oba ekj won leewa oppen driejeen Launt. Hanunwada foa ekj wellich nom Wota oba mie jankat daut nuscht biem grooten Wota to läwen." Nu sent see beid oppe Been un gonen de Frues langsam hinjaraun.

Hia es daut ruich un stell. Mieschtsent sent see auleen metem bleiwen Wota un mete witte Meewen. Wan jie mol biem Ozean jewäse sent dan weet jie uk daudet doa gaunz aundasch rikjt un daut de rollende Walen eenem meist bezaubren. Jo, biem grooten Wota woat maun stell. Schienboa vejat eena von aulem un beschaffticht sikj metem Wota, de Meewen un wan eena jlekjlich es, metem Frint ooda mete Frinden. Onse Veä sent jlekjlich.

De goldne Sonn schient woam, oba met däm saunften Wint vom Soltwota eset soorajcht aunjenäm. Entlich haben de Frues jenuach em Wota jeplenschat un gonen dan langsam oppem Saunt velenjd. "Dit woame Saunt es oba maklich." "Jo, de Feet haben gaunz jenuach oppem hoaden Pävment jegonen." Jehaun un Kjnals holen de Frulied nu en. Gaunz jemietlich schlenkjren de Veä trigj no de Frues äare Schoo. "Ekj wudd nu aul waut äten kjennen," meent Kjnals. "Ekj jleew hia em Park woa wie ons waut kjeepen kjennen," un Jehaun kijkt sikj rom. "Sä, es daut doa unja dam striepjen Schorm nich een Woachkje wua eena jebrodne Worscht kjeepen kaun?" "Wie woaren onse Schoo auntrakjen un dan go wie mol seenen," un Jreeta drebbelt veropp.

"Seet dee mol aun, Jehaun, du hast rajcht, doa sent Heete Hunj to kjeepen," un nu fangt Kjnals aun stoakja to gonen. Daut es to rikjen daut doa ver an waut jebrot woat. Doa unjrem Schorm steit een junget Frumensch un brot Worschkjes, jeweenele Wieners un uk soone dietschlendsche Bratworscht. Em kjlienen Woagen es een Barbekju, een blajchna

Jefäss toom de Tweebak woam hoolen un dan uk noch een Steirofoam Kausten wua Pepsies kolt bliewen. "Kjikjt," roopt Suskje, "doa steit een bedajchtja Trock wua see leedschocke Tchips broden un vekjeepen!" Een jiedra kjaft sikj eene sort Worscht metten Tweebak, Tchips un een Drinkj un dan saten see sikj bie een Piknick Desch em kjeelen Schauten dol. Jerät woat dan fa een Stootje nich väl.

"Hia em Park es daut oba stell. Menschen sent hia doch lang nich soo väl aus bie Expo." "Mie es daut oppfaulent woo ruich daut es. Kjeen endloset Jeläw un de Lied hia haben schienboa Tiet gaunz mässich to gonen un soogoa rom to setten un vetalen." "Waut mie sondalich es, es daut soo väle Lied zimlich ellerachtich sent. Kjikjt mol woo väl greiwhoaje un kolkopje Poakjes un uk eenselne Persoonen sikj hia de Tiet vedriewen." Jreeta lat äare Tchips un kijkt rom. "Du hast rajcht Suskje, oba saj mie mol wuorum hia dan soo väl Oolasch sent. Es daut wiels aul de junge Lied bie Expo sent?" "Na daut veleicht uk, oba de Uasoak es woll wiels soo väl Kanadia no Victoria kome om em Rustaunt to gonen."

Kjnals dachen de Uagen op, "Ekj haud doavon vejäten. Mie haben see jesajcht daut Victoria woll daut jratste Aultenheim em Launt es!" Jehaun lacht, "Jo, un de Meaheit sent woll de oole Foarmasch vonne Präaries. Trakj jie uk hää wan junt daut Foarmen enoolent es?" Kjnals un Jreeta kijken sikj aun un dan sajcht Jreeta, "Nä, wie woaren woll nich hää trakjen. Ekj weens wudd mie hia nich soorajcht tusich feelen. Un bat dan sent wie hopentlich aul Grootelren un soo wiet auf vonne Grootkjinja too sennen wudd mie nich jefaulen." "Na Jreeta, saj onse Mejales mau nich to väl von Grootmurrakje woaren. Dee woaren sikj aul schwind jenuach befrieen!" Un dan woat Kjnals doch iernst, "Mie woat daut foarmen woll nie enoolent woaren. Hopentlich woat Bieent onse Foarmarie mete Tiet äwanämen. Ekj hool dan een poa Aka fa ons un sie dan een haulftiedja

Foarma. Jo wie bliewen woll en Rosenuat. Hechstens kjeep wie ons een Hus en Altoona un rieteiren doa. Un jie?" "Jehaun un ekj habe hanunwada doavon jerät. Wan wie zastich ooda fiefunzastich sent, sent onse leewe Elre woll aul doot. Onse Jeschwista sent weet wua, Kjinja hab wie nich un soo wudd ons dan nich väl em kolde Manitoba hoole. Wan ekj aun de oole Lied en Manitoba denkj es mie daut soo aus wan dee em langen Winta blooss benne bliewen motten. Daut es soo kolt un de Footstiej sent soo iesich daut de Oolasch sikj werkjlich nich true väl rut to gone. Wan ekj doaraun denkj jankat mie daut nuscht en Manitoba to bliewe wan wie oolt sent." "Ekj stem met miene Fru," un Jehaun wescht sikj daut Samp vonnem Boat. "De Sommasch sent en Manitoba jeweenlich scheen, oba de lange Wintasch! Jo wanet batem rieteiren kjemt well ekj daut leefste en een woamret Kjliema wonen wua daut uk em Winta scheen es. Victoria es eene Städ wua mie daut jefaulen kun. Ekj kun je hia meist twalw Moonat em Joa Golfen un daut rääjent hia uk nich soo väl aus en Vancouver. Jo, dit kun eene scheene Städ sennen fa mie. Oba wää weet." "Wie räden je aus wanet näakjstet Joa aul Tiet es toom rieteiren un daut wie ons fuaz een Graufsteen bestalen motten." Kjnals drinkjt däm latsten Schluks von de blajchne Doos, "Ekj weens well noch väl Joaren schaufen ea daut soo wiet es." "Mie jeitet krakjt soo," un Suskje fangt aun een bät opptoriemen, "oba daut schot je nuscht wan wie veropp kijke, wiels een Dinkj es secha, oolt woa wie." "Jo dauts secha, oba een jlekj daudet noch weens twintich Joa enne Tookunft es. Wan de leewa Gott ons Jesuntheit schenkjt hab wie noch väle Joaren bat wie werkjlich aun rieteiren denkjnen."

"Wie sent gaunz dicht bie de Rejierungs Jebieda un uk dise Goades wua wie aulahaunt unjrem Wota seenen kjennen. Well wie han gonen?" "Schur, ekj kom wellich met oba en däm See Goaden mott wie doa em Wota nen hupsen?" "Na du

kaust je wan du west," lacht Jehaun, "daut es je een bät jefädlich wiels dee haben doa uk noch Scharks!" "Scharks hab ekj noch nie jeseenen," un Jreeta es gaunz bejeistat, "Ekj mucht dee jieren seenen." Suskje es daut dan uk goot, "leescht mott wie oppriemen." Daut dieet nich lang.

Daut es uk werkjlich nich wiet. Oppem Wajch no de Rejierungs Jebieda komen see no eenen kijlenen Park wua see eenen gaunzen Woolt Totem Pols finjen. "Daut es intressaunt woo de Indiauna de ledee fa aul dise veschiedne Figuaren kjreejen," meent Suskje un sat äare Henj oppe Hoften. "Daut haft väl Tiet jenomen dee aula ut to schnitzen," un Kjnals besitt sikj daut Hauntwoakj. "Waut sellen dee soorajcht väastalen?" well Jreeta weeten. Jehaun weet, "De Indiauna jleewen daudet veschiedne Jeista jeft. De Natua un de Jeistawelt jleewen see gonen Haunt en Haunt. Wan du die de Totem Pols jescheit bekijkst woascht seenen daut de Figuaren sikj een bät no Kraujen, Boaren, Fesch ooda Odlasch likjnen." "Na seet emol aun!" Un nu es Jreeta wada bejeistat. De aundre wellen aul wieda oba Jreeta well dan noch blooss een kijlen bät wieda kijken soos een Kjint em Kende Stua. Schliesslich nemt Kjnals ar biem Oarm un dan gonen see aula wieda. "Weet woo de Indiauna soone dache Foaw moaken kunnen? Dee hauden je nuscht aus waut see enne Natua fungen." "De wisten sikj goot Rot met de Natua un wisten je krakjt waut eena met de veschiedne Wartlen, Bläda un uk Bescha doonen kun. Un uk nich blooss Foaw moaken, nä, dee hauden uk väle Rezapta fa Medizien." "Jehaun, woo weetst du soo väl von aul disem?" frajcht Kjnals aus see wieda gonen. "Ekj sie je doch een huach jelleeda Maun," auntwuat Jehaun.

Ver an steit nu daut groote Rejierungs Jebied. "Daut sitt je groosoatich!" un Jreeta kijkt no däm Dak. "Oba ons Jebied en Winnipeg sittet weens soo schmock. Ons goldna Jung oppem Dak moakt daut Winnipegsche Rejierungs Jebied ieejentlich noch trauma aus dit." "Du

hast woll rajcht oba mie jefelt dit Jebied. De Bloomen Goades, un besondasch de Roosen!" "Schienboa es daut hia uk aula jreena aus Tus. Daut mott waut met de feichte Loft to doonen haben. Daut räajent je hia uk zimlich mea aus oppe drieje Präaries." Jehaun meent see sullen nen gonen oba de aundre Dree sent nich intressieet, un soo schloffen see oppem Rejierungs Hoff rom. Aus see dan vom bekijkjen meed sent vepusten see sikj oppem jreenet Grauss unja een groota Zeeda Boom de scheen Schauten jeft.

Nom vereiwen brucken see blooss eenen korten Blok nom Wota gonen un doa es dis Goaden. Betolen motten see hia wada. Na waut kjricht eena uk vondoagschen Dach emsonst? An woat jewäsen wua to gonen. Twee lange Trapen rauf un doa es eene groote Stow. Enne Waunt es een Fensta un hinjrem Fensta es aulahaunt to seenen waut em Ozean läft un waust. An hauden see Pamfleeten jejäft dee aules waut doa to seenen es beschräwen. "Däm Schark sittet oba jefädlich, een bät soo aus ons Angus Boll. Weet auf dee emma doll es ooda sitt dee mau soo?" Jreeta helt Kjnals siene Haunt faust. See enjst sikj soorajcht fa daut Tia wan doa uk een dikjet Fensta tweschen an es. "Weet auf eenje von de Plaunte to äten sent?" wundat Sus. "Hia sajchtet daut välet to äten jeit. Mie sitt daut oba nich soorajcht apetietlich," meent Jehaun. Doamet stemt Kjnals, "Jo, ekj wudd woll meist vehungren motten ea ekj de jlepsje Bläda dolschwaljen kun."

Aus see dan wada buten sent un de Uagen sikj wada toom dachen Licht jewant haben, seenen see de veschiedenste Schöp em Howen. "Daut sitt je krakjt no daut Schepp daut ons äwrem Wota brocht," un Kjnals wiest metem Finja. "Daut sajcht hia oppe Koat daut een Prom von hia, oba blooss em Somma, no Seattle enne Stäts foat. Daut es dee woll." Jreeta wiest no een grootet Säajelboot, "Weet wäm daut jehieet?" "Wäa weet. Wäaemma de leejendeema haft een Hupen Jelt!" See beseenen sikj

de veschiedne Wota Foatieja un sent sikj aula eenich daut see doch leewa äare Feet oppem fausten leedboddem hoolen.

“Ekj sach zemorjes aus wie enne Staut nen kaume daut see hia tweestokje Bosses habe. Dee brucke see woll toom Turisten de Staut wiesen. Intressieet daut irjentwäm?” “Dauts ne goode ledee, oba ekj jleew wie haben nich jenuach Tiet. Om twee Stund well wie wada biem Prom sennen un de Bosstur nemt woll mea Tiet.” “Mie wudd daut uk jefaulen,” eset Jreeten soo, “oba wan wie nich jescheit Tiet haben lot wie daut toom näakjsten mol. Veleicht kjenn wie vonne Koa ons een bät de Staut beseenen.” “Dauts mie goot,” sajcht Suskje.

Biem trigj gonen trafen see een junga Benjel de Eisskriem vekjaft. Aula kjeepen sikj no waut an hungat un see gonen wieda. Boolt sent see biem Park wua äare Koa steit. “Ekj mucht noch jieren een Stootje biem Wota setten,” sajcht Jehaun un aulem stemt daut. Dicht biem Wota sent Benkjen oba aus see sikj hansaten wellen woaren see en daut de Meewen äare witte Spua hia jeloten haben. Kjnals weet sikj rot. Hee nemt eene Japs Saunt un wescht doamet daut Meewendrakj vonne Benkj. Nu es de Benkj rein un see saten sikj jetroost han. To sajen, haben see nich väl.

“Na jo, wan wie noch een bät enne Staut rom foaren wellen dan komt nu,” un Kjnals steit opp nemt Jreeta bie de Haunt un see gonen no de Koa. Suskje un Jehaun zaublen hinjaraun.

Oppem Wajch nom Prom sajcht Jreeta, “Dauts ne straume Staut. Aulawäajen sent doa Bloomen. De Staut mott väl Oabeida aunnämen dee nuscht doonen aus aul de Bloomen wotren un beschnieden. Jo dit jefelt mie.” “Mie kjemt daut soo vää aus wan daut aula toop hia een bät mässja jeit aus en Vancouver. Lied gonen een bät langsoma un uk de Foatieja foaren schienboa nich gaunz soo bosich.” “Ekj kun wellich dän gaunzen Dach biem Wota

setten. Daut es soo ruich. De Wale hieren niemols opp, dee ranen soo eendrajchtich oppem Saunt nopp. Doa woat daut Ennalichet em Mensche stell.” “Jo,” meent Jehaun, “wan wie Tiet hauden bleef ekj hia wellich fa een poa Doag. Ekj wudd jieren eent von de Golf Koarses een bät von dichtbie seenen.” “Well, näakjstet mol wan wie hää komen kaust du Golf spälen, ekj vedriew mie de Tiet biem Wota.” Soo jeitet dan mete Räd. To hieren eset daut een jiedra däm Besuach oppe Insel jefollen haft.

Bie Nanaimo brucken see nich lang nom Prom luaren. Dit mol gonen see nom Kaffitieriea un kjeepen sikj Owentkost. See finjen toom jlekj een Desch biem Fensta. Daut es ne aunjenäme Foat trigj nom Mainland.

Vom Prom no äa Kwatia es nich wiet. Enne Koa eset stell, blooss saunfte Musikj bejeit äare Jedanken. “Na Morjen jeitet dan trigjaun. Ekj sie reed dise Staut em Stoff to loten.” “Mie jeitet uk soo Kjnals,” sajcht Jreeta. “Mie haftet hia scheen jegonen oba nu sie ekj reed no Hus to foaren.” “Mie freitet daut wie bat Expo kaumen,” meent Jehaun, “De Eenselheiten woa ekj veleicht vejäten oba dise Expo Spazia woa ekj nie vejäten.” “Jo, dit es eene scheene Tiet jewäsen. Kjnals, du hautst eene goode ledee. Wan ons daut oppen Trigwajch haulf soo scheen jeit aus bat nu dan es dit eent von de baste Reise, met daut jratste Vejniecejen, dee ekj en mien Läwen soo wiet jemoakt hab.”

Na jo, nu eset soo wiet aus lang. Nu weet wie daut wan twee poa Lied sikj goot sent dan jeit daut Toopreisen soorajcht scheen. Hopentlich haft junt daut metreisen uk jefollen. Ons Schriewa es je daut wichtich daut wie de Foat fa junt intressaunt jemoakt haben. Goot jegonen haft ons daut. Wää weet, wie loden junt veleicht noch mol en met to foaren. Kom jie dan wada met?

Biografieen

Prädja Kloses Teeo

Kloses Teeo woss en Bloomenuat, bie Gretna, opp. Hee meent daut hee de Champion Gophercatcher en Siedlichen Manitoba wia. Wää weet? Enne Darps School lieed hee Enjlisch un uk de dree Rs. Fa Gräd alw un twalw jinkj hee no de MCI.

Soo aus daut foaken met de Stukies wia, wort de Teeo Liera. Hee hilt en veschiedne Schoolen em Siedlichen Manitoba School. Daut sinjen met de Kjinja jinkj am besondasch goot un soo haud hee ieremol een scheenet Wienachts Program. Een poa mol jewon hee met siene junge Senja uk noch soogoa een Trofie em Festival. Teeo wirkjt dan een poa Joa fa de Department of Education. Nodäm haud hee sien ieejnet Jeschaft un nu es hee Manager of Human Resources met Manitoba Data Service.

Bieaun studieed Teeo dan noch bie de Manitobasche Uniwersität, un een poa Joa trigj vedeend hee sien Dokta Tietel von Columbia Pacific University en California.

Kloses Teeo un Peetasch Jieet worden bie de Assiniboine Kamp fauste Frind. Daut Plautdietsch haft an emma jefollen. Daut es soo rajcht paussent daut dee dit Buak toop jeschräwen haben. Daut es woll wichtja aus aul de Gopher Säajel de Teeo jieda Joa däm Kaunsla, Hein Rampel, vekoft.

Hee un siene Fru Joan, met twee Dajchta, wonen en Winnipeg, dree Säns sent aul von Tus jetrocken. Teeo un Joan foaren jieren aum Wääkjenj no äare Kottäj bie Bel Air. Doa eset leicht sikj to vereiwen. Hee nemt sikj uk noch ieremol Tiet toom Golfen wiels am daut jehierich scheen jeit.

Jehaun Peetasch Jieet

Peetasch Jieet wond freejjoa en Jnodentol. Nu wont hee met siene Fru un twee Dajchta bie de Läacht aun jant Sied Selkirk.

Jehaun Peetasch Jieet siene Mutta, ne Borns Dochta, rät jieren Plautdietsch. Daut haft hee Tus jeliheet. Em Darp wort tichtich Plautdietsch jerät buta enne Kjoakj wua daut heefliche Huachdietsch Mood wia.

Studieet haft hee en Jnodentol, bie dee MCI un uk en Winnipeg oppe Uniwerzität. Lang es hee Liera jewast; en Norway House, Frobisher Bay un em Siedlichen Manitoba. Un nu unjarecht hee aul miere Joa gräd Dreeasch en Selkirk.

Om sikj too veholen, reist Jieet met sien tweerodaschen Honda rom. Hee haft aul beid Sieden von Kanada met sien Selwa Flicht besocht. Wan hee vonne Oabeit no Hus kjemt schauft hee wellich em Goaden un oppem Hoff. Sien Dumen sittet soorajcht een bät jrenlich.

Tus rät de Voda leewa Plautdietsch aus Enjlisch un soo rät Jieet daut dan uk. Sest rät hee selden Plautdietsch. Na, hanunwada wan hee un Kloses Teeo toopkomen jeft et een scheenet Plautdietschet Jepluda.

Met däm ella wort däm Jieet daut emma wichtja daut hee Plautdietsch goot vestunt. Oppe Reis no Expo, met Kloses Teeo, wort am daut dietlich daut hee waut doonen kun de Sproak to bewoaren. Met disem Buak haft de Jieet daut jedonen.

Aunhank

Veenjlischde Wweed

Antieks - antiques – oole leefsten Sachen
aulreit - all right - en Ordnunk
Bäls - bales - Hei Bunjes
Barbekju - barbeque - Fleeschreeschen
becken - back up - äwarigj foaren
betrimt - trimmed - beheift
Bomper - bumper - Bompa
Bootreid - boat ride - Boot Foat
Bosstur - bus tour - Boss Foat
Bräns - brains - Bräajens
Drogstua - drug store - Droggstua
Eiland - island - Insel
Ellewäta - elevator - Ellewäta
entertainen - to entertain - unjahoolen
Fäarwä - fairway - Golf Späl Felt
faschur - for sure – sechalich
Gasläpel - gas pedal – Gauss Peddel
Gastäschen - gas station - Gausstazion
Golf Koars - golf course - Golfplauz
Golfa - golfer - Golf Späla
Golfen - golf - Golf spälen
Golfsak - golf sack – Golfsak
Golfstakja - golf clubs - Golfstakja
Gräd - grade - Klauss
Grawell - gravel - Graunt
Grien - green - Enj vom Fäarwä
Hä! - hay! – ei du!
Hauntbräks - hand brakes - Hauntbramsen
Heiwä - highway - Huachwajch
Hydropole - hydro pole - Ellektrische Post
jedeckorieet - decorated - utjepuzt
jedräft - driven - jefoaren
jeordat - ordered - bestalt
Käarebu - caribou - Rantia
Käbel - cable - Käbl
Kafä - café - Koffe Schopp
Kaffitieriea - cafeteria - Kaffitieriea
Käk - cake - Kuaken
Kamper - camper - Kampingfoatich
Kanu - canoe - Kon
Kassetspäla - cassette player - Toonbenja Späla
Kauboaj Kontrie - cowboy country - Veehoad Launt
Kebb - cab – Dreiwa Kebien
Kemistrie - chemistry - Kemmiko
Klobhus - club house – Verein Hus
Kolläj - college - Huachschool
Kontrie Klob - country club – Butastauts Verein
Kottäj - cottage - Somma Hus
Kreddet - credit - Kjrediet
Kruskontrol - cruise control - Reggelauta
Laudspieker - loudspeaker - Ludspräakja
Lonch - lunch - Meddachäten

lotsa Rum - lots of room – väl Rum
 Medolarks - meadowlark – Wäs Voagel
 missen - to miss - bängen
 Moargäggj - mortgage – Magridzh
 Mootarodasch - motorcyle - Mootasikjel
 Motorlieg - motor league - Koa Jesalschoft
 Musikjtäp - musik tape - Toonbenja
 Muwie - movie – Filmkje
 Paddelboot - paddleboat - Paddelboot
 Pamfleeten – pamphlet – Norecht Zadel
 parken - to park - stellhoolen
 Pawiljen - pavilion - Jebied
 Päwment - pavement – jetäada Wajch
 Prinsipaul - principal – School Direkta
 Profeschonal - professional - Fachmaun
 Rädar - radar - Rädder
 rieteiert - retired - em Rustaunt
 Riwa - river - Riefa
 sä - say – näm wie mol aun
 schoks - shucks – ach, waut jeft
 schoppen - to shop - enkjeepen
 Schrimpsolot - shrimp salad – Kjräften Solot
 schur ienoff - sure enough - un jo
 Sekonds - seconds - Noschlach
 Spiekers - speakers - Sprääkja
 Stäks - steaks - Rintsbroden
 Steirofoam - styrofoam - Steirofoam
 Sutkäs - suitcase – Schemmedaun/Koffa
 Swettasch - sweaters - Swettasch
 Täps - tapes - Toonbenja
 Tchips - chips - Schips
 Trekjta - tractor - Trekjta
 Triet - treat - Scheens
 Trofie - trophy – Jewenst Tieekjen
 Turisten - tourists - Turisten
 Uniwerzität - university - Uniwersität
 Wauschrums - wash rooms - Zekjreet
 Weipers - wipers - Weschasch
 Weis President - Vice President - Vizepräsident
 Wintschild - windshield - Wintschild
 Wuds - woods - heltana Golfstakja

Enjlische Utdrikj

Bank account - Bank Akkaunt
 Boyfriend - Maunslied Frint
 Deck - Dak
 Expo Place – Expo Plauz
 Fertiliser - Firtelleisa
 Frontend Loader – Väarenj Loda
 General Motors - GM Jeschaft
 Gopher Catcher - Stapmies Fanga
 happily ever after – jlekjlich batem Läwens Enj
 Hockey Game – Hockey Gäm

Lawn chairs – Goades Steela
Living room - Groote Stow
Main Street - Hauptgaus
Mainland - Kontinent
Menu - Deschkost
Mounties - Kanadische Poliez
Musical Ride – Musikalische Pieed Foat
on the go - oppem Sprunk
over the hill – äwa dän Hempel
Parking Lot - Parkplauz
Parties - Fasta
pink - rosa
Pool - Bodplauz
Promotion – Oppstieech
purple - purpur
Roadside Table – Wajchkaunt Deschen
Rockies - Rocky Mountains
Scream Machine - Schriemaschien
Sharks - Heifesch
Stimulus Overload – Aunreizen Äwadräft
Television - Tellewizhen
Ticket - Billet
Tinkertoys - Stua fa Spältich
Totem Pols – Indiauna Pols
Transportation and Communication – Transport un Kommunikazion
Triet - Schmakjssel
Trip - Reis
Walk - Spaziagank
we visited - wie besochten
well blow mie down – daut docht ekj mie nich
Women's Liberation - Frues Frielotunk